MOSTIŠČAR

GLASILO OBČINE IG | LETNIK XX • september 2014 • Številka: 6

str. 11 Po bučelah se vižej pod Krimom že 80 let in več

str. 24 Ižanci in 1. svetovna vojna

Priloga Lokalne volitve 2014

Dragi bralci in bralke,

po poletnem premoru smo za vas pripravili malce obsežnejšo številko, kot ste jih vajeni sicer – dodali smo ji namreč posebno prilogo, posvečeno lokalnim volitvam, ki bodo potekale 5. oktobra, v njej najdete seznam vseh, ki kandidirajo za župana, občinskega svetnika in v svete vaških skupnosti. Na občinskih straneh pišemo o nekaj uspešno začetih in končanih projektih pa tudi o vandalizmu, ki smo mu bili priče na ižanskem pokopališču.

Čeprav smo imeli letos bolj muhasto poletje kot običajno, je društvom vseeno uspelo izvesti večino napovedanih prireditev, tako pod Krimom nista manjkali tradicionalni konjeniška prireditev in Podkrimka, premierno pa sta potekali vseobčinska akcija odstranjevanja ambrozije ter roštiljada na Igu. Čebelarji so slovesno obeležili 80-letnico društva – njim posvečamo tudi naslovnico –, saj so se s svojimi slastnimi izdelki predstavili tudi na pravkar minulem Ižanskem sejmu.

V Kotičku za mlade lahko spoznate vse letošnje prvošolce, ki so prestopili šolski prag OŠ Ig, skupaj jih je več kot 90, nekaj pa še tudi o junijskem dogajanju preteklega šolskega leta, ki se je končalo s prireditvijo, posvečeno dnevu državnosti, ki sovpada s koncem šolskega leta.

Nadaljujemo s predstavitvijo apneničarstva na Ižanskem, tokrat o Lukmanovi apnenici v Kotu. Zgodovinarji letos največ pozornosti namenjajo prvi svetovni vojni, katere stoletnico začetka obeležujemo. Nekaj drobcev, povezanih s tem časom in Ižanci, že objavljamo v tej številki, hkrati pa vas vabimo k sodelovanju – če hranite kakšen spomin ali predmet vaših prednikov, povezan s tem obdobjem, nam sporočite in dogovorili se bomo za objavo. Prav tako vas še vedno vabimo k sodelovanju v rubriki Pravni nasveti – zagotovo imate kakšen 'trd oreh', ki vam ne da spati. Pišite našemu pravniku, ki bo za vas poiskal odgovor.

Obvestilo

Rok za oddajo prispevkov v prihodnji številki Mostiščarja je sreda, 8. oktober 2014. Oktobrska številka Mostiščarja bo predvidoma izšla 24. oktobra 2014.

Svoje prispevke lahko pošljete do roka na e-pošto: mostiscar@obcina-ig.si oz. na naslov: Uredništvo Mostiščarja, Govekarjeva cesta 6, Ig.

Za prepozno oddane prispevke ne moremo zagotoviti objave.

Občina Ig je srcu prijazna občina, pišemo v rubriki Zdravo življenje. Poleg štirih avtomatskih defibrilatorjev na javnih mestih, bo oktobra organizirano tudi izobraževanje o temeljnih postopkih oživljanja in novi telefonski aplikaciji, ki vam lahko reši življenje.

Čez poletje so bili aktivni tudi naši gasilci – na srečo ne toliko z intervencijami, temveč z izobraževanji, tekmovanji –, med drugim so na Igu organizirali že 5. gasilski tabor za otroke, obiskali gasilsko brigado v Ljubljani ter se udeležili prvega vseslovenskega medgeneracijskega srečanja gasilskih veteranov.

V rubriki Šport predstavljamo dosežke ižanskih šahistov, karateistov in drugih. Če želite kaj postoriti za svoje boljše počutje in kondicijo, se lahko pridružite kateri izmed organiziranih vadb, ki potekajo po naši občini – izbira je pestra.

Želimo vam prijetno branje!

Uredništvo Mostiščarja

Koledar prireditev

petek, 26. september, ob 19. uri, Kulturna dvorana Iška vas	Odprtje razstave buč, kmetijskih pridelkov in starega orodja	Društvo TKŠ Iška vas
sobota, 27. september, ob 8.30, Iški vintgar	Pohod Vrbica	Obč. Brezovica, Društvo Claustra Alpium Iuliarum
sreda, 1. oktober, ob 18. uri, Knjižnica Ig	*English Mind Lab – Public Transport*	MKL – Knjižnica Ig
sreda, 1. oktober, ob 19. uri, Knjižnica Ig	Strokovno predavanje Zdravje je naša odločitev	MKL – Knjižnica Ig
četrtek, 2. oktober, ob 17. uri, Knjižnica Ig	Delavnica za otroke Pravljični emonski mozaik	MKL – Knjižnica Ig
sobota, 4. oktober, ob 19. uri, Kulturna dvorana Golo	Orient express na hribu 3	TD Kurešček
sreda, 8. oktober, ob 18. uri, Knjižnica Ig	Ura pravljic Revna deklica in Kralj Matjaž	MKL – Knjižnica Ig
sreda, 8. oktober, ob 19. uri, Knjižnica Ig	Potopisno predavanje Šrilanka	MKL – Knjižnica Ig
petek, 10. oktober, ob 18. uri, Mladinski dom Ig	Mavrica abecede	Društvo Fran Govekar Ig
sobota, 11. oktober, ob 8.30, Ig (pri pošti)	Planinski izlet na Sv. Ano	PD Krim
sobota, 11. oktober, ob 10. uri, CUDV Draga	6. rekreacijski tek in hoja ob ribnikih v Dragi	CUDV Draga
sreda, 15. oktober, ob 17. uri, Knjižnica Ig	*Dream in English – What a Day!*	MKL – Knjižnica Ig
sreda, 15. oktober, ob 19. uri, Knjižnica Ig	Delavnica za odrasle Izdelava mozaika	MKL – Knjižnica Ig
nedelja, 19. oktober	Tradicionalni izlet na Mirno Goro	PD Krim
sobota, 25. oktober, ob 17. uri, RTC Zapotok	5. Pozdrav jesenskim kmečkim opravilom	Društvo Zapotok
ponedeljek, 27. oktober, ob 19. uri, Knjižnica Ig	53. Govekarjev večer	Društvo Fran Govekar Ig

MOSTIŠČAR JE URADNO GLASILO OBČINE IG

Prejmejo ga brezplačno vsa gospodinjstva v občini Ig. • Cena izvoda za naročnike je 1,80 EUR. • 26. september 2014

Naslov uredništva: Mostiščar, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig
Telefon: 01 280 23 10
E-naslov: mostiscar@obcina-ig.si
Izdajateljski svet: Janez Cimperman, Klemen Glavan, Anton Krnc, Stanislav Ostanek, Franc Toni
Naklada: 2.400 izvodov
Ustanovitelj: Občinski svet Občine Ig
Izdajatelj: Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Uredniški odbor: Maja Zupančič, odgovorna urednica, Matjaž Zupan, namestnik odgovorne urednice, Gregor Bolha, Tina Škulj, Andreja Zdravje
Lektoriranje: Katarina Mihelič Bajt
Računalniški prelom: Camera, d. o. o., Ljubljana, tel. 01 420 12 00
Naslovnica: Matjaž Zupan
Tisk: Present, d. o. o., tel. 01 427 22 79

Uredniški odbor si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Članki morajo biti opremljeni s podpisom avtorja, če gre za društva, politične stranke ali skupine, morajo biti članki opremljeni z žigom ali podpisom odgovorne osebe.

Občinsko glasilo Mostiščar z občasno prilogo Uradne objave izdajatelja Občine Ig, je na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/2001) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 354.

Drage občanke, spoštovani občani,

končuje se dolgo mokro poletje, ki je povzročilo kar nekaj težav, kljub temu pa ni prišlo do večjih katastrof v naši občini tako kot v nekaterih sosednjih in drugih občinah po Sloveniji. Lahko rečem, da smo jo kar dobro odnesli, če odmislim žledolom, ki nas je prizadel v zimskem času in povzročil veliko težav in škode tako lastnikom gozdov kot tudi občini. Ob tej priložnosti se moram zahvaliti našim gasilcem in civilni zaščiti, da so s hitrimi akcijami ublažili težave naših občanov na prizadetih območjih. Prav ob takih in podobnih nesrečah dokazujejo, da ni noben evro, ki ga prejmejo iz občinskega proračuna, vržen proč. Še več! Vsak evro oplemenitijo s svojim nesebičnim prostovoljnim delom in ob takih razmerah, kot je bil žledolom, izpostavijo tudi svoja življenja za pomoč drugim.

Dolgo mokro poletje pa je našim kmetovalcem nasulo obilo debelega krompirja in vse kaže, da Slovenci ne bomo lačni. Če se nas že vlada ne usmili, se nas vsaj vreme.

Mokro poletje je poseglo tudi na politični parket in marsikomu je spodrsnilo, pa ne zaradi dežja, ampak zaradi neumnosti, ki jih politiki tako radi počnemo.

Letošnjemu letu lahko rečemo tudi vroče volilno leto, saj smo že trikrat odšli na volišča, da smo izvolili evropske poslanke in poslance ter poslanke in poslance državnega zbora republike Slovenije in se odločali o arhivih na referendumu. Četrtič in zadnjič (vsaj upam) v letošnjem letu odhajamo na volišča 5. oktobra, na katerih bomo izbirali lokalne funkcionarje, župana, svetnice in svetnike občinskega sveta in predstavnike vaških svetov.

Ker se mandat vsem nam, ki smo vodili občino v tem mandatnem obdobju, izteka, bi se rad zahvalil svetnicam in svetnikom občinskega sveta Občine Ig in predstavnikom vaških skupnosti za sodelovanje in korekten odnos.

Kljub težavam, s katerimi smo se srečevali – predvsem zaradi finančne in gospodarske krize, ki se je dotaknila tudi občinskih proračunov –, lahko rečem, da je bil tudi ta mandat uspešen. Marsikdo se s to mojo trditvijo sicer ne bo strinjal, večina pa prav gotovo.

V teh težkih časih je težko ustreči prav vsaki želji, čeprav se zavedamo, da tudi težave, na katere nas opozarjate občani, nujno potrebujejo rešitev. Zavedamo se, da je treba urediti še kar nekaj cest, ki so še makadamske in povzročajo slabo voljo pri ljudeh, in tudi površine za pešce zaradi varnosti v cestnem prometu.

Dokončati kulturno dvorano na Igu, sanirati podružnično šolo Tomišelj, urediti cesto do pokopališča Tomišelj in cesto do šole na Golem in še bi lahko našteval. Res pa je, da vedno obstaja neka prioriteta pomembnejših in nujnih projektov, ki spodrivajo druge.

V naslednjem mandatu morajo biti ti projekti nujno na prednostni listi, ne glede, kdo bo župan in kako bo sestavljen občinski svet.

V tem mandatu smo končali kar nekaj velikih projektov na področju odvajanja in čiščenja odpadnih voda in oskrbe s pitno vodo, kar nekaj pa jih čaka naslednji mandat.

Največji zalogaj je bila prav gotovo gradnja novega centralnega vrtca. Okrog tega projekta je bilo kar nekaj pomislekov, predvsem glede lokacije, danes pa je povsem jasno, da je ta lokacija prava. V tem štiriletnem obdobju je bilo veliko postorjenega, pa

tega ne bom našteval, saj so stvari vidne. Nisem eden tistih politikov, ki se nenehno hvalijo, kaj so naredili. Bolj pomembno mi je, kaj bomo postorili v prihodnje oziroma kako se bo Občina Ig razvijala naprej, da bo bivanje v tem okolju čim bolj prijetno in kvalitetno.

Prav na podlagi razmišljanja, kako v prihodnje, sem se odločil, da kandidiram še za en županski mandat.

Če mi boste namenili vaš glas, bomo nadaljevali projekte, ki so pripravljeni in čakajo na realizacijo.

Janez Cimperman

IZ OBČINSKE HIŠE

Vrtec Ig v šolskem letu 2014/2015

Za šolsko leto 2014/2015 je bilo v Vrtec Ig oddanih več vlog za sprejem otrok, kot je bilo predvidenih prostih mest, zato je o sprejemu odločala Komisija za sprejem otrok v Vrtec Ig.

Vrtec oblikuje skupine tako, da je možno sprejeti kar največje

število otrok skladno s predpisanimi normativi, tudi s preoblikovanjem že obstoječih skupin ali s premeščanjem že vključenih otrok. Iz posameznega prednostnega seznama je vrtec sprejel določeno število otrok glede na prosta mesta.

Zaradi velikega števila vlog bo Vrtec Ig v soglasju z ustanoviteljem Občino Ig v tem šolskem letu posloval s 23 oddelki na petih lokacijah. V enoti Mavrica smo ponovno odprli še en oddelek.

Nekateri starši sprejetih otrok so vlogo za vpis zavrnili in mesta niso sprejeli, zato smo lahko s čakalnega seznama sprejeli čakajoče otroke. Sprejeli smo 90 novinčkov, ki so že skoraj premagali začetne težave uvajanja in so se lepo vključili v življenje v našem vrtcu. V šolskem letu je

tako vključeno 383 otrok.

Otroci, ki so bili odklonjeni, so uvrščeni na čakalni seznam po posameznih letnikih rojstva za dodatni sprejem med šolskim letom v primeru sprostitve prostega mesta. Takih otrok je 34, od tega 8 otrok iz naše občine, ki še ne izpolnjujejo starostnega pogoja (11 mesecev) za sprejem, in 26 iz drugih občin. Čakalni seznami veljajo do konca šolskega leta 2014/2015 (do 31. 8. 2015).

Vsem novinčkom in njihovim staršem želimo veliko lepih in veselih trenutkov v našem vrtcu.

Mateja Janežič,
Vrtec Ig

Obnova vodovoda in rekonstrukcija javne razsvetljave Vrbljene in Strahomer

Občina Ig se je v letu 2013 s projektom sanacije vodovoda v naseljih Brest, Matena, Tomišelj, Strahomer – odsek Strahomer (Strahomer, Vrbljene in del Tomišlja) in rekonstrukcije javne razsvetljave Vrbljene prijavila na razpis za dodeljevanje nepovratnih sredstev z naslova ukrepa Obnova in razvoj vasi. Na razpisu smo bili uspešni in smo prejeli nepovratna sredstva programa razvoja podeželja sofinanciranega iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, ukrepa Obnova in razvoj vasi sredstva v višini 261.310,00 eur.

Po objavi javnega razpisa za izvedbo projekta je bila v maju 2014 sklenjena gradbena pogodba za izvedbo sanacije vodovoda in rekonstrukcijo javne razsvetljave v skupni višini 466.066,76 eur brez ddv. Izvajalec Komunalne gradnje, d. o. o., iz Grosuplja je dela začel takoj po podpisu pogodbe.

Obnovljen vodovod in priključki v Vrbljenah Foto: Katja Ivanuš

Obnova vodovoda v Strahomerju

Končana dela v Mateni in Iški Loki

V juliju so potekala še zadnja zaključna dela pri obnovi vodovoda, izgradnji kanalizacije in pločnika v Mateni in Iški Loki. Izvajalec del KPL, d. d., in Hidrotehnik, d. d., pripravljata dokumentacijo za tehnični pregled, ki je predviden v naslednjih mesecih.

Projekt se je začel izvajati v letu 2011. Pogodbena vrednost projekta je 1.413.301,50 eur brez DDV – kanalizacija, 536.921,83 eur brez DDV – vodovod, 141.376,87 eur brez DDV – pločnik. Za vodovod in kanalizacijo so se delno koristila sredstva po 21. in 23. členu *Zakona o sofinanciranju občin*.

Kanalizacijsko črpališče v Iški Loki Foto: Katja Ivanuš

Filtracija je učinkovita

Vodohran Kurešček Foto: T. Cimerman

Lani septembra smo na sistemu Golo-Zapotok začeli filtrirati pitno vodo, ki se je po enoletnem delovanju izkazala za učinkovito. Sistem se oskrbuje z vodo iz dveh vrtin ter iz zajetja Šumnik, ki predvsem ob padavinah povzroči motnost vode.

Voda iz zajetja Šumnik in vrtine VZ-2 doteka po dovodni cevi v objekt klorne in filtrirne postaje Zapotok. Voda teče skozi peščeni filter, kjer se odstranijo suspendirane snovi in druge mehanske nečistoče.

Za izboljšanje učinka filtracije je pred vstopom vode v filtre nameščena naprava za doziranje koagulanta, ki se z dozirno črpalko dozira v statično mešalo, kjer se zagotovi ustrezen stik koagulanta z vodo.

Procesu filtracije sledi proces povratnega pranja filtra, kjer se iz filtra odstranijo zadržani suspendirani in mehanski delci. Proces pranja se sproži na podlagi nastavljenega časovnega intervala.

Vodo iz zajetja Šumnik in vrtine VZ-2 se po filtraciji na klorno filtrirni postaji Zapotok tudi avtomatsko dezinficira s klorovim dioksidom (ClO_2). Po zajetju vode iz obeh omenjenih vodnih virov se vodo iz rezervoarja po tlačnem cevovodu črpa prek klorne naprave do vodohrana Zapotok, od tu pa v omrežje.

V vodohranu Kurešček so letos potekala investicijsko-vzdrževalna dela. Izvedla se je izolacija vhoda v vodohran, izolacija notranjega vstopnega prostora, po tleh so bile položene ploščice, izvedla se je zasteklitev vodnih celic. Sledi še obnova elektrike v notranjosti.

Filtracija na klorni postaji Foto: Tone Cimerman

Čiščenje kanalizacijskega omrežja

V letošnjem letu je bilo očiščene že precej kanalizacije v občini. Kar nekajkrat je bilo potrebno čiščenje zaradi zamašitve.

V kanalizacijskem omrežju ob čiščenju opažamo najrazličnejše snovi in materiale, ki jih uporabniki odvajajo v kanalizacijsko omrežje, in sicer od oblačil, lesa, električnih kablov, sadja, ostankov hrane in drugih snovi, ki **ne sodijo** v kanalizacijsko omrežje.

V kanalizacijsko omrežje se sme odvajati odpadno vodo samo v količinah in z lastnostmi, ki so določene s predpisi, in ni dovoljeno odvajati padavinske odpadne vode skladno s 36. in 37. členom *Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Ig* (UL RS, št. 41/2009, 24/2012).

Še vedno kljub opozarjanju opažamo, da je v javno kanalizacijo omrežje – fekalni kanal – speljana tudi padavinska odpadna voda s streh in dvorišč. Lastnike objektov opozarjamo, da padavinsko odpadno vodo na območjih, kjer je meteorna kanalizacija, speljejo v meteorni kanal, na drugih območjih, pa padavinsko vodo ponikajo prek ponikovalnic.

Redni letni popis vodomerov

Režijski obrat Občine Ig v mesecu septembru izvaja redni letni popis vodomerov po celotni občini. Če popisovalec ne bo mogel odčitati stanja na vodomeru, vam bo pustil sporočilo, na katerem bodo napisane telefonske številke, na katere sami uporabniki lahko javite stanje oziroma odčitek na vašem vodomeru.

Vsi, ki bodo imeli kakršnokoli reklamacijo na popis oziroma izdano položnico, naj se takoj oglasijo na Občini Ig, da bomo lahko čim hitreje uredili morebitne napake. Reklamacije sprejemamo v roku 8 dni.

Hkrati vas obveščamo, da se bo umerjanje in menjava vodomerov nadaljevala v mesecu novembru.

Kontrola stanja na vodomeru

Uporabnikom priporočamo, da preverjajo stanje hišne vodovodne napeljave in stanje števca ter se s tem izognejo nepotrebnim stroškom in slabi volji ob letnem popisu in poračunu.

Katja Ivanuš,
vodja Režijskega obrata

Občina Ig – Režijski obrat

Vodovod, kanalizacija – 24-urna dežurna služba:
051/340-647, 041/602-403

Praznjenje greznic:
041/344-523, od ponedeljka do petka od 7. do 16. ure

Vse dodatne informacije glede vodovoda in kanalizacije lahko občani dobijo osebno na Občini Ig v času uradnih ur ali po telefonu 01/280-23-14 ali po elektronski pošti: rezijski.obrat@obcina-ig.si.

Stanje vodomernega števca lahko sporočite:
- po telefonu: 01/2802-314
- po elektronski pošti: rezijski.obrat@obcina-ig.si
- prek elektronskega obrazca, ki ga najdete na www.obcina-ig.si

Občina Ig – Zbirni center Matena-Ig

Zbirni center je namenjen ločenemu zbiranju odpadkov iz gospodinjstev – njihova oddaja je brezplačna. Gradbenih odpadkov ne sprejemamo.

Delovni čas: ob sobotah med 9. in 12. uro (ob praznikih zaprto)
Dodatne informacije: Občina Ig: 01/280-23-12 (Uroš Čuden)

Vandalizem na pokopališču Ig

V zadnjem času je na pokopališču Ig opaziti precej vandalizma in posledično poškodovanja lastnine s krajami bakrenih vaz ali svečnikov z nagrobnikov ter s krajo bakrenih žlebov in strehe z mrliške vežice na Igu. Razumljivo je, da so tovrstna dejanja med najemniki grobov povzročila precej slabe volje, zato si bo Občina Ig z dodatnimi varnostimi sistemi prizadevala, da se podobna nečastna dejanja ne bi več ponavljala. Ob tem pozivamo vse obiskovalce in najemnike, da ste pozorni na morebitne kršitelje reda in to nemudoma prijavite policiji.

Zaradi vandalizma na Občini kot upravljalki pokopališč in lastnici mrliških vežic resno razmišljamo o možnosti, da bi pokopališča v nočnih urah zaprli za obiskovalce

Andreja Zdravje,
občinska uprava

Investicijsko vzdrževanje v OŠ Ig

V OŠ Ig so konec šolskega leta in v času poletnih počitnic potekala investicijsko vzdrževalna dela. V matični šoli na Igu so bile zamenjane talne obloge v treh učilnicah, v POŠ Iška vas so bila zamenjana okna in izvedena 1. faza ureditve okolice. V POŠ Iška vas je bila asfaltirana okolica šole.

Polona Skledar,
občinska uprava

Novo urejena okolica šole v Iški vasi

Nova tla v eni izmed učilnic OŠ Ig

Nov asfalt pred tomišeljsko šolo

Večnamensko igrišče Brest

V Brestu od julija poteka gradnja večnamenskega igrišča Brest. V prvi polovici septembra igrišče dobiva končno podobo. Za izvedbo projekta bo Občina s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja z naslova ukrepov Leader prejela do 85 % upravičenih stroškov projekta.

Polona Skledar, občinska uprava

Prva faza gradnje igrišča

Asfaltiranje igrišča v Brestu

Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Uradne ure sprejemne pisarne:
ponedeljek: od 8. do 12. ure
sreda: od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure
petek: od 8. do 12. ure
V sprejemni pisarni so vam na voljo splošne informacije, obrazci vlog in navodila za njihovo izpolnjevanje ter informacije o predpisanih prilogah.
Telefon: 01/280-23-00.

Župan	01/280-23-02
Direktor občinske uprave	01/280-23-04
Družbene dejavnosti	01/280-23-10
Komunalne dejavnosti	01/280-23-12
Gospodarske dejavnosti	01/280-23-08
Kmetijstvo	01/280-23-24
Požarna varnost in zaščita	01/280-23-24
Turizem	01/280-23-18
Finančno-računovodska služba	01/280-23-06
Urbanizem	01/280-23-16
Režijski obrat	01/280-23-14
Medobčinski inšpektorat	01/788-87-57

Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Grosuplje, Ig in Škofljica,

Taborska cesta 1, 1290 Grosuplje

Uradne ure za stranke so na sedežu Občine Ig:
ob ponedeljkih od 9.00 do 11.00 ure

Uradne ure po telefonu so:
od ponedeljka do petka od 7.30 do 8.30 na tel. št. 01/7888-750

Obrazci za pisne vloge, s katerimi se lahko stranke obračajo na medobčinski inšpektorat in redarstvo, so na sedežih občin ter na spletnih straneh občin in se vlagajo po pošti ali osebno v poslovnem času vseh treh občin ali v elektronski obliki na naslov: **inspektorat@ob.grosuplje.si.**

Krajevni urad Ig

Občane obveščamo, da je Krajevni urad Ig, ki deluje v prostorih Občine Ig, **odprt samo ob sredah** med 8.00 in 12.00 ter 13.00 in 17.00.
Več informacij: Krajevni urad Ig, tel.: 01/286-20-03 v času uradnih ur ali Upravna enota Ljubljana, tel.: 01/306-32-00.

Prva Ižanska roštiljada

V soboto, 7. 6. 2014, je pred gasilskim domom na Igu dišalo po čevapčičih, kotletih in točenem pivu. Potekala je prva Ižanska roštiljada v organizaciji društva 21. marec in vaškega sveta Ig.

Predstavilo se je pet 'velemojstrov' v pripravi jedi na žaru, vsak s svojim pomočnikom. V 80 minutah so morali komisiji dokazati, da so vredni naslova najboljšega ižanskega žar mojstra. Ocenjevalo se je vse, od urejenosti delovnega prostora, osebne higiene, uporabe žara, tekoče priprave do samega videza, okusa in izvirnosti pripravljene jedi. V komisiji so zasedali Dragica Ajdovec, častna članica Društva kuharjev in slaščičarjev Slovenija, Tomaž Vozelj, predsednik Društva kuharjev in slaščičarjev Slovenije, ter Anja Zupan, študentka Živilstva in prehrane na Biotehniški fakulteti. Komisija je na začetku tekmovalcem razdelila vnaprej naročeno meso, ki ga je zagotovilo Mesarstvo Blatnik, nato pa prižgala štoparico in tekmovanje se je začelo. Za lažje spremljanje so tekmovalci začeli v razmiku 10 minut. Hiteli so sekljati zelenjavo, začinjati kotlete in pripraviti žar, po 80 minutah pa so lovili še zadnje sekunde do oddaje jedi na ocenjevanje komisiji. Vsak par je moral pripraviti pet enakih krožnikov, enega za komisijo, preostale štiri pa za novih okusov željne obiskovalce.

Po zasedanju in seštevanju dodeljenih točk je komisija razglasila zmagovalce. Boj za prva tri mesta je bil napet, saj so imeli po seštevku vsi približno enako število točk. Na koncu sta tretje mesto zasedla Braco Vukosavljevič in Milica Pavlič, drugo mesto Pavle Cimperman in Dejan Drenovšek, prva nagrada, odojek v vrednost 100 € (zagotovljen s strani glavnega sponzorja Mesarstva Blatnik), pa je šel kot naročeno v roke najboljšemu peku odojkov daleč naokoli Draganu Kovaču in njegovemu pomočniku Andreju Gašperiču.

Organizator se zahvaljuje vsem sponzorjem: baru Komet, ki je poskrbel za nagrade in suha grla, Mesarstvu Blatnik za glavno nagrado in polne želodce ter seveda Gasilskemu društvu Ig za prostor in budno požarno stražo. Na srečo se poleg burnih debat ni vnel noben žar.

Nekaj je bilo razočaranih obrazov in rdečih lic, od sonca ali česa drugega, vseeno pa nam bo vsem ostala 1. Ižanska roštiljada v prijetnem spominu. Če ne drugega, smo se od pravega kuharskega mojstra Tomaža Vozlja naučili, da se meso na žaru obrne samo dvakrat. Najprej naj se zapeče na eni strani, nato na drugi, potem pa ga samo na hitro še drugič obrnemo, da zapečemo sok, ki se je nabral na vrhu. To naj bo popotnica vsem, ki se boste prijavili na naslednjo roštiljado v letu 2015. Do takrat pa imate še čas trenirati in razmišljati, s čim boste vi prepričali komisijo.

Anja Zupan

Vsi sodelujoči in žirija Foto: Gregor Bolha

V svetu divjih rastlin z Dariom Cortesejem pod Kureščkom

Društvo Zapotok, Sekcija za zdravo življenje, je v soboto, 5. julija 2014, ponovno gostila Daria Corteseja, poznavalca divjih in gojenih rastlin ter avtorja mnogo knjig o divji hrani. Željni znanja o divjih rastlinah smo z Dariom odšli v naravo, v gozd, na zapuščene njive, na hribovski travnik pod Kureščkom, kjer smo spoznavali in nabirali znane in manj znane gozdne in travniške hribovske rastline, plevele in divje začimbnice, iz katerih smo pozneje pripravili tudi okusne jedi.

Dario Cortese je eden največjih slovenskih poznavalcev divjih in gojenih užitnih rastlin, ki svoje teoretično znanje udejanja v vsakdanjem življenju. V Sloveniji raste okrog 3.500 divjih rastlin, dve tretjini je užitnih. Hrana raste skoraj za vsakim vogalom, je zdrava in zelo poceni ter ni pohabljena s pesticidi. Vsebuje tudi do štirikrat več rudninskih snovi kot gojena hrana, nam je povedal Dario. Uživanje divje hrane pomeni velik preskok v našem razmišljanju. Začnemo lahko tako, da jo postopno vpeljujemo v naš jedilnik. Je idealen dodatek h konvencionalni hrani, denimo h krompirju, fižolu in rižu. Naša telesa niso tako prilagojena na takšno vrsto hrane kot pred deset tisoč leti, ko je bil vir

Spoznavanje divjih rastlin pod Kureščkom

hrane samo v naravi. Tako lahko počasi spreminjamo prehranjevalne navade in opustimo potrošništvo. Dario je dolgoletni zagovornik in glasnik takšnih spremenjenih oblik prehranjevanja.

1A-rastline – super vrsta hrane

V beležke smo si zapisali in spoznali kar nekaj divjih rastlin, ki smo jih našli v naravi, vendar smo se osredotočili predvsem na rastline, ki so 1A – super vrsta hrane, kot jih poimenuje Dario. Bogate so z rudninami. Ljudje premalo poznamo njihovo pravo vrednost. Na prvem mestu je prav gotovo velika kopriva, pekoča rastlina za plotom. Spoznali smo še belo mrtvo koprivo in škrlatno rdečo mrtvo koprivo, ki ne pečeta in sta prav tako užitni. Pripravimo jih kot špinačo, cvetovi pa so za okras solatam in različnim namazom. Iz koprive, regrata in čemaža lahko pripravimo smuti. Osnova je suho namočeno sadje, dodamo še sirotko ali mleko.

Druga 1A-rastlina je navadni dežen s kosmatimi in na robovih nazobčanimi listi ter z belimi ali rožnatimi cvetovi. Raste na brežinah, travnikih in njivah. Mladi listi ali cvetovi se uporabljajo v solati in so bogat vir vitaminov. Čistijo ožilje in znižujejo krvni tlak. Mlade poganjke in steblo lahko vložimo tudi v kis. Spoznali smo še orjaški dežen, od dva do štiri metre visoko rastlino z velikimi listi in orjaškim kobuljastim socvetjem, ki je zelo strupen. V Evropo so ga iz Azije zanesli kot okrasno trajnico.

Naslednji 1A-rastlini smo našli na zapuščeni njivi. Vejicati rogovilček je najbolj nadležen plevel, vendar je z železom najbolj bogata zelenjava. Uporabljamo surovega na solati ali kot prikuho. Okus po mladi koruzi imajo kurja črevca, ki so prav tako 1A-rastlina za na solate in v namazih. Na njivi so rasli še drugi užitni pleveli, kot so plešec, jetičnik, bela metlika, osat, rebrinec ali divji pastinak, poljski mak, ki je z rdečimi cvetovi pravi okras zelenim solatam. Če se vseh teh plevelov ne moremo znebiti na svoji njivi ali vrtu, jih je dobro izkoristiti, saj so bolj hranljivi kot večina ob njih rastoče zelenjave, je hudomušno pripomnil Dario.

V gozdu smo nabrali kar nekaj navadne smrdljivke ali divjega krompirja, ki je prav tako 1A-rastlina. Na travniku smo kozji bradi – 1A-rastlini – osmukali liste. Za poznejšo pripravo solate in prilogo smo nabrali še: suličasti trpotec, pravo lakoto, materino dušico, navadno nokoto, črno deteljo, dobro misel, divjo kumino in divji luk.

Sobotno divje kosilo

Delavnico smo končali v RTC Zapotok, kjer smo nabrane rastline zložili na mizo in jih kot v šoli še enkrat ponovili. Nato smo jih oprali in narezali. Izpod naših nožev je nastajalo sobotno divje kosilo, ki smo ga prinesli v košaricah iz narave. Meni se je glasil: zdravju koristno, žepu primerno, preprosto, hitro in enostavno. Za glavno jed smo pripravili rižoto s trpotcem in dobro mislijo, za prilogo pa mešano divjo solato iz navadne smrdljivke, kozje brade, prave lakote, materine dušice, nokote, detelje, divje kumine in luka. Solato smo malo posolili, dodali olivno olje in domači jabolčni kis. Za dekoracijo smo na vrhu posuli rdeče cvetove poljskega maka.

Po prvih poskusnih grižljajih smo si v posodice nadevali še dodatno porcijo. Presenečeni smo bili, da je lahko divja surova hrana tako slastna. Po dveh manjših porcijah smo bili siti. Biti sit morda ni najbolj prava beseda. Po divji hrani se počutiš bolj celega. »Jaz se počutim bolj jaz,« je še dodal Dario.

Darja Mlakar,
Sekcija za zdravo življenje,
Društvo Zapotok

Podkrimka 2014

15. srečanje harmonikarjev Občine Ig

V nedeljo, 15. junija 2015, smo člani Turističnega društva Krim organizirali že 15. srečanje harmonikarjev, in sicer ob 15.15 uri. Letos je bilo vse v znamenju številke 15, razen harmonikarjev je bilo seveda veliko več. Prireditev je potekala na hipodromu Vrbljene. Na srečanju se je zbralo kar lepo število harmonikarjev. Letošnje srečanje so začeli domači harmonikarji kluba Roman Kumše, v nadaljevanju so se predstavili še harmonikarji tako iz domače občine kot tudi sosednjih občin in drugih krajev Slovenije. Kot gostje so nastopili tudi skupine: Sončki iz TD Kurešček, Suhe češplje iz Gradeža pri Turjaku, Stari-mladi Banda bend iz Bevk, del glasbenega društva Bučar, ki delujejo v okolici Ljubljane, harmonikarji iz Kamnika pod Krimom, pod vodstvom Staneta Makovca ter skupina harmonikarjev Veseli godci.

Kot posebni gostje so letos nastopili najmlajši, in sicer otroci Vrtca Ig (enota Sonček iz Tomišlja, skupini Metulji in Želve) – predstavili so se s plesom in petjem.

Zbrani harmonikarji pod Krimom

Seveda tudi pri tem nastopu ni šlo brez harmonike, pri petju in plesu sta jih na harmoniki spremljala Roman Kumše in Štefan Gorenčič.

Za konec srečanja so se vsi harmonikarji zbrali na odru in pod odrom ter s skupno skladbo – Avsenikovo Golico in še nekaj dodatnih.

Po končanem srečanju je za dobro voljo in veselo razpoloženje poskrbel domači ansambel Ponos, za hrano in pijačo pa člani društva.

Lepa hvala tudi vsem, ki ste pomagali pri pripravi prireditve in celotnega prireditvenega prostora. Hvala tudi vsem mladim natakaricam in natakarjem, ki ste ves čas pridno skrbeli za vse lačne in žejne obiskovalce. Hvala tudi vsem donatorjem in sponzorjem, ki ste se odzvali na naše prošnje pri pripravi srečelova, dobitkov in denarnih sredstev.

Še enkrat hvala vsem!

Darja Modic,
TD Krim

Konjeniški dan pod Krimom

V nedeljo, 13. julija, smo članice in člani KD Krim ponovno pripravili konjeniški spektakel – tokrat že osemindvajsetič.

Ob 14. uri je na hipodromu najprej potekala slovesnost ob pobratenju še z enim konjeniškim društvom, in sicer KD Križevci. Iz Prlekije so člani prinesli lipo, ki smo jo ob slavnostnih govorih našega župana Janeza Cimpermana, župana občine Križevci Branka Belca in župana občine Veržej Slavka Petovarja tudi posadili. Po pozdravnem govoru predsednika našega konjerejskega društva Jožeta Škulja smo uradno začeli tekmovanje.

Najprej smo bili priča poskusnemu teku dvoletnice Doris NJ našega tekmovalca Jožeta Novaka, ki je na razdalji 1.600 metrov opravljal kvalifikacije. Pred začetkom prve uradne dirke je začelo rahlo deževati in tako je bilo skoraj do konca predzadnje kasaške dirke. Rahel dež pa seveda ni pokvaril odličnega vzdušja, ki je vladalo na prireditvi.

Prvo dirko je dobil petletni žrebec Vilmus, ki ga je vozil Peter Zadel ml. iz Šentjerneja. Zaradi manjše nevšečnosti (nekaj krogov hitrega kasa in galopa konja brez voznika) smo vse starte zamaknili za deset minut. V drugi dirki je radost zmage okusil žrebec Aperion na vajetih prekaljenega Romana Jerovška. V tretji dirki se je najvišje zavihtela triletna kobila (italijanskega registra) Sabina OZ WF, ki jo je vozil Tomaž Ostrerc, KD Slovenske Gorice Lenart. Četrto dirko je dobil Šentjernejčan Andrej Simončič s šestletno kobilo Arlindo Vita. V peti dirki je po diskvalifikaciji dveh kasačev zmagal petletni žrebec Dior MS z voznikom Igorjem Novakom (KK Šentjernej).

Tudi letos smo pripravili spominsko dirko Franca Pirca, nekdanjega ustanovnega člana našega društva, trenerja in odličnega voznika kasačev. V tej šesti dirki je slavila petletna kobila Bumble Blue HČ, lastnika in voznika Franca Čebulja iz Komende.

Napetost je naraščala, saj se je približeval start zadnje, najhitrejše kasaške dirke, katere vsakoletni sponzor je naša Občina Ig in hkrati tudi generalni pokrovitelj vsakoletne prireditve. Prepričljivo zmago si je prikasal sedemletni kastrat Izmir, ki ga je vozil Andrej Arnol iz Komende.

Moderator Stane Werbole je s svojim edinstvenim slogom napovedovanja in vodenja še enkrat dokazal, da je pravi mojster mikrofona, saj njegovo komentiranje dirk nikogar ne pusti ravnodušnega.

V članku so navedeni le zmagovalci posameznih dirk, vse ostale uvrstitve kasačev si seveda lahko ogledate na spletni strani Kasaške centrale.

Ob 18.10 smo bili priča prvemu avtostartu dvovpreg rodovniških konj slovenske hladnokrvne pasme (SHL), in sicer na razdalji 1.200 metrov. Po javnem žrebu startnih številk sta v prvi dirki suvereno zmagala brata Anton in Boštjan Gorc iz KD Radohova vas s kobilama Olimpika in Hašvika. Družinsko zmago Gorčevih sta z drugim mestom dopolnila še Miran in Suzana Gorc z vprego Popevka in Poljana. Pokal za tretje mesto je osvojila gorenjska naveza Valentin Zupan-Janko Vidic s kobilama Malojka in Liburnija.

Konjeniški dan pod Krimom smo končali z dirkami enovpreg konj pasme SHL. Tudi tokrat Anton in Boštjan Gorc nista dopustila nobenih presenečenj in sta gladko zmagala z enajstletno Hašviko. Miran in Suzana Gorc sta s triletno Poljano osvojila srebro, bron pa je tudi tokrat romal na gorenjsko z Valentinom Zupanom in Jankom Vidicem, ter šestletno Malojko.

Komaj dobro smo podelili pokale, že je 'vajeti zabave' v svoje roke prevzel ansambel Ponos, ki je vse navzoče zabaval pozno v noč.

Članice in člani KD Krim smo se tudi tokrat potrudili po najboljših močeh in 'pod streho' spravili še eno konjeniško prireditev. Po pohvalah sodeč – uspešno.

Potrudili se bomo, da bo tako ali še bolje tudi drugo leto, zato ste seveda vabljeni vsi, ki imate vsaj malo radi konje in dobro zabavo.

Se vidimo!

Jani Šivc,
KD Krim

Podelitev pokalov v dirki konj pasme SHL

Najhitrejša kasaška dirka

Pomoč prizadetim v poplavah tudi iz Zapotoka

Vseslovenski humanitarni akciji zbiranja pomoči prizadetim v poplavah na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini ter v Srbiji v mesecu maju letos se je pridružilo tudi Društvo Zapotok. Vaščani so se velikodušno odzvali. V RTC Zapotok, kamor so prinašali potrebščine, rabljene in tudi nove, se je hitro nabralo veliko za življenje nujno potrebnih stvari. Prinašali so škornje, čevlje, rokavice, odeje, obleke, higienske pripomočke, pripomočke za nego dojenčkov, konzervirano hrano, pitno vodo v plastenkah, sokove in še mnogo drugih uporabnih pripomočkov.

Vsem krajanom Zapotoka in drugim, ki ste sodelovali v akciji, se zahvaljujemo in vam čestitamo za vašo velikodušnost. Ponovno smo dokazali, da lahko skupaj dosežemo veliko in da smo sposobni pomagati sočloveku ne glede na to, od kod prihaja, saj dobrodelnost res ne pozna meja.

Društvo Zapotok

Odstranjevanje škodljive ambrozije v Občini Ig

Šola zdravja je društvo, ki mu je priznano delovanje v javnem interesu, zato s svojo podružnico na Igu skrbi tudi za vzdrževanje in izboljševanje zdravja vseh občanov, ne le svojih članov. Sem zagotovo spada tudi vzdrževanje zdravega okolja, kar prispeva k zmanjšanju bolezni in tudi hudih alergij.

'Pogumni' čistilci ambrozije ob Ižanki

Že dolgo je znano, da je cvetni prah pelinolistne ambrozije ena najbolj alergenih naravnih snovi. To je invazivna rastlina, k nam zanesena iz Amerike. Države okoli Slovenije (Avstrija, Hrvaška) so se problema zavedle in sprejele ukrepe že pred mnogimi leti. Kot je običaj, Slovenija tudi s tem zamuja in je šele leta 2010 sprejela ustrezen predpis, kot običajno pravno precej 'luknjičavo' *Odredbo o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu Ambrosia*, ki nima zadostnih določil prisile, zato odredba med lastniki in uporabniki zemljišč ni niti poznana, kaj šele izvajana.

Po načelu, naj vsakdo očisti predvsem svoje 'dvorišče', smo poskusili izvesti akcijo čiščenja že 19. junija, ki pa je morala biti odpovedana, saj ambrozija zaradi letošnjih neobičajnih vremenskih razmer še ni zrastla do primerne velikosti. Dva dni pred tem smo skupini ozaveščenih in zavzetih občanov sicer uspeli ob cesti proti Škofljici prikazati male primerke in izbrati potrebno število determinatork.

Akcijo smo uspešno opravili mesec pozneje, 17. julija. Obšli smo javne površine obojestransko ob Ižanski cesti do meje z MOL, ob cesti proti Škofljici do table občine Škofljica, ob cesti v Brest med križiščem pri KPD do vasi Brest. Skupino ob škofeljski cesti je sestavljalo pet prostovoljk z determinatorko Marijo Ramšak, skupino ob ižanski cesti je deloma vodil zavzet član Zavoda za ohranjanje Ljubljanskega barja Jernej Korenčič in namestnica nepogrešljiva prostovoljka Marica Poredoš z dvema prostovoljkama in predsednikom DU Ig Štefanom Buničem. Najštevilčnejša skupina, ki je imela po pričakovanju tudi najbolj obilno 'pašo', je delovala ob cesti v Brest z 12 udeleženci, ki jih je vodila biologinja dr. Tjaša Tolar, ob dveh članicah Šole zdravja pa je bilo zelo potrebnih in marljivih tudi osem zapornikov z odprtega oddelka KPD, ki so bili 'pod nadzorom' enako vešče in zavzete Hermine A. Glede na količino populjene ambrozije nam to razmeroma kratko razdaljo na obeh straneh državne ceste brez njih ne bi uspelo zadovoljivo očistiti. Ob koncu smo bili s prostovoljnim in družbeno koristnim delom obojestransko zelo zadovoljni.

Zato pa moram pograjati vse lastnike parcel v občini, ki se niso udeležili niti prikaza in pouka o nevarni invazivki 17. junija, kaj šele, da bi se priključili sami akciji svojih lastnih parcel.

Občina Ig je za vse udeležence preskrbela ustrezne rokavice, Semenarna, d. d., nam je donirala jutaste vreče za nabirek, s pitno vodo pa sem v vročini prostovoljce oskrboval sam.

Ker pa se prostovoljci brez odobritve ne smejo sprehajati in delovati na privatnih obdelovalnih parcelah, smo se z Andrejo Zdravje z Občine Ig in požrtvovalnim poznavalcem razširjenosti ambrozije g. Korenčičem podali na lociranje z ambrozijo najbolj zaraščenih parcel, jih locirali, fotografirali in tako dokumentirali. Fotografije kažejo bujno razrast ambrozije povsod tam, kjer smo jo identificirali, in ob času objave tega članka bodo imeli občutljivi ljudje zaradi njenega cvetenja znatne težave.

Zato s tem pozivam župana Cimpermana, da skladno z zakonodajo pozove državne inšpekcijske službe na parcele, katerih lastniki ali najemniki nočejo ukrepati skladno z zgoraj navedeno odredbo. Če hoče župan na prihodnjih volitvah pridobiti tudi glasove zdravstveno prizadetih, potem bo pač moral ukrepati. Na žalost je tako zakonodajno določena zvita pot v takšni državi.

Drugje so bolj učinkoviti.

Janez S. Vrhovec

Pridih orienta oktobra spet na Golem

Letos se bomo v oktobru na Golem spet lahko srečali z ritmi in plesi orienta. Uživali bomo v mehkobi in eleganci plesnih gibov plesalk orientalskih plesov iz desetih plesnih skupin ter posameznic učiteljic plesa, uživali bomo v barvah njihovih kostumov in raznovrstnosti plesnih rekvizitov. Orient Express se bo namreč tu ustavil že tretjič na prireditvi, ki naj bi popestrila naš vsakdanjik in nas popeljala med različne nam manj znane kulture, kot se izražajo s svojimi plesi. Letošnji vlak bo razvajal tudi vaše brbončice z nekaj okusnimi arabskimi prigrizki, ki jih bomo za vas pripravile gostiteljice.

Nastop plesne skupine Viva na Orient Expressu

Članice plesne skupine Viva so leta 2012 prvič dale pobudo za organizacijo tovrstne plesne prireditve, ki je imela dobrodelni namen. Skupina Viva deluje v okviru Turističnega društva Kurešček kot odprta rekreativna skupina pod vodstvom mentorice in koreografinje Mateje Mikulan. Prireditev je prisotne presenetila in navdušila s svojo pestrostjo in visoko ravnijo izvedbe, zato jo letos organiziramo že tretjič z največjim številom sodelujočih do zdaj, saj jih bo kar več kot 50.

Dekleta in žene se vam bodo z okrog 20 plesnimi točkami predstavile v soboto, 4. oktobra, ob 19. uri v Kulturni dvorani na Golem. Plesalke delujejo v okviru

svojih društev na različnih koncih Slovenije in z nekaj izjemami niso profesionalke. Program prireditve bo raznovrsten z mnogimi plesnimi stili (mejance, baladi, iraqi, iskandarini ...) in plesnimi rekviziti (isis krila, tančice, palice, pahljače). Posebnost letošnje prireditve bo tudi Arabsko društvo Rozana iz Maribora, ki želi slovenski javnosti približati folklorni ples dabke, ki ga plešejo tako ženske kot tudi moški v več državah (Libanon, Jordanija, Sirija, Palestina, Irak). Popestritev bo tudi pri nas še dokaj nepoznan in nerazširjen polinezijski ples z otočja Tahiti, ki nam ga bo predstavila plesalka Naja Furlan iz Kopra.

Živimo v času, ki od žena zahteva velike napore, da so kos obremenitvam na vseh področjih, družinskem, službenem, strokovnem, vzgojnem. Živimo v stalnem stresu, zato sta za ohranjanje zdravja psihična razbremenitev in gibanje nujna. Zaradi pozitivnih učinkov plesa na naš vsakdanjik vabimo v svoje plesne vrste dekleta in žene vseh starosti, ki si želijo sprostitve, gibanja in prijetnega druženja. Ples je namenjen vsem generacijam, starostne omejitve ni! Pridružijo se nam lahko na tedenskih srečanjih na torkovem tečaju orientalskega plesa na Golem pod vodstvom naše Mateje.

Za več informacij pišite na tdkurescek@gmail.si ali pokličite Matejo na 040/574-396.

Mateja Mikulan in Mira Bitenc,
TD Kurešček
Foto: Arhiv TD Kurešček

Po bučelah se vižej pod Krimom že 80 let in več

Čebelarji Čebelarskega društva Ig v letošnjem letu praznujemo okroglo, 80. obletnico ustanovitve društva. To smo posebej obeležili zadnjo soboto v avgustu s priložnostno prireditvijo v Dragi.

Dan je bil lep in v Dragi je šumelo kot v panju, saj se je zbralo veliko število čebelarjev ter prijateljev čebelarstva, s pesmijo pa nas je razveseljevala skupina Arcus. S svojo prisotnostjo so nas počastili tudi Janez Cimperman, župan Občine Ig, Marko Alauf, podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije, ter predstavniki sosednjih čebelarskih društev. Med udeleženci je potrebno posebej omeniti starosto, častnega člana in legendo Čebelarskega društva Ig Matijo Božiča, ki je v lanskem letu napolnil deveto desetletje bogatega življenja.

Častni gost je bil Pavle Zdešar, odlični čebelar, ki zelo dobro pozna podkrimsko območje, saj je tukaj čebelaril več desetletij. S prisotnimi je delil nekatere čebelarske spomine. Čebelarski kruh je lahko zelo trd, saj je poleg velikega obsega dela s čebelami čebelar odvisen tudi od vremena, na katerega nima nobenega vpliva. Po drugi strani pa čebelarstvo ponuja mnogo prijetnih in posebnih trenutkov, ki nam dajejo moči in energije za novo sezono. Pri tem pozitivnem naboju imajo posebno vlogo tudi čebelarske žene, ki vse to spremljajo, prenašajo in podpirajo kakšen čebelarski vogal.

Podkrimsko čebelarstvo je imelo v preteklih desetletjih, morda stoletjih mnogo dobrih, plemenitih in izrednih čebelarjev. Spomin na nekatere je že zbledel, društvo pa je izpod rok Boruta Preinfalka pripravilo brošuro, v kateri so poleg kronike čebelarskega društva v zadnjem desetletju orisani portreti podkrimskih čebelarjev, ki so s svojim delom, ugledom in rezultati še posebaj izstopali – Ivan Susman, Alojz Alič, Franc Primc, Anton Maček st., Matija Božič, Anton Miklič in Alojz Šteblaj, seveda pa tudi Jože Smole ni bil pozabljen.

Kot se za tak dogodek spodobi, so nekateri zaslužni člani društva ob tej priložnosti prejeli visoko čebelarsko priznanje, odličje Antona Janše III. oziroma II. stopnje, hkrati pa se je društvo zahvalilo posameznikom in pravnim osebam za dobro sodelovanje. Ob tem je pobrateno Čebelarsko društvo Ljubljana Moste-Polje našemu društvu podelilo bronasto odličje Maksa Avšiča za zasluge pri razvoju čebelarstva.

Ta dan se je marsikomu postavilo vprašanje, kakšna je prihodnost slovenskega in podkrimskega čebelarstva, še posebej ker so poznane informacije o zelo slabi letini, težavah z zdravljenjem čebel, zastrupitvami zaradi nepravilne uporabe fitofarmacevtskih sredstev ter omejenim razumevanjem države za posebnosti čebelarstva. Z veseljem lahko napišem, da obstaja kar nekaj argumentov, ki dajejo pozitivno upanje. Število čebelarjev se veča, predvsem narašča interes med mlajšimi in srednjimi generacijami. Ljudje so v zadnjih letih bolj pozorni na čebelarstvo, čebele, ki oprašujejo drevje, kakovostne čebelje pridelke ter pozitivne učinke apiterapije. Predvsem je pomembno, da je pod Krimom še mnogo čebelarjev, ki jim ni mar za ekonomsko računico, ampak čebelarijo z dušo in srcem. Dokler bodo taki čebelarji, in na Igu jih je veliko, se ni bati za prihodnost.

Tudi v čebelarskem društvu je zbrano veliko energije. Po večletnem porastu se glede števila članstva spogledujemo že s številko 90. Radi sodelujemo na občinskih prireditvah, sodelujemo z vrtcem in osnovno šolo, se angažiramo v vaški skupnosti, skrbimo za izobraževanje in usposabljanje članov ter sodelujemo z drugimi društvi. Ob tem pa razmišljamo o društvenem opazovalnem in izobraževalnem čebelnjaku, krožku v osnovni šoli, širokih poljih ajde, ki bi, kot v starih časih, prinesla opevani ajdov med, o primerni oskrbi občanov in okoličanov z zadostno količino kakovostnih čebeljih pridelkov ter o zagotovitvi še boljšega in bogatejšega medovitega okoliša. Idej je dovolj za naslednjih 10 ali 20 let – na prireditvi je več govorcev omenilo še nadaljnjnih 80 let. Zakaj pa ne?

Naj medi!

Rok Janez Šteblaj,
predsednik ČD Ig

Zbrani člani ČD Ig ob praznovanju svoje 80-letnice

Druga izmenjava semen in sadik v Občini Ig

V lanskem letu smo se lahko pohvalili s čudovito sončno, a malce vetrovno sredo, ko smo pred RTC Zapotok prvič postavili stojnice za izmenjavo semen in sadik, a tega za letošnjo sredo zagotovo ne moremo reči. Ravno ko smo pripravljali stojnice na asfaltnem dvorišču RTC Zapotoka, je začelo precej zoprno in hladno pihati, zato smo se odločili, da si uredimo ličen in intimen prostor za izmenjavo semen in sadik pod nadstreškom. Seveda vsem sodelujočim to ni odvzelo volje, da ne bi z veseljem razstavili, kar smo imeli s seboj.

Delitev sadik in izkušenj — Foto: Barbara Močan

Letos je bilo med udeleženci tudi nekaj več pripadnikov moškega spola kot lani, česar smo se zelo razveselili, saj kaže na to, da se prav vsi ukvarjamo s temi vprašanji. Poleg babic z vnučki so prišle tudi mamice z otroki in prav lepo je bilo opazovati menjavo med generacijami. Na drugi izmenjavi semen in sadik smo vsi sodelujoči izmenjali precej robe od raznovrstnih semen in sadik do žit. Vse vzgojene in pridelane z ljubeznijo na domači prsti, neobremenjeni s pesticidi in drugimi strupi. Najbolj pomembno pa je, da za vsa semena in sadike poznamo njihov avtohton izvor.

Prav raven ozaveščanja in informiranja je tista, ki nas tolaži, da nam tudi v naši občini in hribih ni treba skrbeti glede ozaveščenosti posameznikov in skupnosti. Prebivalci namreč dobro vedo, kaj, kje in pri kom se dobi dobra roba, in si izmenjajo semena in sadike tudi med seboj. Zato se ni bati, da bi avtohtona semena in sadike na našem koncu izumrli. Ravno nasprotno. Zavedanje o pomembnosti izvora in zdravega semena ter odnos do teh in narave je ključnega pomena za zdrave rastline, ki so pomembne za našo prehrano, za naše zdravje in ohranjanje zdravja ter skrb za mater Zemljo, ki nam daje svoje blagoslove.

Tudi če nimate časa, njive ali vrta, je lahko že mini gredica v malo večjem loncu na domačem balkonu ali terasi čudovita priložnost za vzgojo in rast svoje rastline, plodov in domačega semena. S tem spodbudimo tudi naše najmlajše in najstnike, da že zgodaj poskusijo ustvariti svojo gredico s semeni in opazovati rast svoje rastline. S skrbjo zanjo, s svojo pozornostjo in ljubeznijo se tako povežejo tudi z dušo rastline, ta pa jim vso dano ljubezen vrača – tako kot nam jo vrača tudi narava, za katero skrbimo in v kateri bivamo. Vsak še tako majhen korak in napor šteje, kajti vodi nas k boljšemu jutri, v katerem si vsi želimo biti v ravnovesju s sabo, drug z drugim in naravo.

Na izmenjavi se je vse med nami izmenjalo s tako lepo pozitivno energijo. Od dobre volje, semen in sadik do znanja in izkušenj, vse pospremljeno z veseljem, dobrimi mislimi in željami, predvsem pa z dodano vrednostjo. Ljubeznijo. Zato verjamemo, da so z ljubeznijo izmenjana semena in sadike obrodila dobro in bogato tudi v letošnjem letu kljub muhastemu vremenu.

Tudi na drugi izmenjavi so sadike in semena pošli neverjetno hitro kljub precejšnji količini. V slabi uri smo razdelili, kar smo imeli, malo pokramljali in se v veselem vzdušju razkropili vsak na svoj konec. Kajti prav vsi smo hiteli še z nekom deliti, kar smo si razdelili in izmenjali. Nekateri med nami so še isti večer v zemljo položili, kar so pridobili, saj je bila zemlja po mnenju nekaterih ravno prav namočena.

Na deževen sredin večer nam je uspelo pričarati prijetno vzdušje z dobro voljo, optimizmom in ljubeznijo, kot se za izmenjavo spodobi. V naše in še večje zadovoljstvo obiskovalcev pa spet tisto malo, drobno veselje ob misli, da smo vsak po svojih močeh storili nekaj drobnega, a pomembnega za dobro naše prihodnosti, za nas in našo skupnost.

Veliko prijetnih trenutkov ob pogledu na svoje pridelke in obilo užitkov ob njihovem uživanju! Se vidimo spet prihodnje leto!

Barbara Močan,
Sekcija za družbeno dejavnost in družbeno odgovornost,
Društvo Zapotok

DRUŠTVO FRAN GOVEKAR IG

V Društvo Fran Govekar Ig
vabimo mlade lutkarje in igralce

Če rad(a) nastopaš, imaš bujno domišljijo, rad(a) poješ, plešeš in se zabavaš, vabljen(a), da se pridružiš skupini **lutkarjev** (1., 2. in 3. razred) ali **igralcev** (6., 7., 8. in 9. razred).

Prvo srečanje, na katerem bomo poklepetali in se dogovorili za termin vaj, bo
v ponedeljek, 6. oktobra 2014, ob 18.30 v Mladinskem domu.

Prijave na e-pošto: info@dfg.si ali
GSM: 051/374-475.

Lutkarje bo vodila Mateja Jere Grmek, mladinsko gledališko skupino pa Alenka Jeraj.

Vabljeni!

Polona in Miha!

Iskrene čestitke ob rojstvu vajinega sinka Aljaža.
Naj prinese veliko sonca in radosti v vaš dom.

Članice in člani Društva Fran Govekar Ig

49. Govekarjev večer v knjižnici na Igu

V ponedeljek, 5. 5. 2014, je potekal v prijetnem vzdušju literarni večer z odprtjem likovne razstave. Alenka Jeraj, predsednica Društva Fran Govekar, je povabila na literarni večer novinarja, pesnika in pisatelja Marina Kerina, ki živi v bližini Krškega.

Marin Kerin vsak prosti trenutek izkoristi za zapis lastnega razmišljanja o občih in individualnih življenjskih doživetjih in občutjih. Kot novinar veliko potuje in ob teh poteh se misli vrtijo okrog vsakodnevnih in trenutnih dogajanj v odnosih med ljudmi. Zapis v obliki pesmi nastane v trenutku navdiha in marsikatera pesem zaide na koščku servieta ali na robu beležke pomotoma v koš, večina pa se znajde v čakalnici za zapis v notes.

Na večeru sta avtor Marin Kerin in voditeljica večera Alenka Jeraj izmenoma ob predstavitvenem pogovoru prebirala pesmi in odlomke iz nove knjige Nedokončana zgodba ali prekratek dan. Poslušalci smo uživali v polni meri podoživljanja predstavljenih tekstov. Knjiga je posebnost v obči književnosti, saj se satirično hudomušne zgodbe junaka Janeza, prepletene s poezijo, dogajajo v enem samem dnevu. Knjiga zasluži pozornost, saj vsakemu bralcu dopušča zabavno branje in ga spodbudi k razmišljanju ter evalvaciji vsakdanjega preveč rutinskega življenja.

Alenka Jeraj je pogovor nadaljevala s slikarko Marjano Dimec, ki se prvič predstavlja s samostojno razstavo. Slikarka živi in dela v Ljubljani. Je članica Likovnega društva s Škofljice in članica Likovne skupine Društva Fran Govekar. V svet barv sta jo pripeljali radovednost in potreba po likovnem izražanju. Z ljubiteljskim slikarstvom se je začela ukvarjati šele pred letom in pol. K ustvarjanju se podaja iz trenutnih nagibov in inspiracij, tako se tudi v razstavljenih delih vidi različnost tematik in pestrost tehnik. Raziskuje moč prepletanja močnih čistih barv v tehnikah monotipije, mešanih tehnikah, tehniki akrila na papir in akvarela, za katerega se je navdušila na delavnicah akvarela, ki jih organizira Društvo Fran Govekar.

Iz likovnih del veje svežina barvnih nanosov, ki z razgibano potezo čopiča oživijo sicer umirjena tihožitja, narava ali abstrakcije. Slikarkin raziskovalni nemir se opazi tudi pri uporabi zavrženih materialov, ki so postali okvirji nekaterih slik – lakiranih akvarelov.

Zdenka Vinšek

51. Govekarjev večer v Knjižnici na Igu

V ponedeljek, 23. 6. 2014, je pred množičnim občinstvom potekal nov kulturni dogodek, ovit v predpraznično vzdušje v besedi, glasbi in slikarstvu. Moderatorka večera Mateja Grmek, članica Društva Fran Govekar in dramske skupine Pod odrom, je popeljala večer najprej skozi prijeten klepet s pesnikom Tonijem Rupnikom iz Gradišča.

Toni Rupnik, raziskovalec življenja, človeške biti, domoljub, po poklicu ekonomist in zeliščar, se od 14. leta rad izraža v pesniški maniri, a tudi skozi prozne oblike zapisuje svoja razmišljanja in izkušnje, ki zrcalijo zlasti odtenke negativnih vplivov polpretekle družbeno politične ureditve na tedaj mladega avtorja. Pesmi so usmerjene v tri teme: filozofija biti (… panorama krutih skrivnosti …), ljubezen (… najdražja, ne veš, kako težko je biti tvoj oblak …), narava (… v tišini narave …). Kulturni dogodek je s prijetnimi zvoki harmonike popestril mladi harmonikar Mihec Grmek.

V drugem delu večera je Mateja Grmek predstavila slikarko Marijo Franinovič iz Ljubljane. Marija Franinovič, po poklicu fizioterapevtka, je že v rani mladosti rada izražala svoja doživljanja z risanjem, svojim učiteljem in profesorjem se ni zamerila niti tedaj, ko je bila med poukom zamaknjena v portretiranje. Že v šolskih letih so bila njena likovna dela nagrajena. Želja po študiju na likovni akademiji je ostala zatajena, saj se je morala usmeriti v poklic, ki bi ji zagotovil eksistenco. Zaradi poklicnih in družinskih obveznosti je njen likovni izraz molčal dolga leta. Šele pred malo več kot letom dni se je želja po likovnem ustvarjanju ponovno porodila, ko je začela na pobudo prijateljice obiskovati tečaje akvarela najprej pri mentorju Petru Lazareviču na Vrhniki, nato še v tečaj akvarela pod mentorstvom Zdenke Vinšek. Slikarka je v izjemno kratkem času osvojila tehnike akvarela in svoje likovne sposobnosti prepričljivo izrazila. V slikarskem obdobju je sodelovala že na več skupinskih razstavah, tokrat pa prvič samostojno razstavlja.

V knjižnici so bile na ogled slike v realistični maniri. S poetično prelivajočimi barvami nas popeljejo po slovenski krajini od Barja do slovenske Istre, med šopke dehtečega cvetja; tihožitja vabijo k dišečemu pecivu, na skodelico kave … V zadnjem sklopu nas pozdravita figuralni sliki z nabožno vsebino in sprehodom ob obronku gozda. Risba s svinčnikom Sin, ki je nastala ob slikarkinem prvem materinstvu, pa slikarki posredno sporoča: mama (zdaj že babica), zdaj si le vzemi čas za neizpolnjene želje.

Zdenka Vinšek

Snemanje s Klemnom Slakonjo

V nedeljo, 24. 8. 2014, smo se člani Društva Fran Govekar Ig odpravili na snemanje reklamnega spota za zavarovalnico Vzajemna. Snemanje je potekalo na Trubarjevi ulici v Ljubljani, posamezni prizori pa tudi na drugih lokacijah. Člani društva smo bili vključeni v prizor, kjer smo plesali. Koreografijo so nas naučili tik pred snemanjem na ulici. Seveda je glavno vlogo odigral znani TV-voditelj Klemen Slakonja, zato je bilo snemanje še bolj zanimivo in zabavno.

Mateja Kramar

Vabimo vas na

53. Govekarjev večer

v ponedeljek, 27. oktobra 2014, ob 19.00 v Knjižnico Ig.

Prisluhnili bomo pisateljici, pravljičarki in ljubiteljski raziskovalki preteklosti Mileni Miklavčič iz Žirov ter odprli razstavo slik otrok iz Podružnične šole Krka in Franceta Slane.
Razstava bo na ogled do 17. novembra 2014.

Vljudno vabljeni!

Koliščarji na turjaškem gradu

Po zaslugi pisatelja Janeza Jalna, ki je z romanom Bobri ustvaril veličasten spomenik koliščarski kulturi, so se zgodbe 'mostiščarskih' junakov globoko zasidrale v našo zavest. Še posebej so na bogato zgodovino Ljubljanskega barja (ki se seveda takrat še ni imenovalo po naši prestolnici) ponosni ljudje, ki danes živijo tam, kjer so domovali Ostrorogi Jelen, Sinjeoka Kodrolaska, Neokretni Karp in drugi.

Tako Društvo Fran Govekar z Iga vsako leto pripravi Koliščarski tabor, kjer otroci spoznavajo starodavne običaje in veščine, ki so bile nujne za preživetje koliščarjev. V nedeljo, 17. avgusta, so nam člani društva prinesli na grad Turjak utrinek s koliščarskega življenja. Na ogled so postavili likovno razstavo: Ljubljansko barje nekoč in danes. Člani gledališke skupine Pod odrom pa so odigrali tri prizore iz gledališke predstave, ki jo je po besedilih Janeza Jalna dramatizirala in režirala Alenka Jeraj.

Čeprav je od koliščarskih časov izhlapelo iz Ljubljanskega barja že veliko vode in Velikega jezera že zdavnaj ni več, nam danes koliščarji še vedno sporočajo, da se človek v še tako težkih bivalnih pogojih uspešno znajde, premaguje vsakodnevne težave in si skuša s čim lepim popestriti življenje.

Andrej Perhaj,
Javni zavod Trubarjevi kraji

Razstava Ljubljansko barje nekoč in danes bo na gradu Turjak na ogled do konca septembra 2014.

Rožna luč je mavrica,
čez nebo razpeta,
kakor božja pravljica
v srcu neizpeta.
Tone Pavček

Ob tednu otroka vabimo na prireditev za otroke in odrasle z otroškim srcem

MAVRICA ABECEDE

Barve mavrice in abecede bomo za vas prelivali članice in člani Društva Fran Govekar Ig: lutkarji, igralci ter pevke in pevci.

Prireditev z glasbo, petjem in igro bo
v petek, 10. oktobra 2014,
ob 18.00 v Mladinskem domu na Igu.

Vljudno vabljeni!

OBČANOV KOTIČEK

Diamantna poroka Frančiške in Justina Miheliča

Frančiška in Justin Mihelič sta 10. 7. 2014 slavila svojo 60. obletnico poroke. Praznovanje so jima organizirali njuni bližnji in jima pripravili prijetno presenečenje v Domu na Kureščku, kjer so ju pričakali sorodniki in prijatelji. Z Ivanko Peruzzi, matičarko upravne enote Ljubljana, in Janezom Cimpermanom, županom Občine Ig, sta svojo poročno zaobljubo ponovno obnovila. Praznovanje so nadaljevali ob kosilu in tudi dobre glasbe in plesa ni manjkalo.

Zakonca sta se spoznala le kakšen mesec, preden sta si izrekla usodni da. Francka Mihelič, dekliško Primožič, je pred poroko živela v Bezuljaku na Notranjskem, kjer je bila tudi rojena. Spoznala sta se na Golem, kamor je Francka hodila pomagat svojemu stricu Francu Žotu, ki je tudi velik krivec za njuno snidenje. 10. 7. 1954 sta se civilno poročila na ljubljanskem magistratu, cerkveno pa v frančiškanski cerkvi. Na poroko ju je peljal Jokl z Golega v kočiji zapravljivček. Po obredu so se v gostilni Češnovar, kjer so bili 'parkirani' konji, poveselili in kar nekaj spili, tako da so do Žotovih komaj še zvozili. Pri Žot so nadaljevali in rajali do jutra.

Po poroki sta si začela graditi svoj dom v vasici Selnik, saj je bila Justinova rojstna hiša med vojno požgana. Po kakšnem letu in pol sta se tudi preselila. Pred tem sta začasno bivala pri Justinovem stricu. V zakonu so se jima rodile tri hčerke Zdenka, Ida in Saša. Francka je vsa leta pridno skrbela za gospodinjska opravila, svoje tri hčerke, moža, kmetijo, njive in polja. Dela ji ni manjkalo, saj je bilo včasih potrebno vse opraviti ročno in tudi skrb za živino je bila drugačna kot danes. Justin je leta 1979 začel delati kot tajnik v krajevni skupnosti na Golem, kjer je ostal vse do upokojitve in še nekaj let po tem.

V 60 letih ni vedno bilo lahko, včasih vsak v svojem koncu sta sedela, včasih pa z ljubeznijo sta se objela. Leta hitro so minevala, hčerke so odrasle in se odselile. Zdaj je njun rod bogatejši za pet vnukov in dva pravnuka.

Zakonca Mihelič z županom in matičarko. **Foto: Severin Peruzzi**

Zgodbo 60-letnega zakona je težko s pravimi besedami zajeti, saj to pogled je na dolgo življenjsko pot, ki z nekom si jo deliš in tudi v slabem se ne razdvojiš, zato lahko samo iskreno čestitamo in z dobrimi željami nadaljnjo skupno pot posipamo.

Petra Mihelič Jakič

Hvala za dvigalo

Začelo se je novo šolsko leto, jaz pa sem dobila svoje dvigalo. Šele zdaj vidim, za koliko stvari sem bila prikrajšana brez dvigala. Z invalidskim vozičkom se lahko vozim tudi po zgornjem nadstropju stanovanja, kjer imam svojo sobo. Večkrat dnevno lahko odidem na vrt oziroma na sprehod z mojo psičko.

Iskrena hvala županu in Občini Ig, ki so mi finančno pomagali pri nakupu nujno potrebnega dvigala. Seveda pa ob zahvali ne smem pozabiti na gospoda Janka Purkata, ker je na svojem potopisnem predavanju o svoji romarski poti pobiral prostovoljne prispevke in jih podaril meni za nakup dvigala.

Hvala vam!

Kaja Grebenc, Ig

Z dvigalom bo življenje lažje.

Zahvala

»*Ena od velikih skrivnosti življenja je, da je zares kaj vredno le tisto, kar naredimo za druge.*« Lewis Carroll

Hvala za vaš glas in podporo na predčasnih državnozborskih volitvah. Zmanjkalo je le nekaj glasov, da bi bila izvoljena. Prejela sem 3.394 glasov ali 25,23 %. Vsem, ki ste ocenili moje delo kot uspešno in me ponovno podprli, iskrena hvala. Ponosna sem na svoje dosedanje delo, kaj bo prinesla prihodnost, bomo pa še videli. Žal mi je le, da zdaj naš okraj nima več poslanca oz. poslanke.

Če me boste potrebovali, sem dosegljiva na dosedanji tel. št.: 051/374-475 ali na e-pošti: alenka.jeraj@sds.si.

Lep pozdrav vsem!

Alenka Jeraj

KOTIČEK ZA MLADE

Planinska šola v Kranjski Gori

V ponedeljek, 16. 6. 2014, se se je gručica staršev in petošolcev okrog osme ure zjutraj začela zbirati pred vhodom v športno dvorano. Vsak je vlekel svoj kovček, starši so čakali, da se poslovijo in zaželijo svojim otrokom lepo šolo v naravi, otroci pa so zaspani, a nestrpni čakali, da se odpravimo na pot.

Učiteljici Marija Horvat Markovič in Martina Meden sta otrokom pripravili res zanimivo, aktivno in poučno šolo v naravi. Že takoj prvi dan smo se odpravili v Loški muzej, kjer smo izvedeli nekaj o nekdanjem loškem gospostvu, gradovih, mestu samem in cehih. Ogledali smo si tudi Tavčarjev portret iz leta 1923, upodobitev njegove rojstne hiše, izbor literarnih del in pisateljevo delovno mizo. Po ogledu smo se spustili z gradu v center Škofje Loke ter se sprehodili do avtobusa.

Malo pred kosilom smo prispeli v Počitniški dom Vila, ki stoji blizu Kekčeve dežele v Triglavskem narodnem parku, malo zunaj Kranjske Gore ob rečici Pišnici za jezerom Jasna. Tam smo dobro jedli in se lepo družili. Žal igrišče pred domom še ni bilo popolnoma na razpolago zaradi gradbenih del, a fantje so vseeno uspeli igrati nogomet.

Program planinske šole je bil resnično zanimiv: dvakrat smo šli peš do Kranjske Gore, kjer smo šli na sladoled in so si otroci lahko kupili spominke. Ogledali smo si tudi Liznjekovo hišo, ki velja za slovensko alpsko hišo in nosi pečat kmečkega baroka z 18. in začetka 19. stoletja. V njej so si učenci ogledali črno kuhinjo in zanimivo pohištvo. Odpeljali smo se tudi do Planice in se peš odpravili po dolini Tamar, kjer sta nas na koncu pričakala kapela Marije Pomagaj in planinski dom Tamar. Tam smo si učiteljice privoščile kavo, otroci pa sladoled ter tudi gobovo juho in žgance. Zadnji dan smo obiskali dolino Vrat, kamor smo se peš odpravili do Aljaževega doma. Učenci so lahko videli Triglav, ki je nekatere močno presunil, saj je eden izmed fantov vzdihnil, da ga je videl prvič. V dolini Vrat smo videli slap Peričnik.

Za piko na i smo zadnji dan poleg doline Vrat videli še Zelence, ki so smaragdno zelen izvir Save Dolinke, in naravni rezervat. Je tudi dom mnogim ogroženim živalskim in rastlinskim vrstam.

V želji, da učence resnično opremimo z znanjem, je v dom Vila prišel tudi Kostja Jerovšek, gozdar in gorski reševalec, ki nam je povedal veliko zanimivih stvari o gozdovih pa tudi o gorskem reševanju. Naslednji dan nas je tudi popeljal na učno pot v gozd, kjer smo izvedeli, da se je v primeru dežja bolje skriti pod smreko kot pod bukev ter zakaj.

V tej šoli v naravi smo veliko hodili, bili na svežem zraku, uživali v gozdovih in ob pogledu na slovenske Alpe. Veliko časa smo tudi imeli za druženje. Želimo si, da se je učencem preživljanje časa v naravi pozitivno vtisnilo v spomin.

Ko smo se v četrtek, 19. 6. 2014, v popoldanskih urah pripeljali na Ig, so nas pričakali nasmejani starši, ki so pogrešali svoje otroke pa tudi otroci so se že veselili, da gredo domov. Naj končamo s starim rekom: povsod je lepo, a doma je najlepše.

Irena Dobernik,
učiteljica OPB OŠ Ig

Še nekaj mnenj naših otrok:

Šola v naravi je bila zelo v redu, najbolj mi je bil všeč slap Peričnik. Bile so zelo lepe počitnice, škofjeloški muzej mi je bil zelo všeč, pravzaprav mi je bilo všeč čisto vse. Šolo v naravi bi morali ponoviti še kdaj, ampak biti bi morali bolj pridni. David Krašovec, 5. a

Bilo mi je všeč, ker je bila dobra hrana, ker smo hodili, ker je bil počitniški dom lep, ker smo šli mimo Kekčeve dežele, ker smo hodili po gozdni učni poti, ker smo si lahko kaj kupili, ker je bil dober sladoled, ker smo se zadnji dan lahko igrali na igrišču, ker so bili dobri jogiji in ker smo reševali učne liste. Nino Čehić, 5. a

Zelo mi je bilo všeč, ko smo šli gledat Triglav in ker smo šli zvečer spat ob 22.00. Všeč so mi bili sprehodi, v sredo pa je prišel gorski reševalec. Ni mi pa bilo všeč, ko smo v četrtek imeli za kosilo ribo. Učiteljica Markovič nam je tudi povedala pravljico o kozorogu. Rok, 5. a

To je bila najboljša šola v naravi. Vse mi je bilo všeč. Hrana, vila, pohodi, zanimivosti, slapi, spomeniki in sladoled. Blaž Lavrič, 5. a

Koliščarski tabor 2014

DRUŠTVO FRAN GOVEKAR IG

Kljub slabemu vremenu nam je tudi letos uspelo izvesti koliščarski tabor. S 13 nadobudnimi otroki in najstniki smo preživeli prijeten konec tedna. V petek nas je sicer pričakal dež, zato smo prvo noč prespali v Mladinskem domu na Igu. Že tu so se začele delavnice, in sicer z Ano in Tadejo. Otroci so si izbrali cvetice in rastline ter jih odtisnili na blago, iz katerega so si nato izdelali vrečke, v katere smo shranili posušeno meto. Večer je minil v znamenju spoznavanja in družabnih iger.

Naslednje jutro smo se po zajtrku peš podali proti lokaciji tabora, v Drago. Vmes smo si ogledali znamenitosti Iga, race in racmane na Iščici ter občudovali sprano nebo. V Dragi nas je že čakala Jožica Korenjak, ki izdeluje črno barjansko keramiko. Najprej smo že pripravljeno keramiko dali v peč, nato pa so otroci izdelali vsak svojo posodo. Izdelali so jih po fotografijah najdene keramike iz koliščarskega obdobja, ki jih hranijo naši muzeji. Nastale so lične posode, ki smo jih nato žgali in jih bodo otroci še prevzeli. Potem smo se odpravili na gozdno učno pot Draga z gozdarjem Milanom Podlogarjem, medtem pa je Alenka Jeraj skuhala golaž. Po kosilu smo s Petro spoznavali geologijo in kamnine, naredili pa smo tudi odlitke fosilov, vulkančke, pihanke …

Žal nismo imeli kratkega ribiškega tečaja kot leto pred tem, saj so bili naši prijatelji ribiči precej zaposleni. Proti večeru se nam je pridružil dr. Anton Velušček, ki je predstavil koliščarje in njihovo življenje pa tudi najdbe. Medtem se je v mreže, ki jih je za naslednji dan pripravil Dare Fekonja iz Društva za opazovanje in proučevanje ptic, ujel vodomec v lepi modri barvi. Večer smo preživeli ob tabornem ognju s pečenimi hrenovkami, krompirjem in koruzo ter družabnih igrah.

Udeleženci koliščarskega tabora v Dragi

Organizatorji tabora – člani Društva Fran Govekar Ig – se zahvaljujemo za pomoč in sodelovanje pri izvedbi tabora Ribiškemu društvu Smuč. Hvala tudi Antonu Balantu ter Andreju Župcu, ki sta omogočila prostor za taborjenje. Hvala tudi vsem, ki so vodili delavnice (Milan Podlogar, dr. Jasna Paradiž, Alenka in Lovro Rozman, dr. Borut Toškan, Tadeja Vadnjal in Anica Ilar, Tone Krnc).

Tabor je potekal pod mentorstvom naših članic: Mateje Jere Grmek, Katje Krnc in Alenke Jeraj.

Društvo Fran Govekar Ig

Prebudili smo se v mrzlo jutro in oblečeni v vse jopice in puloverje, ki smo jih imeli, smo se po zajtrku podali pogledat, ali so se v pripravljene mreže ujele ptice. Kar nekaj jih je bilo in z Daretom smo jim nadeli obročke, jih stehtali, jim izmerili krila in vse to skrbno popisali. Del skupine je odšel na sprehod do Centra Dolfke Boštjančič, kjer so spoznali mini živalski vrt in nasad zelišč, ostali pa so pripravili igro Lov na belega bobra. Tekmovali smo v igri Lov na belega bobra in najboljši so bili nagrajeni.

Koliščarski tabor je bil super in prihodnje leto pridem spet – morda že kot voditelj.

Jan Bešlagič

7. Koliščarski dan odneslo deževje

Letošnje nestanovitno vreme je krivo, da smo morali organizatorji odpovedati 7. Koliščarski dan. Zelo nam je bilo žal, saj smo pripravili več kot 30 delavnic in zanimiv spremljajoči program. Vsem, ki ste se trudili in pomagali pri pripravi in organizaciji, se iskreno zahvaljujemo. Žal bo 7. Koliščarski dan šele naslednje leto v soboto, 22. avgusta 2015. Vabljeni že zdaj!

Alenka Jeraj,
predsednica Društva Fran Govekar Ig

Mrzel ali topel tuš?

Če bi koga na poletnem skavtskem taboru vprašali, ali se mu zdi, da je hladen tuš tako dober kot topel, bi se zagotovo zasmejal. S tem polemičnim vprašanjem smo se skavti spopadali na mednarodnem taboru v okviru evropskega programa Mladi v akciji. Če smo v Kočevju trpeli zaradi podhladitve, smo se na otoku Prvić kopali v toplih sončnih žarkih.

Skavti s Škofljice in Radovljice smo se skupaj s hrvaškimi skavti iz Zagreba podali na tabor. Prvi dnevi so potekali v Kočevskem Rogu, v Skavtskem okoljskem centru, kjer smo v neokrnjeni naravi kazali naše skavtske spretnosti v postavljanju bivakov, kurjenju tabornega ognja in poznavanju užitnih rastlin, podali pa smo se tudi na ogled lokalnih znamenitosti.

V Sloveniji smo si ogledali čebelarski muzej, se z vrvjo spustili v jamo, kjer smo spoznavali kraški svet, tisti 'najpogumnejši' pa so se lahko podali še v sobano s precej ozkim prehodom, ki je dobesedno slekel hlače, vendar pa je sobana s svojo lepoto poplačala vse rdečice, ki so nastale zaradi tega. Na precej sončen in topel dan je sledil še ogled Novega mesta, kjer smo se morali izkazati v poznavanju fotoorientacije, ki pa nam ni povzročala večjih težav (razen iskanja limone, ki je bilo del naloge … a tudi tu nam je na pomoč priskočil prijazen gospod s tržnice). V Kočevju smo si ogledali

Skavti na poletnem taboru

še Bazo 20, ki je znana po tem, da je kljub svoji velikosti nemški vojaki v času druge svetovne vojne, niso nikoli našli.

Če je tabor na Slovenskem potekal še v znamenju spoznavanja, pa je bil odhod na jadranski otok napoved zabavnega druženja s prijatelji in ne več zgolj sotaborniki. Medtem ko smo zdaj že vsi veseli doma, lahko zaključimo, da je bil tabor zanimiv in zabaven, kljub temu da ni bil tipično skavtski. Med seboj smo navezali tesne stike, tako Slovenci med seboj kot tudi s Hrvati in prav vsi se veselimo morebitnega ponovnega snidenja nekoč, nekje …

Na otok Prvić smo se odpravili z avtobusom, na katerem so nekateri spali, spet drugi peli ali pa se igrali igro 'morilca'. Seveda nihče v resnici ne umre, ampak igra zgolj dobro razkriva, kako spretno lahko človek zakrije svojo krivdo.

Prvi postanek je sledil v mestu Ogulin, kjer nas je zajelo tudi deževno vreme, kar pa seveda ne pomeni da je vreme slabo, le oprema je dobra ali slaba.

Najbolj veseli smo bili prav gotovo toplega morja, v katerem smo plavali kot želve, skakali v vodo in se učili skakati na glavo. Kljub svoji lepoti pa je morje skrivalo tudi majhno past, na katero se je ujel eden izmed slovenskih udeležencev … pravzaprav je bil to kar voditelj Miha, ki je stopil na morskega ježa in tako za dan ali dva končal daljšo hojo. V opoldanskem času, ko je sonce najnevarnejše, smo se skrivali v senci in skupaj ustvarjali nakit ter druge umetniške stvaritve, izdelovali plakate, na katerih smo opozarjali na nevarnosti drog, alkohola ter cigaret in pa spoznavali razlike med Hrvaško in Slovenijo.

Na otoku smo imeli tudi izhod iz tabora, tako da smo dobili priložnost za raziskovanje skrivnih kotičkov otočka ter našli čudovito razgledno točko. Tam smo tudi pokazali svoje znanje o bivakih, ki smo jih postavili, a žal v njih nismo prespali. Ob vrnitvi tistega dne … ali pa to morda ni bilo tistega dne? … Kakorkoli, nismo pozabili niti na zabavne večere, na katerih smo peli karaoke, se igrali, smejali ter včasih tudi koga malo osmešili. Zanimiv je bil dvoboj dveh narodov, v katerem je vsaka skupina drugi postavila 20 vprašanj, ki so se bolj ali manj navezovala na Slovence oz. Hrvate, ter smo tako na zabaven način spoznali zanimivosti obeh držav pa tudi udeležencev tabora.

Izkoristite projekte, ki so vam (nam) na voljo, saj je spoznavanje novih ljudi, narave in okolice neprecenljiv dar, ki ga v življenju lahko s pridom izkoristimo.

Blaž Pucihar,
steg Škofljica 1

Ne oklevaj, postani skavt!

Če si že star(a) 8 let ali več in si želiš novih dogodivščin, te vabimo med skavtinje in skavte!
Pri skavtih se boš lahko naučil(a) marsikaj o preživetju v naravi, poznavanju užitnih rastlin, uporabnih vozlih, ognjih, orientaciji ter še marsičem. Predvsem pa boš imel(a) priložnost pridobiti si nove prijatelje, s katerimi bodo vse tvoje dogodivščine še lepše.
Skavtsko leto se začne zadnjo nedeljo v mesecu septembru, pridruži se nam torej v nedeljo, 28. 9., ob 16. uri pred župniščem na Škofljici, kjer boš dobil(a) tudi vse dodatne informacije.
Bodi vedno pripravljen!

Stari maharji, steg Škofljica 1, ZSKSS

Dan državnosti in konec šolskega leta na naši šoli

Zadnji šolski dan je na Osnovni šoli Ig vesel dan. Vsako leto pripravimo proslavo v čast državnemu prazniku, del prireditve pa posvetimo veselju ob koncu leta in začetku dolgih počitnic.

Letos smo dan državnosti počastili malo drugače. Naši osnovnošolci so pokazali, da 'imajo sanje'. Ob šolskem delu se namreč posvečajo mnogim dejavnostim, v katerih so zelo uspešni. Rdeča nit proslave je bila glasba. Vsi smo bili presenečeni, koliko naših učencev muzicira in kako dobro. Pripravili so kratek koncert, igrali na prečno flavto, blok flavto, violino, klavir, kitaro, harmoniko … Slišali smo celo skladbo, ki jo je napisala in odigrala tretješolka. Proslavo so končale še tri plesne točke, saj brez plesa na naši šoli ne gre. Med plesalci imamo državne in celo svetovne prvake v različnih plesnih kategorijah in zvrsteh.

Zabavni del prireditve je pripravilo vodstvo šole, ki je k nam povabilo mladi narodnozabavni ansambel Ponos, v katerem igrata dva nekdanja učenca naše šole. Njihov živahen nastop je zvabil na plesišče velik del učencev in nekaj učiteljev, na oder pa so povabili tudi naše mlade harmonikarje, da so zaigrali skupaj.

Barbara Lemež

Plesni nastop učencev razredne stopnje **Foto: Barbara Flajnik**

Ansambel Ponos in naši mladi harmonikarji

Nagradni izlet na Solčavsko

Bil je sončen junijski četrtek, zadnji v šolskem letu 2013/2014. Navsezgodaj zjutraj smo vsi že komaj čakali, da se odpravimo. Ni bil ravno izlet v neznano, bil pa je izlet, ki je marsikomu od učencev pred oči pričaral majhen kotiček do zdaj še neznane Slovenije.

39 pridnih učencev ižanske šole, s podružnicami seveda, je bilo izbranih za zdaj že tradicionalni nagradni izlet. Pot do Solčave je bila kar dolga, vendar polna pričakovanj, zato je kar hitro minila. Najprej smo si v Centru Rinka v večnamenskem središču za trajnostni razvoj Solčavskega privoščili malico. Center je ustanovila Občina Solčava, ki ima v mansardi svoje prostore.

V kletnih prostorih, kjer je turistično informacijska točka za obiskovalce Solčavskega, smo si najprej ogledali stalno razstavo o življenju in naravi Solčavskega z naslovom Solčavsko – sprehod v naročje Alp. Sprehod nas pelje skozi prabivališče v hišo, na dvorišče k lesu in ovcam, v gozd, k potoku, na gorsko trato, do skal in v gore. V večnamenski dvorani za multimedijske predstavitve smo si ogledali film o Solčavskem. Trenutno je tam razstava uporabnih lesenih izdelkov iz solčavskega gorskega lesa.

V pritličju dajeta toplino svetlemu prostoru gorski les macesna in smreke. Tu se vsebinsko dopolnjujejo razstavno-prodajni kotiček z izdelki iz solčavskega gorskega lesa, iz volne avtohtonih ovc jezersko-solčavske pasme, iz avtohtonega kamna – solčavskega marmorja, živilskih izdelkov s solčavskih kmetij ter degustacijski, barski, bralni, internetni in otročki kotiček.

Pot smo z dvema vodičema nadaljevali naprej v prvo od treh dolin, v Logarsko dolino. Logarska dolina je od leta 1987 zavarovana kot krajinski park in je hkrati ena najlepših alpskih ledeniških dolin v Evropi, ki se zajeda v Kamniško-Savinjske Alpe s severa. Ob vstopu v dolino je treba ob mitnici plačati vstopnino.

Na poti smo si ogledali slapišče Palenk, ki se po dežju spušča 78 metrov globoko v slapovih in slapiščih. Naravoslovno-etnografska pot je za tiste, ki si želijo samo sprehoda, Pravljični gozd je namenjen najmlajšim, tistim bolj aktivnim pa priporočam kolesarjenje, plezanje, lokostrelstvo in še kaj.

Logarska dolina se končuje pod krnico Okrešelj, kjer na višini 1.280 metrov izvira ledeno mrzla Savinja, ki preko 90 metrov visokega slapu Rinka pada v dolino. Slap je poleti priljubljen med turisti, pozimi pa med alpinisti, ki plezajo po ledenih slapovih. Do slapu pelje 15 minut dolga pot.

Logarska dolina je lep primer trajnostnega razvoja, kjer sta našla sožitje tradicija in narava. Kmetijstvu in gozdarstvu se uspešno pridružuje, še zlasti v poletnem času, tudi turizem – park vabi pohodnike, kolesarje … Zaradi uspešnega upravljanja zavarovanega območja je prejemnik nagrade CIPRA Prihodnost v Alpah.

Najboljši učenci OŠ Ig ob slapu Rinka Foto: Branka Potočnik

Sosednji dve dolini sta Matkov kot in Robanov kot.

Najmanjša dolina je Matkov kot, ki je najbolj divja in najbolje ohranjena dolina na Solčavskem ter hkrati v Sloveniji. Največja znamenitost v dolini je Matkov škaf. To je poseben naravni pojav, kjer voda spomladi v rahlem slapu pada v debelo snežišče, ki ga pozimi napolnijo plazovi. Slap izdolbe luknjo v obliki škafa. Škaf je najbolje viden v juniju – žal pa tokrat ni bilo časa, da bi si ga ogledali.

Robanov kot je že od leta 1950 zavarovan kot krajinski park. Od Robanove domačije, kjer je cestna zapora, se lahko po kolovozu skozi gozd sprehodite mimo Travnika do planšarije. Poleti se na planini lahko okrepčamo z mlečnimi dobrotami, tisti bolj pogumni pa lahko vzpon nadaljujejo proti Korošici.

V Robanovem kotu smo si na kmetiji privoščili tipično solčavsko kosilo z žlikrofi in štruklji. Bilo je zelo okusno. Po kosilu smo se sprehodili še po Robanovem kotu. Popoldne pa smo se vsi izčrpani, polni novih vtisov ter idej za nove družinske izlete odpravili mimo Gornjega Gradu, preko prelaza Črnivec, skozi Kamnik, nazaj proti domu.

Šolskemu skladu OŠ Ig hvala za financiranje. Učenke in učenci so spoznali še en delček Slovenije, ki ga na rednih ekskurzijah od 5. do 9. razreda ne vidijo.

Toplo vabljeni na Solčavsko, Evropsko smer odličnosti, tudi vi!

Branka Potočnik

Želim znati več

V okviru obogatitvenih programov za učence, ki so evidentirani kot nadarjeni, na naši šoli vsako leto pripravimo zanimive zunajšolske dejavnosti.

Nekaj let zapored smo se udeležili Znanstivala Hiše eksperimentov v Ljubljani. Zanimivo je bilo spremljati silno zapletene fizikalne in kemijske procese v preprostih, vsem razumljivih poskusih.

V Mestnem muzeju smo se šli muzejskega detektiva, bili pa smo tudi arheologi. S pravimi pripomočki smo vadili izkopavanje ter se učili prepoznavati in razvrščati izkopanine.

Življenje kitov smo spoznavali v Prirodoslovnem muzeju. Tam hranijo okostje mlade samice brazdastega kita. Našli so jo leta 2003 v Piranskem zalivu. To je največja novodobna žival, ki je bila kadarkoli najdena na območju današnje Slovenije, in je največji eksponat v zbirki Prirodoslovnega muzeja v Sloveniji. Njeno veličastno, 13 m dolgo okostje visi na stropu razstavnega prostora.

Zelo prijazno so nas sprejeli na veterinarski kliniki Zaninović. Doktor veterine Vice Zaninović nam je predstavil delo veterinarja. Pokazal nam je rentgen, v laboratoriju pa smo pod mikroskopom opazovali kri in urin živali. Dobili smo tudi nekaj praktičnih nasvetov za nego, vzgojo in skrb živali. Na koncu so nas gostoljubno pogostili še s sladoledom.

Udeležili smo se nočnega opazovanja ptic na Iškem morostu. V mraku smo nekaj ptic videli, kasneje pa prisluhnili njihovemu oglašanju. Biologi so nam povedali za katero ptico gre. Slišali smo kosca, slavčka in druge.

Imeli smo srečo, da smo si lahko ogledali razstavo Možgani, ki je bila le v nekaterih svetovnih mestih. Zanimivo smo opazovali, kaj se skriva v naših glavah, in se prepričali, kako skrivnostno je delovanje možganov.

Tudi v naslednjih letih načrtujemo zanimive dejavnosti in prepričana sem, da se jih bodo učenci kot do zdaj radi udeležili.

Darinka Mazi Batagelj, mentorica

Prvošolci OŠ Ig v šolskem letu 2014/15

Prvega septembra je šolski prag OŠ Ig prestopilo rekordno število prvošolcev, skupaj kar 93 – na matični šoli 49 ter v podružničnih šolah 8 v Tomišlju, 12 v Iški vasi in 24 na Golem. V Mostiščarju vam v slikah predstavljamo vse prvošolce, ki obiskujejo OŠ Ig.

Maja Zupančič

Iška vas

Golo

Ig

Tomišelj

Valeta 2014

Šolsko leto 2013/14 se je za 39 učencev OŠ Ig končalo z valeto, kjer smo se slavnostno poslovili od sošolcev, staršev in učiteljev. Za nami je devet burnih let, ki smo jih preživeli skupaj, včasih prijetno in zadovoljno, drugič spet manj prijetno in manj zadovoljno. Učenka Lea Markovič je napisala pesem, ki simbolizira razmišljanje in pričakovanje naših učencev. Učencem, učenkam in staršem želiva uspešno nadaljevanje šolanja ter vse dobro v šoli življenja.

Aleksandra Akrap in Mirjam Ortar, razredničarki 9. a in 9. b

Učenci 9. a in 9. b OŠ Ig zadnjič **Foto: Barbara Flajnik**

Pesem o balonih

39 balonov je 9 let letelo nad nami,
39 balonov se zdaj poslavlja od nas.
Vsak učenec je imel svoj balon.
Vsak balon je skrival svojo skrivnost.

Ko nas ne bo, pomislite na balone.
Ko jih vidite na nebu,
se spomnite naše generacije
in vseh lepih trenutkov,
ki smo jih doživeli skupaj.

V slogi je moč

S Comeniusom zadnjič na Islandijo

V maju smo se dve učenki in tri učiteljice OŠ Ig udeležile zadnjega v nizu devetih projektnih srečanj v okviru Comeniusovega projekta V slogi je moč, ki je bilo v Akureyriju na Islandiji.

Islandija je dežela ledu in ognja. Ta otoška država je ena od petih nordijskih držav, ki z Baltskimi državami tvorijo severno Evropo. S površino 103.000 km^2 je po velikosti drugi največji otok v Evropi takoj za Veliko Britanijo. Dežela ognjenikov in ledenikov je najredkeje poseljena država v Evropi, gostota poselitve je manj kot 3 preb/km^2. Glavno mesto te približno 3.000 kilometrov oddaljene dežele je Reykjavik, jezik islenska pa spada v germansko skupino jezikov. Islandija je postala neodvisna leta 1918, ko se je odcepila od Danske. Otok leži južno od severnega tečajnika sredi Atlantskega oceana na srednjeatlantskem hrbtu, kjer se razmikata severnoameriška in evrazijska litosferska plošča, zato se Islandija vsako leto poveča za 2 cm. To razmikanje je vzrok za pestro ognjeniško delovanje, katerega posledica je sonaravna proizvodnja električne energije v geotermalnih elektrarnah, še več električne energije pa pridobijo s hidroelektrarnami. Vse to jim omogoča ogrevanje rastlinjakov, kjer si pridelajo hrano, zelenjavo in sadje. Zaradi zmerno hladnega, vlažnega oceanskega podnebja kmetovanje na Islandiji skoraj ni možno. Za Islandijo, ki ima okrog 5.000 km obale, je ribištvo daleč najpomembnejša gospodarska panoga. Poletje, ki je na Islandiji zelo kratko in sveže, kljub visokim cenam privabi številne turiste, ki si ogledujejo predvsem naravo – gejzirje, slapove in vulkanske pojave.

Učenke in učiteljice smo se udeležile štiridnevnega srečanja na eni od osnovnih šol v Akureyriju, imenovani Lundarskoli. Svetlo, lepo opremljeno šolo, po kateri učenci hodijo v nogavicah, so nam gostitelji podrobno razkazali, Ela in Pina sta bili deležni pouka z ene strani, učiteljice pa z druge strani šolskih klopi. Popeljali so nas tudi po kraju in okolici. Nekaj fotografij s tega zanimivega in poučnega potovanja prilagamo temu članku, še več pa si jih lahko ogledate na spletnih povezavah www.osig.si/program/projekti/comenius in icecomenius.weebly.com/landmarks.html.

Branka Potočnik in Marjana Pšeničnik

Ela in Pina na Islandiji

Kdo ne pozna islandskih konj.

Poletna šola v naravi Pacug 2014

Tudi letos so bili učenci 4. razredov naše šole junija v Pacugu. Šola ni bila le plavalna, popestrili smo jo s številnimi dejavnostmi. Učenci so jadrali z malimi jadrnicami razreda optimist in se preizkusili v supanju. Z barko smo se peljali v Piran in ga občudovali, obiskali smo akvarij in se navduševali nad pestrim svetom školjk z vsega sveta.

Seznanili smo se z obmorskim rastlinjem in živalstvom, večere pa popestrili s športnimi dejavnostmi. Imeli smo tudi pesniški večer.

Darinka Mazi Batagelj

Predstavljamo vam nekaj pesniških utrinkov, ki so nastali v Pacugu:

V Pacug se odpravimo, da ritke namočimo, skupaj uživamo in se kaj novega naučimo. Zala Pirnat

Na kamniti plaži ležim, se morju smejim. Larisa M.

V globinah morja je zaklad, ki ga ne vidi vsak. Ajda B.

Rahli valovi zibljejo se sem ter tja, mi smo veseli kar se da. Lia M.

V morju je lepo, čeprav je hladno. Lejla Č.

Morje

Morje modro valovi,
preganja ladje in šumi.
Zakladi stari se skrivajo na dnu,
školjke in polžki jih pazijo v snu.
Kakšno zgodbo govori mi morje,
medtem ko mislim na ribe in kite,
ter gledam sončno obzorje!
Zala Potokar

Poletni tabor za otroke 2014

Turistično društvo Kurešček je času od 7. junija do 11. junija 2014 organiziralo prvi poletni tabor za otroke, ki se je s petkom, 11. junija, podaljšal v tabor za družine s predšolskimi otroki. Tabora za otroke se je udeležilo 15 otrok iz celotne ižanske občine, medtem ko so se tabora za družine udeležile 4 družine. Otroci so se na čudoviti lokaciji v bližini vasi Rob učili različnih spretnosti preživetja v naravi in bivanja v skupini. Odzivi otrok in staršev so bili zelo pozitivni, zato bomo projekt gotovo ponovili tudi prihodnje leto.

Otroci so se učili preživetja v naravi.

Po več mesečnih pripravah in nestrpnem pričakovanju se je tabor za skupinico organizatorjev začel že dan prej, ko smo se zbrali na tabornem prostoru in postavili nujne objekte. Že ponedeljek zjutraj pa so starši pripeljali nasmejane otroke. Po prihodu je otroke najprej čakalo postavljanje šotorov, nato pa še postavljanje drugih objektov. Ob vsem delu pa so si morali otroci pripraviti tudi kosilo, ki še nikoli ni bilo boljše kot tega dne, ko je bilo začinjeno z lakoto in svežim zrakom. Zvečer so ob večernem ognju zaprisegli in bili s podelitvijo rutk sprejeti v taborniško organizacijo. Zaprisegi so se pridružili tudi mlajši taborniki, ki so bili za taborjenje še premajhni, vse leto pa so pridno obiskovali tedenska srečanja. Že ponoči je začelo deževati, zato smo se prebudili v sivo, mokro in mrzlo jutro (ki nas je pozdravilo tudi v prihodnjih dneh). Vendar vreme ni zmanjšalo naše vneme. Otroci so se tega dne odpravili na pohod po okoliških krajih. Po vrnitvi v tabor smo se učili uporabnih veščin kot je žaganje, sekanje, vzdrževanje ognja in preživetje v naravi. V sredo nam je dan popestrilo Airsoft društvo iz Ljubljane, ki je taborečim predstavilo pravilno rokovanje z različnimi vrstami orožja, otroci pa so se lahko preizkusili tudi s streljanjem v tarče. Celoten dan je bil namenjen disciplini, vzdržljivosti in moči. Četrtek je bil zadnji dan, ki smo ga v celoti preživeli v taboru. Po zajtrku so otroci risali, se učili Moorsejeve abecede in pisali sporočila. Popoldne so preživeli ob igrah in pravem taborniškem krstu. Vsi so se dokazali v taborniških znanjih, ki so jih pridobivali preko tedna, nato pa so svoje ime zapečatili s hrano neprijetnega okusa. Po večerji je za nas pripravil pravi koncert na električni kitari Tilen Pusar. Zadnji dan je bilo vzdušje v taboru posebna mešanica pričakovanja in obžalovanja. Taboreči so pospravili svojo opremo, skupaj pa smo pospravili tudi šotore. Popoldne so po otroke prišli starši, ki so jih nasmejanih obrazov odpeljali domov. Prepričana sem, da so jim šele v prihodnjih dneh uspeli razkriti vse svoje dogodivščine.

Tabora pa s tem še ni bilo konec. Počasi so na taborni prostor začele prihajati družine s predšolskimi otroki. Prvi večer smo preživeli ob spoznavanju prostora in življenja v taboru. Obiskala sta nas tudi Jasna Martinjak in Roman Povše, ki sta s seboj prinesla številna glasbila ter skupaj z otroki pela in ustvarjala glasbo. Ko so otroci zaspali, so starši še pozno v noč klepetali ob ognju. Sobotno dopoldne so otroci preživeli z očeti – sprehodili so se skozi gozd in iskali gobe. Mamice pa so se odpravile na orientacijski pohod, s katerega so se vrnile polne vtisov in sveže energije. Popoldne so se z otroki na sprehodu do slapa Kobilji curek družile mamice, očetje pa so ostali v taboru, kjer so popravili dostop do vode in postavili veličasten večerni ogenj. Naslednje jutro nas je ponovno čakalo nekoliko slabše vreme, neznani nočni obiskovalci pa so nam odnesli meso za kosilo, zato smo se odločili tabor zaključiti nekaj ur prej kot je bilo predvideno.

Otroci so preživeli zelo zanimiv teden obkroženi zgolj z naravo, sami so morali poskrbeti zase, hkrati pa so se družili s svojimi vrstniki. K mirnemu in nemotenemu poteku so prispevali številni posamezniki. Posebna zahvala gre Sonji in Maksu, ki sta nas prijazno sprejela na svojo posest in nam pomagala kolikor sta le mogla, Jožetu Cibru za vso pomoč, prevoze in delo, Lili Gros za posojo večjega dela opreme in predvsem vsem taborečim za nepozaben teden in druženje.

Mojca Poredoš,
taborniška vodnica, in
Zuhra Jovanovič,
predsednica TD Kurešček

Prireditve za otroke v Knjižnici Ig

mestna knjižnica ljubljana

ENGLISH MIND LAB – PUBLIC TRANSPORT

sreda, 1. oktober, ob 18. uri

Delavnica v angleškem jeziku, ki jo vodi Špela Podkoritnik Mokorel, je namenjena otrokom od 8. do 13. leta starosti z nekaj predznanja angleščine.

Ustvarjalna delavnica za otroke

PRAVLJIČNI EMONSKI MOZAIK

četrtek, 2. oktober, ob 17. uri

Delavnico bosta vodila Mateja in Simon iz KUD Galerije C.C.U.

Ura pravljic

REVNA DEKLICA IN KRALJ MATJAŽ

sreda, 8. oktober 2014, ob 17. uri

Dragi otroci! Vabimo vas v Knjižnico Ig na uro pravljic. Pravljično vzdušje nam bo pričarala Nataša.

DREAM IN ENGLISH – WHAT A DAY!

sreda, 15. oktober, ob 17. uri

Interaktivna dogodivščina v angleškem jeziku, ki jo vodi Špela Podkoritnik Mokorel, je namenjena otrokom od 3. do 8. leta starosti.

Apneničarstvo na južnem robu Ljubljanskega barja

Lukmanova zidana apnenica v Kotu

Zidane apnenice so se pri nas pojavile takoj po rušilnem ljubljanskem potresu leta 1895. Začetnika zidanih apnenic na južnem robu barja sta bila bogata veleposestnika Garibaldi in Lužar, oba iz Podpeči, iz katerih izhajata dve veji podpeških apneničarjev: Lukmanova in Grebenčeva. Garibaldi je bil potomec graditelja južne železnice pri nas, ki je stekla skozi postajo Preserje konec 19. stoletja.

V Kotu pri Igu je obratovala podružnična Lukmanova zidana apnenica, ki je bila po našem dosedanjem vedenju edina tovrstna apnenica na Ižanskem. Ker živih apneničarjev na Ižanskem ni več, sem se o Lukmanovi zidani apnenici in apneničarstvu na Ižanskem pogovoril z domačinoma, ki sicer nista bila aktivno vključena pri pridobivanju apna, vendar sta dobro seznanjena, kako je ta apnenica delovala in kaj se je z njo dogajalo.

Lukmanova zidana apnenica v Kotu pri Igu je bila največja in verjetno edina zidana peč za pridobivanje žganega apna na Ižanskem. Šlo je pravzaprav za podružnico njegove zidane apnenice v Podpeči pod Krimom. Zidana apnenica v Kotu je bila sezidana leta 1935 in je obratovala le do začetka druge svetovne vojne, torej okoli šest let. Med drugo svetovno vojno ni obratovala in tudi po končani vojni je niso več nikoli zakurili. Gradbena dela na zidani apnenici v Kotu je vodil Lukmanov predvojni mojster oz. skladač Janez Peternel iz Podpeči.

Lukmanova apnenica v Kotu je že zdavnaj porušena do tal. Stala je pred današnjo Cibrovo domačijo, točno na mestu, kjer je danes zidana hišica s hlevi za prašiče. Pred to hišico so gredice in s te strani je bil vhod v apnenico. Apnenica je imela obliko velikanskega koša širine 3,5–4,0 m ter višine okoli 5 m in je bila z eno stranjo vkopana v breg oz. naslonjena na skalnato škarpo. Notranji obod ali lonec apnenice je imel oblogo iz temnejšega rjavega kamna brusnika (geološko permokarbonski kremenov peščenjak, ki zelo dobro prenaša visoke temperature okoli 1000 °C in

Franc Debevc *se je rodil leta 1930 v Kotu pri Igu. Star je 84 let. Po poklicu je elektromonter za proste vode. Danes živi na Igu. Kot otrok in mladenič se je veliko zadrževal na Lukmanovi apnenici v Kotu.*

Anton Modic *(po domače Štorov Tone) je bil rojen leta 1930 v Kotu št. 8. Star je 84 let. Po poklicu je kovinar, bil pa je tudi vnet gasilec. Je najstarejši vaščan Kota.*

Lukmanova veja podpeških apneničarjev se je začela leta 1890 z nakupom Garibaldijevega posestva in apnenice v Podpeči. Leta 1905 je Franc Lukman umrl, nasledila ga je njegova žena Cilka, ki je vodila posestvo in apnenico deset let. Leta 1925 se je na Lukamanovo posestvo priženil Kavčnik Janez iz Dragomerja. Bil je sposoben, gospodaren in uspešen, a je zelo mlad umrl že leta 1949. Nasledila ga je najprej žena, nato pa se je tja priženil Alojzij Suhadolnik iz bližnjega Jezera, ki živi še danes. V Podpeči se je razvil v enega od najuspešnejših apneničarjev v širšem ljubljanskem prostoru. Kakor so se menjavali gospodarji Lukmanovega posestva, tako so se spreminjala tudi imena apnenic: Lukmanova, Kavčnikova in Suhadolnikova apnenica.

Delavci na Lukmanovi zidani apnenici

Na Lukmanovi zidani apnenici je bilo zaposlenih največ do šest delavcev. Lukman je zaposloval samo domačine iz naselij Kot, Staje in Ig. Vaščani se spominjajo, da so v zidani apnenici v Kotu delali naslednji domačini: Anton Pucihar z domačije Likopič na Igu, Ludvik Strle iz Staj, nadalje Alojzij Vrenk iz Kota (vodja del v kamnolomu), Jože Smole (na kmečkem vozu 'legnarju' vozil kamenje iz kamnoloma na apnenico), Lukmanov mojster – skladač Janez Peternel iz Podpeči, ki je velbal apnenice, Jože Modic (Tonetov oče), Cibrovi (apneničar Jakob Ciber) ter Franc Strle, ki je bil kovač in je med drugim koval železne svedre za vrtanje lukenj za razstrelivo, miniranje in razstreljevanje v kamnolomu. Dnevno hrano so si delavci prinašali na delo s seboj. Plačani so bili sproti z gotovino, tj. z dinarji.

Priprava lesa

V Lukmanovi zidani apnenici niso pripravljali za kurjavo niti frate niti drv, temveč so kurili predvsem z lesom starih ostrešij (tramovi in deske) s pogorišč, ker je ta les odlično gorel in bil mnogo cenejši od drv. Za nabavo lesa je skrbel Franc Lukman osebno. Včasih so za kurjavo nabavljali tudi žaganje in predvsem oblanje iz podpeške Kobijeve žage. S kakovostnimi drvmi apnenic niso kurili, ker je bilo predrago. Les so prevažali s kmečkimi vozovi, ki so imeli najprej lesena, potem okovana lesena ('šinarji') in nazadnje gumijasta kolesa (gumarji). Frato so pred vožnjo dobro povezali, da se vejevje ne bi med vožnjo porazgubilo.

Priprava kamna v kamnolomu

Vsak apneničar oz. zidana apnenica naj bi imela kamnolom navadno čim bliže žgalni peči. Lukmanova apnenica je pridobivala kamen v Strletovem (Lukmanovem) kamnolomu nad Cibrovo domačijo, z lomljenjem ter ročnim vrtanjem, miniranjem in razstreljevanjem. V kamnolomu je bilo zaposlenih okrog pet do šest delavcev, delo pa je vodil Alojzij Vrenk iz Kota. Nadziral ga je lastnik Franc Lukman, ki je večkrat prišel iz Podpeči v Kot pogledat, kaj se dogaja na njegovi apnenici. Kamen so lomili, če je bil dovolj razpokan. Da bi si lomljenje kamna olajšali, so razpoke širili z različnim orodjem.

Uporabljali so 'kajle', železne palice ali 'štange' ter težka kladiva oz. macole. Kamen so razkosali oz. razklali tudi z ročnim vrtanjem, miniranjem in razstreljevanjem. Ročno vrtanje je potekalo takole: dva delavca sta enakomerno in izmenično udarjala vsak s svojo macolo po svedru, tretji pa je po vsakem udarcu zavrtel sveder za dve do tri stopinje v protiurni smeri. Pri tem so uporabljali različno dolge (od 0,5 m do 1,5

Lukmanova zidana apnenica v Kotu je nekoč stala pred Cibrovo domačijo, na mestu, kjer so danes hlevi (hišica spredaj).

m) železne svedre in okrog 5 kg težka železna kladiva (macole), nasajena na lesena držala. Za razstreljevanje so uporabljali 'pulfer', to je smodnik. Ko so v kamen zvrtali ustrezno luknjo, so jo napolnili s smodnikom in prižgali vrvico. Po eksploziji je kamen razpadel v lepe in do 50 kg težke kose. Če so bili kamni večji od 50 kg, so jih razkosali v manjše kose z več kot 10 kg težkimi macolami. Delo je bilo izredno težko in naporno, še posebej, če vemo, da se je v kamnolomu delalo od sedme ure zjutraj do pete ure zvečer. Kamen so prenašali na tragah, prevažali pa s kmečkimi vozovi 'legnarji', ki so sestavljeni iz dveh stranskih tramov in vmesnih plohov. Zgoraj so bili legnarji še zagrajeni, da kamen ne bi padal z voza.

Zlaganje kope nad obokom

se je izvajalo od vrha apnenice navzdol. Kamen so z vozom pripeljali na vrhnjo ploščad do roba apnenice in ga zvračali tako, da je prosto padal v lonec. Najprej so v sredino lonca nalagali debelejši kamen, proti stenam in navzgor pa vse manjše kose. Kamen v loncu je moral biti razporejen čim bolj enakomerno po velikosti in teži, da bi se ves sežgal in da se apnenica ne bi podrla. Prav na vrhu so iz drobirja naredili še skoraj 1 m debelo vrhnjo ali zunanjo kopo, tako da je zložena kopa dosegla višino 5 m.

Kurjenje apnenice

je bilo eno od najbolj utrudljivih opravil pri pridobivanju žganega apna. Trajalo je 7 do 8 dni. Kurili so največ stara ostrešja, tj. tramove in deske, ki so jih poceni kupovali na večjih pogoriščih in pri rušenju starih hiš. Poleg starih ostrešij so kurili tudi žaganje in oblanje iz Kobijeve stolarne v Podpeči. Treba je vedeti, da žaganje zelo slabo gori in ni uporabno v večjih kuriščih. Poleg tega ima stranske učinke, kot je neprijeten vonj. Bolj uporabno je oblanje. Potrebovali so ga predvsem pri prižiganju apnenice, ker zelo hitro zagori. Za preskrbo z lesom je skrbel lastnik Franc Lukman, ki se je vozil s kolesom po bližnji in daljni okolici in poizvedoval za lesom za kurjavo apnenice. Ko so apnenico zakurili, je morala goreti noč in dan. Ogenj v njej ni smel ugasniti niti za trenutek. Z nekaj metrov dolgo leseno ali železno palico so žerjavico mešali, da je kurivo čim bolje zgorevalo in je ostajalo v skledi čim manj pepela, da ni bilo treba sklede prepogosto čistiti. Potem ko se je kamen po 7 do 8 dnevih kurjenja dovolj prežgal in ves spremenil v svetlo sivo žgano apno, so apnenico neprodušno zaprli in pustili mirovati dva do tri dni (odvisno od vremena), da se ohladi.

Praznjenje apnenice

Apnenico so praznili trije delavci kopači. Najprej so podrli zazidano steno na vhodu, odstranili železna vrata ter pepel z drobci apna v njem iz kurišča. Z železnim drogom so razdrli obok, nakar se je žgano apno samo vsipalo na dno apnenice. Pogoji za delo v apnenici so bili zelo težki, še najbolj visoka temperatura in prašenje apna. Kopači apna so bili neprestano žejni in dehidrirani, zato so jih upravičeno imenovali »večno žejni fantje«. Žejo so si gasili z vinom. Apno so nakladali v lesen zaboj s štirim ročaji, ki so ga imenovali kišta. Zaboj je držal 100 kg žganega apna, na tehtnico pa so ga dvigali štirje delavci. Če je bilo vreme ugodno, tj. brez večjih padavin, je Lukmanova apnenica v Kotu pri Igu obratovala od aprila do novembra. Delo v apnenici je bilo sezonsko. Stalno zaposlitev je imel samo skladač Alojzij Vrenk, ki je vodil delo v kamnolomu. Apno so tehtali s tehnico 'kišta-vaga'. Sestavljena je bila iz zaboja, ki je bil navzgor povezan s štirimi kratkimi močnimi verigami z merilno železno palico ali kembelom. 'Kišta-vaga' je bila obešena na tram.

Prodaja žganega apna

Pri vsakokratnem kurjenju apnenice so pridelali okoli 35 do 50 ton žganega apna, ki ga je bilo treba v nekaj dneh prodati, sicer bi lahko razpadlo v prah. Uprašenega žganega apna ni bilo mogoče prodati, ker so ga kupci zavračali. Skoraj vse apno so običajno razprodali na Ižanskem, ker je apno potrebovala vsaka kmetija. Kmetje so ga kupovali od 200 do 1000 kg. Kupci so prihajali po apno z vozovi, kasonarji, v katere je šlo do 2,0 tone apna na eno vožnjo. Nekaj apna je vzel vsakokrat lastnik Lukman in ga odpeljal s seboj v Podpeč.

Gašenje apna

Nekoč so vsi ižanski kmetje imeli doma apnene jame, kjer so gasili apno za lastne potrebe. Običajno so imeli celo dve, eno za gašenje in eno za zorenje apna. Jame apnice so imele ponavadi pravokotno obliko z dimenzijami 1 x 2 x 1 m. Nekatere so bile celo betonirane ali v obliki železnih korit. Ižanski apneničarji so v poljskih apnenicah pridelali dovolj žganega apna, ki so ga prodali večinoma na licu mesta, en del pa z vozovi prepeljali ali v pletenih koših prinesli na domačijo, kjer so izkopali v tleh jame apnice, nasuli vanje žgano apno, ga tam shranili, gasili in ga starali do njegove uporabe. Gasili so ga tako, da so ga polivali z vodo, pri čemer se je pri burni kemični reakciji med žganim apnom in vodo sproščala velika količina toplote, tako da se je na apnenici razvila temperatura do 100 stopinj Celzija, zato rečemo žganemu apnu tudi živo apno.

Uporaba apna

Gašeno apno, pomešano s peskom in vodo, da malto, ki jo uporabljamo pri zidanju bivalnih in kmetijskih objektov. Gašeno apno se je uporabljalo za beljenje zidov, hlevov (govedo, konji), kurnikov, svinjakov in zajčnikov. Kmetje so z apnom posipavali v kleteh krompir za zimo, da ne bi kalil in da bi ostal suh pri shranjevanju. Pri sejanju žita so dodajali malo apna, da semena ne bi pobirali ptiči.

(se nadaljuje novembra)

Stevo Dozet,
doktor geoloških znanosti

Strletov (Lukmanov) kamnolom nad Cibrovo domačijo v različno sivem, plastnatem, mestoma laminiranem jurskem apnencu. Sredi kamnoloma stoji hiša.

Ižanci in 1. svetovna vojna

Letos obeležujemo 100. obletnico začetka prve svetovne vojne, zato je prav, da se vprašamo, koliko pravzaprav vemo o naših prednikih, ki so aktivno sodelovali v njej. V naši občini imamo dve obeležji, posvečeni spominu na padle vojake v prvi svetovni vojni – eno stoji na Igu ob župnijski cerkvi, drugo pa je pritrjeno na župnijsko cerkev na Golem.

Število padlih vojakov iz krajev, ki spadajo pod današnjo občino Ig, ni znano, za zdaj lahko preštejemo samo imena, vklesana na omenjenih spomenikih, skupaj jih je 85, ni pa še zbranih podatkov o morebitnih žrtvah iz podkrimskih vasi (območje župnije Tomišelj) ter nekaterih hribovskih vasi (Visoko, Zapotok). Eden izmed tistih, ki niso zabeleženi na nobenem spomeniku, je **Franc Modic (1889–1914) iz Bresta**, ki je umrl v Galiciji že prvo leto vojne, pa **Andrej Železnikar (1894–1915) z Visokega**, ki je padel na soški fronti.

Pisma vojakov

Seveda niso zanimivi zgolj podatki o padlih vojakih, temveč tudi o tistih srečnih preživelih, ki so o svojih vtisih in doživljanju vojne – največ jih je bilo na vzhodni fronti v Galiciji, po vstopu Italije v vojno pa tudi na soški in tirolski fronti – pripovedovali svojim domačim. Tako so se marsikje še do danes ohranile kot del družinske dediščine. Te zgodbe lahko 'zaslutimo' v takratnem dnevnem časopisju, v katerem so pogosto objavljali pisma vojakov, tudi tistih, ki so se znašli v vojnem ujetništvu. Tako **Franc Železnikar** piše svoji ženi Antoniji na Dolnjem Golem, da je 22. marca 1915 »*prišel Rusom v roke*« ter da jih je iz ižanske župnije več skupaj. Podobno domov sporoča tudi **Jakob Tihovnik iz Tomišlja**, ki piše, da ima v ruskem vojnem ujetništvu več znancev domačinov, po enega iz Iške Loke, Strahomerja, Vrbljen ter enega Barjana (Marostarja). **Frančiška Zgonec s Kremenice** je dobila pismo od brata iz Rusije, v katerem ji ta piše: »*Dosti mojih znancev je tukaj, Bregarjev s Pijave gorice, Železnikar z Golega, pa Kraljič Jože in Mežnarjev Janez iz Sarskega.*« Tudi **Andrej Kikelj iz Zapotoka** je leta 1915 svojemu prijatelju v domači vasi sporočil, da je živ in zdrav ter da je v ujetništvu. Pismo od 'svojega Jožeta' je prejela tudi Frančiška **Modic iz Matene**, v njem je zapisal: »*Naznanjam ti, da sem bil v vojski ujet. Ostani potolažena, saj se bomo še videli, ko bo vojske konec. Pozdravi strica. Pozdravljam te in ostanem tvoj zvesti Jože Modic. Konstantinovska, dne 31. oktobra 1914.*« Iz ruskega ujetništva se je po devetih mesecih mami oglasil tudi **Ivan Pešec iz Bresta**, korporal c. in kr. domobranskega polka št. 27. Ujet je bil 26. avgusta, bil pa je v mestu Troick v Sibiriji. Mami je sporočil še, da je zdrav. Pismo je potovalo tri tedne. Po daljšem molku se je pozimi 1915 domačim iz ruskega ujetništva oglasil tudi **Železnikarjev iz Iške vasi** in zapisal: »*Dragi starši! Naznanim Vam, da sem ujet, in sicer so me dne 21. novembra ujeli Rusi. Sedaj sem v Moskvi, ki ima toliko in tako lepih cerkva, da nikdar tega. Kadar bom na svoje novo bivališče prišel, Vam bom že pisal in poslal naslov. Svoje pisanje končam s prav srčnim pozdravom. — Z Bogom!*«

Domov so se seveda javljali tudi vojaki s frontnih črt, npr. bratje Švigelj z Iga (v vojski so bili kar štirje, en na soški ter trije na tirolski fronti), ki so bralcem Domoljuba poslali celo pesem:

Visoko v planinah
na straži stojimo,
taljanskih napadov
se nič ne bojimo.

Na desno in levo
topovi grmijo,
nad nami šrapneli,
se v zraku drobijo.

Nad nami Bog čuva
nas var'je nesreče,
Marija rešuje
nas smrti preteče.

Zgodovinske raziskave, ki bi podrobneje obravnavala Ižansko v času prve svetovne vojne, še ni, zato naj bo ta članek droben prispevek v spomin vsem Ižancem, ki so sodelovali v tej veliki vojni. Če bi želeli k temu prispevati tudi vi – mogoče hranite doma kakšen predmet, pismo, medaljo, ki so jo vaši predniki prinesli domov iz vojne –, nam sporočite na uredništvo Mostiščarja in dogovorili se bomo za objavo.

Maja Zupančič

Predstavitev kolišč v Avstriji

Po vpisu dveh skupin ižanskih kolišč med svetovno dediščino Unesca se krepi zavest, da so prazgodovinska kolišča obstajala tudi v drugih alpskih deželah, mdr. v Avstriji. Avstrija se je skupinskemu vpisu na Unescov seznam pod nazivom Prazgodovinska kolišča okoli Alp pridružila s petimi kolišči, nam najbližje je kolišče na Hodiškem jezeru (*Keutschacher See*), južno od Vrbskega jezera. Ob 150-letnici odkritja kolišč na Hodiškem jezeru so v Hodišah 2. avgusta organizirali dogodek Kamena doba na jezeru – 1. praznik koroške svetovne dediščine, ki se ga je udeležil tudi del organizacijske ekipe Koliščarskega dne.

Predstavitev slovenskih kolišč je pripravil Krajinski park Ljubljansko barje, s promocijskim gradivom pa sta sodelovala tudi Društvo Fran Govekar Ig ter oblikovalka črnožgane keramike Jožica Korenjak, ki se pri svojem ustvarjanju naslanja na tehniko ter oblikovanje koliščarske keramike, odkrite na Ljubljanskem barju. Največ pozornosti obiskovalcev je pritegnila kopija najstarejšega lesenega kolesa na svetu, odkritega na Ljubljanskem barju. Poleg slovenskih so se avstrijski javnosti predstavila tudi italijanska kolišča, natančneje koliščarski muzej ob jezeru Ledro (*Lago di Ledro*).

Vrhunec prireditve je bila splavitev drevaka, ki ga je ekipa pod strokovnim vodstvom oddelka za eksperimentalno arheologijo Dunajske univerze izdelala v rekordnih petih dneh. Kot zanimivost naj omenim, da je bila vrednost drevaka, upoštevajoč material in stroške dela, nekaj tisoč evrov. Drevak, poimenovan Hrastova puščica, so poklonili občini Hodiše, kjer si ga lahko ogledate na mestem kopališču.

Na prireditvi smo uspešno navezali stike z avstrijskimi organizacijami, ki se ukvarjajo s promocijo koliščarske dediščine, in upamo, da jih bomo gostili že na prihodnjem koliščarskem dnevu.

Maja Zupančič
Foto: Dejan Veranič

Predstavitveni prostor

Z drevakom Hrastova puščica po Hodiškem jezeru

Peš na morje

Med pogovori skupine ižanskih upokojencev na ponedeljkovih kondicijskih pohodih je padla ideja, da bi šli do morja enkrat kar peš. Beseda je dala besedo. S spletnim brskalnikom smo natančno proučili pot od Iga do Kopra, nenehno smo preverjali tudi vremenske napovedi in nazadnje sprejeli odločitev, da se na pot podamo v ponedeljek, 25. avgusta, ob 7. uri.

Med zainteresiranimi pohodniki za to pot smo bili predvsem upokojenci člani DU Ig in nekateri drugi zainteresirani. Okvirni načrt je predvideval, da bi se na pot podali na Igu, svoje popotovanje pa končali v Kopru. Hodili naj bi štiri dni, vmes seveda počivali, zbirali prijetne vtise, ob zdravi rekreaciji pa se tudi veliko zabavali.

Ob prvotnem interesu je končno zanimanje za pot izrazilo šest najpogumnejših. Dobili smo se v ponedeljek, 25. avgusta, in kot se spodobi, smo svoj začetek zaznamovali s skupinsko fotografijo na Igu, in sicer pred občino Ig. Nato smo se odpeljali do Iške, si oprtali nahrbtnike in se poslovili od spremljevalk (voznic). V precej hladnem jutru smo jo mahnili proti Rakitni. Prav kmalu ni bilo več hladno jutro, ampak je postalo prav toplo že pred Gornjim Igom.

Pogled na Krim ni bil obetajoč, saj je imel kar izrazito kapo. To je pomenilo, da se utegne vreme v kratkem poslabšati, kar pa nas ni pretirano motilo, zadovoljni smo bili, da nam ne bo prevroče, le dežja ne bi bili veseli. Ob opazovanju narave, gob ob cesti, predvsem marel, je pot kar hitro minila in kmalu smo pred seboj uzrli Rakitno. Po okvirnem načrtu je bil tu predviden prvi postanek za kavo in malico ob jezeru. Po okrepitvi smo se odpravili proti Otavskem.

Popoldne smo po dobrih 30 kilometrih pešpoti dosegli Cerknico in poiskati smo morali le še načrtovano prenočišče. Pri tem nam je prav prišlo temeljito načrtovanje, saj se je po celodnevni hoji kar težko sprehajati naokrog in iskati prenočišče. Z avtomobilom bi še zaokrožili, po približno 35 kilometrih pa je že vsak korak težak. V gostilni En krajcar so nas toplo sprejeli, nahranili in prenočili. Vreme se je razjasnilo in grelo nas je toplo popoldansko sonce, zato smo se po oddihu odločili za kratek zgodnje večerni sprehod. Za presenečenje dneva je poskrbela naša, pozneje smo jo imenovali kar maserka Marija, ki je vsakogar izmed nas zmasirala s številnimi zeliščnimi pripravki, vsebina iz stekleničk nas je prav prijetno sprostila. Sprva smo bili malo vraževerni, saj je med potjo z masažo pomagala že enemu izmed članov naše odprave, ki je zaradi težav odstopil od načrtovane poti že pred Cerknico. No, vraževerje ni bilo utemeljeno in pozneje smo vsi po vrsti ugotovili, da masaža utrujenih mišic dobro dene in koristi.

Za torek smo načrtovali, da bi po zajtrku ob 7. uri nadaljevali svojo pot, vendar sta nas prijateljici iz ižanske Šole zdravja zjutraj najprej zbrali pri jutranji telovadbi. Tudi to je bilo zelo koristno za naše utrujene noge. Po prijetnem zajtrku smo se odpravili proti Rakovem Škocjanu. Med potjo smo si površno ogledali lokalne znamenitosti, med drugim ruševine cerkve sv. Kancijana in naravni most. Ob našem prihodu v Rakov Škocjan je bil hotel še zaprt, a nam je iznajdljiva prijateljica v naši skupini našla kavo drugje. Po kavi so bili nahrbtniki nekoliko lažji in kmalu smo bili pred Postojno.

Ob pogledu v nebo je bilo očitno, da nam pot utegne presekati nevihta, zato smo se odločili slediti nasvetu domačina, ki smo ga srečali na poti, in jo ubrali po drugi poti, kot smo sprva načrtovali. Imeli smo srečo, da smo, čeprav smo zato malo več prehodili, nevihto samo opazovali v daljavi, doseglo nas je le nekaj kapelj dežja, ki so nas prijetno hladile. Pot po asfaltu nas je zelo utrujala in zdelo se je, da je čedalje daljša, ves čas smo sledili kažipotom za vas Orehek. Zanimivo je, da so pri tabli, ki označuje vas, resnično posadili mlad oreh. Preden nas je nevihta dosegla, smo po več kot 70 kilometrih zavili v drugo načrtovano prenočišče Hudičevec. Tudi tukaj so nas lepo sprejeli, komaj smo se namestili, je začelo močno deževati; niti nočni dež ni zmotil našega utrujenega spanca.

Naslednje jutro smo jo po obilnem zajtrku urno ubrali skozi gozd, sredo smo začeli zelo hitro, saj se je spet pripravljalo k nevihti, ki nas je tudi malo zmočila. Hitra hoja je pripomogla, da smo kmalu že pili kavo v Senožečah, pot pa je bilo treba nadaljevati do hostla v Ocizli, pri čemer bi opravili približno 100 km pešpoti. Med potjo smo se ustavili v Kačičah pred Kozino, kjer smo pojedli kosilo, v nahrbtnikih ni bilo več ne sendvičev ne jabolk, našla bi se le še kakšna energijska ploščica. Tudi ta dan smo do prenočišča prišli pred večerom. Noge so bile že precej utrujene in naša maserka je imela spet veliko dela. Po opazovanju lepega pogleda na sončni zahod smo se odpravili k počitku.

V noči na četrtek je nekaj žvižgalo okrog vogalov, a je zjutraj malo popustilo, zato smo se zgodaj odpravili na pot. To je bil zadnji dan našega popotovanja in želeli smo si čim prej priti do Kopra. Spustili smo se v dolino pod viadukt Črni Kal, mimogrede smo se prepričali, ali zvonik cerkve v Črnem Kalu res stoji poševno, in že smo bili na trasi nekdanje železnice Parezane, ki nas je vodila do železniške postaje v Kopru. Ko smo po dobrih 130 prehojenih kilometrih prišli v Koper, je ura na železniški postaji kazala 13.15. To je bil tudi naš cilj. Po nekaterih željah naj bi prste pomočili v morje, vendar so glavno besedo prevzele utrujene noge in pot se je končala na železniški postaji. Tu pa je bil največji problem dobiti informacijo, kdaj in za koliko se bomo peljali v Ljubljano. Po odprtju več vrat in ‚prijaznih' priporočilih »*kar* čitajte pa boste našli« smo le prišli do blagajne in v dobri uri smo bili v Ljubljani, vendar ne z vlakom, ampak z avtobusom, saj nekateri vlaki zaradi težav z žledom ne vozijo po svoji progi.

V Ljubljano in pozneje na Ig smo se vrnili prijetno utrujeni in zadovoljni, da nam je pot uspelo uspešno opraviti, brez večjih težav, predvsem pa z obilo zabave.

Jože Purkat

Peš na morje smo se odpravili z Iga.

Začetek več kot 130 km dolge poti proti morju.

Svet KP Ljubljansko barje

Gradnja daljnovoda prek krajinskega parka ni sprejemljiva

Na seji 3. junija 2014 je Svet Krajinskega parka Ljubljansko barje sprejel sklep, s katerim poziva pristojne institucije, da zaradi naravovarstvene, krajinske in kulturne neustreznosti načrtovani 2 x 400 kV daljnovod speljejo zunaj območja krajinskega parka.

V četrti točki smo svetniki obravnavali umeščanje novega visokonapetostnega daljnovoda Beričevo–Divača. Ena od dveh variant – t. i. južna varianta – je namreč načrtovana prek osrednjega območja krajinskega parka.

Južna trasa je ponesrečeno načrtovana prav prek arheološkega območja barjanskih kolišč, ki ga je Unesco razglasil za območje svetovne kulturne dediščine. Prečka pa tudi osrednja območja gnezdišč ogroženih travniških vrst, ki so občutljive za trke z daljnovodnimi žicami.

Predstavnik Elesa mag. Aleš Kregar je svetnikom na podlagi delovnega gradiva predstavil možne optimizacije južne trase v smislu odmika severno ali južno od arheološkega najdišča, žal svetniki niso bili seznanjeni z optimizacijskimi variantami severne trase, ki bi bila z vidika krajinskega parka nedvomno sprejemljivejša. Severna trasa je po mnenju Elesa ustreznejša tudi s tehničnega vidika.

Član sveta Tomaž Jančar iz Doppsa je opozoril: »Če je država z iskrenimi nameni ustanovila Krajinski park Ljubljansko barje, potem pač ne bo dovolila njegove degradacije s tem velikanskim daljnovodom. Trasa je več kot ponesrečena. Prečka ravno osrednje območje gnezdišč velikega škurha, ki je v Sloveniji kritično ogrožena gnezdilka in redno gnezdi le še na Ljubljanskem barju. Za škurha je znano, da je pogosta žrtev trkov z daljnovodnimi žicami.« Če se ne bomo zavzeli za zaščito travniških vrst ptic, bo škurh v nekaj letih izginil z naših travnikov. Ostal bo le še kot spomin in opomin na grbu Občine Škofljica!

Da je kulturna dediščina tako na severni kot na južni strani, je v razpravi pojasnila Helena Štih z Direktorata za dediščino na Ministrstvu za kulturo, kjer menijo, da bi bila severna trasa z vidika dediščine sprejemljivejša. Kregar sicer v svoji predstavitvi severne trase kot alternativne možnosti za krajinski park ni omenjal.

Osebno sem kot zastopnik Občine Škofljica pa tudi kot predstavnik Civilne iniciative proti južni trasi pričakoval in na to jasno opozoril, da bo predstavnik Elesa omenil tudi obstoječo severno traso, ki bi morala biti z vidika varovanja krajinskega parka edina sprejemljiva za svet zavoda, saj bo nov daljnovod zlasti z načrtovanimi odmiki znatno posegel ne le v sam park, ampak tudi v Ljubljansko barje kot celoto, ki je pod zaščito ukrepa Natura 2000.

Nov daljnovod?

Umeščanje trase novega daljnovoda Beričevo–Divača poteka bistveno počasneje kot je bilo načrtovano. Pristojni pričakujejo, da bosta študija variant in okoljsko poročilo pripravljena do jeseni, ko naj bi ob njuni razgrnitvi spet potekale tudi javne predstavitve po občinah.

Mag. Iztok Petrič,
član sveta KP Ljubljansko barje in predstavnik Civilne iniciative proti južni trasi

ŽIVLJENJE ŽUPNIJ

Slovesno ob dnevu državnosti

Na državni praznik, 25. 6. 2014 je na Igu, v organizaciji mladine Ig potekala obeležitev dneva državnosti. Program se je začel ob 9.00 z molitveno uro za domovino, nato je ob 10.00 sledila sveta maša za domovino, ki jo je vodil domači župnik Jože Pozderec. Pri maši sta pela mladinska pevska zbora Magnificat in Arcus. Po maši je sledil kulturni program. Otroci so nastopili z recitacijami domoljubnih pesmi, sodelovali pa so tudi pevski zbori z Iga (Mladinski pevski zbor Magnificat) in iz Tomišlja (Mladinski pevski zbor Arcus ter Mešani cerkveni pevski zbor Tomišelj).

Slavnostna govornica na dnevu državnosti je bila poslanka v DZ RS Alenka Jeraj, ki nam je prebrala tudi svojo novejšo pesem. Po kulturnem programu je sledil sproščen klepet in pogostitev. Župniji Ig in Katji Krnc kot osrednji organizatorki se zahvaljujemo in čestitamo za uspešno izvedeno obeležitev dneva državnosti. Štafeto – slovensko zastavico – je kot naslednja prevzela Župnija Golo. Se vidimo na Golem 25. 6. 2015!

Simona Pavlič

Maša za domovino

Karitas

Župnijska Karitas Ig
Troštova ulica 12
1292 Ig

Uradne ure Karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d. d.).

Hvala vsem darovalcem!

Pravni nasveti

V vsakdanjem življenju se vsi slej ko prej srečamo s težavo, pri kateri potrebujemo pravni nasvet. Včasih nas pri manjših zapletih pomiri že nasvet pravnega strokovnjaka. V Mostiščarju vam bomo v rubriki Pravni nasveti s pomočjo priznanega pravnika mag. Boštjana J. Turka poskušali odgovoriti na vaša vprašanja. Za pokušnjo objavljamo nekaj primerov tipičnih vprašanj in odgovorov. Če imate tudi sami vprašanje za našega pravnega strokovnjaka, nam pišite na: mostiscar@občina-ig.si ali Uredništvo Mostiščarja, Govekarjeva ulica 6, 1292 Ig, odgovor nanj bomo objavili v Mostiščarju.

Imam vprašanje s področja komasacije zemljišč. Večina lastnikov kmetijskih zemljišč nas je soglasnih, da bi na naših zemljiščih izvedli komasacijo, zanima pa nas, kakšen odstotek lastnikov zemljišč mora obstajati, da lahko veljavno predlagamo komasacijo? Ali obstajajo tudi kakšni drugi pomembni pogoji?

Uvedbo komasacijskega postopka lahko predlagate tudi lastniki zemljišč oziroma v vašem imenu tako imenovani komasacijski odbor, in sicer vložite predlog za komasacijo na pristojno upravno enoto. Količinski pogoji boste izpolnili, če bodo predlog vložili lastniki kmetijskih zemljišč, ki imajo v lasti več kot 67 odstotkov površin kmetijskih zemljišč na predvidenem komasacijskem območju. Upravna enota, na katero boste vložili predlog, bo preverila skladnost seznama lastnikov zemljišč z lastniškim stanjem v zemljiški knjigi pa tudi skladnost komasacije s prostorskim aktom lokalne skupnosti. Odločbo o uvedbi komasacijskega postopka mora upravna enota izdati najpozneje v treh mesecih od dneva prejema popolnega predloga za uvedbo komasacijskega postopka.

Vesel bom odgovora na vprašanje, kako ukrepati, če sosed brezobzirno in trdovratno (kljub moji prošnji, naj omeji svoje početje) obrača vozilo in vozi po moji parceli? Saj ne da bi bil do njega pikolovski, moti pa me, da se obnaša, kot da je sam na svetu in se sploh ne zmeni za moja opozorila. Enako ravna tudi do drugih sosedov. Kakšna pravna sredstva so nam na voljo?

Sosed nesporno krši vsa temeljna načela medsosedskega sožitja in sosedskega prava. Za vožnjo po vaši parceli bi namreč moral pridobiti vaše izrecno dovoljenje oziroma z vami podpisati pogodbo o služnosti vožnje po vaši parceli. Ker tega ni storil, ravna protipravno. Svetujem vam, da ga najprej pisno opozorite, da krši zakon, in mu postavite razumen rok (denimo 15 dni), da preneha s svojim početjem. Če se na pisno opozorilo ne bo odzval, lahko zoper njega vložite tako imenovano prepovedno tožbo in v njej zahtevate prepoved vožnje po vaši parceli.

V bližini Ljubljane sem nedavno kupil zemljišče – tam nameravam postaviti manjšo brunarico. Dostop do mojega zemljišča z avtomobilom je znatno otežen, saj moram vsaj del poti prevoziti po zemljišču soseda. Ko sem kupil zemljo, sem bil prepričan, da s sosedi ne bo težav, ampak sem se motil. Eden od sosedov mi je že dal vedeti, da »nimam šans, da bi prečkal njegovo zemljišče, ne da bi plačal«. Nisem navajen na tako osorne odnose. Sprašujem vas, ali imam kakšno možnost, da prek sodišča izposlujem nujno pot do moje parcele?

Čeprav v detajlih ne poznam vaše situacije, se mi na prvi pogled zdi, da bi z zahtevkom za nujno pot morali uspeti. Sodišče namreč dovoli nujno pot za nepremičnino, ki nima za redno rabo potrebne zveze z javno cesto ali pa bi bila taka zveza povezana z nesorazmernimi stroški. Obstajati mora še dodatni pogoj, da se z nujno potjo ne onemogoča ali znatno ovira uporaba nepremičnine, po kateri naj bi nujna pot potekala. Če sta ta dva pogoja izpolnjena, bo sodišče verjetno odobrilo vaš predlog za določitev nujne poti – boste pa morali tudi v tem primeru zavezancu za nujno pot plačati ustrezno nadomestilo, ki pa seveda ne bo tako visoko, kot to običajno zahtevajo zavezanci.

Mag. Boštjan J. Turk

Inštitut za civilno in gospodarsko pravo

Za pravne nasvete s področja dednega, stvarnega, nepremičninskega, sosedskega in delovnega prava se lahko obrnete tudi neposredno na pravnega svetovalca mag. Boštjana J. Turka, in sicer na Inštitut za civilno in gospodarsko pravo, Gornji trg 4, 1000 Ljubljana. Tel.: 01/6204-316, 051/311-505, e-pošta: icgp@siol.net, www.icgp.eu.

IŽANSKA PAŽARNA

PGD Iška Loka osvojila 3. mesto

PGD Iška Loka je na tekmovanju v gasilski orientaciji, ki je potekalo v Iški vasi, dosegla odlično 2. mesto in se tako uvrstila na regijsko tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 7. 6. 2014 v PGD Notranje Gorice - Plešivica. Tekmovanja se je udeležilo 110 ekip iz gasilskih zvez Ig, Škofljica in Velike Lašče, med ekipami GZ Ig pa je naša ekipa pionirjev spet dosegla odlično 3. mesto, za kar jim čestitamo. Ekipo so sestavljali: Anžej Pintarič, Aljaž Smole in David Železnik. Vsak član ekipe je prejel medaljo, skupno pa so prejeli tudi priznanje in pokal, na katerega so še posebej ponosni.

Zahvala gre tudi mentorju ekipe Primožu Pintariču, ki je pionirje odlično pripravil na tekmovanje, ter staršem otrok, ki so jih pri tem podpirali.

Mateja Kramar
Foto: Primož Pintarič

Pionirji z mentorjem pri podelitvi

Prvo medgeneracijsko srečanje članic in veteranov GZS

V Kosezah pri Vodicah je bilo v soboto, 21. junija 2014, ob 14.30 uri prvo srečanje in tekmovanje gasilskih članic in veteranov iz vse Slovenije. Celotno organizacijo je prevzelo Prostovoljno gasilsko društvo Šinkov Turn in Gasilska zveza Slovenije.

Udeleženci srečanja iz GZ Ig

Iz Gasilske zveze Ig se nas je udeležilo 5 članic in 8 članov. Štiri članice so sodelovale v pripravljalnem odboru in pri izvedbi tekmovanja kot sodnice, Tilka Ciber ter člani pa kot tekmovalci v različnih disciplinah. Skupaj je nastopilo 17 ekip po 6 članov. Nobeno društvo ni samostojno nastopalo, ampak je komisija porazdelila naše člane tudi po drugih društvih.

Prehoditi je bilo treba 3,6 km dolgo krožno tekmovalno pot in reševati različne zapletene naloge: zbijanje tarče s pomočjo brentače z zavezanimi očmi, spojiti in zložiti pravo orodje na pravo mesto, metanje cevi, delo s hidrantnim nastavkom, pravilno zložiti različne like, zbijanje dveh tarč z vodnim curkom z ročno brizgalno iz leta 1901, ki so jo poganjali člani in članice, prevoz ranjenega s samokolnico z zavezanimi očmi in hokej na travi. Med potjo smo si ogledali lovski dom ter delovanje smučarskega društva Strahovica.

Po končanem napornem tekmovanju smo si privezali dušo in telo, zaplesali ob živi glasbi ter pokupili nekaj srečk, saj so bili dobitki zares izvrstni. Organizator je poskrbel še za eno presenečenje. Kdor je hotel, se je popeljal z enonadstropnim avtobusom z odprto streho po celotni Občini Vodice. Vodnik je po mikrofonu odlično razložil zgodovino kraja, cerkva, šol, samostanov, drugih zgodovinskih objektov ter prebivalcev, ki so pomembno prispevali k razvoju in napredku tega kraja. Vodice so kot prafara omenjene že leta 1257, ko so spadale pod oglejski patriarhat.

Mladina, člani in veterani v obeh kategorijah PGD Šinkov Turn so na področju gasilskega tekmovanja med najboljšimi v Sloveniji. Prepoznavni so postali na olimpijadah v Nemčiji, na Danskem in Hrvaškem.

Od kod ime Šinkov Turn? Sprva se je kraj imenoval Šenkov Turn, ker je leta 1240 grad sezidal baron Almarik von Schenk (Šenk) s Koroškega. Ves ta čas je grad menjaval lastnike, zadnji lastnik je bil baron Lazzarini. V njegovem času pred drugo svetovno vojno in med njo je bila v gradu ljudska šola. Leta 1943 so grad požgali partizani, domačini pa so ruševine uporabili za zidanje svojih hiš.

Pred razglasitvijo najboljših ekip so nas prijetno presenetili člani PGD Dekani, saj so v svojem domačem narečju zaigrali šaljivo veselo igro z naslovom Intervencija v Istri. Besedilo in scenarij je pripravila Tanja Gregorič, članica PGD Dekani. Člani so bili oblečeni v stare gasilske uniforme, članice pa v noše, ki jih nosijo Šavrinke v Slovenski Istri.

Da je bilo to srečanje zares enkratno doživeto in tudi izpeljano brez napak, se moramo zahvaliti tudi našim članicam: Jožici Drobnič iz PGD Brest ter Andreji Sodec iz PGD Tomišelj, ki sta bili v organizacijskem odboru, ter Tjaši Kodba in Neži Kraševec iz PGD Tomišelj, ki sta bili sodnici pri različnih točkah na tekmovanju. Prav tako gre zahvala predsedniku Komisije za veterane in veteranke pri GZ Ig Romanu Grmu in predsedniku GZ Ig Antonu Modicu, ki nam je omogočil, da smo se lahko udeležili tega nepozabnega srečanja.

Naj končam članek z besedami iz brošure, ki smo jo prejeli ob tem srečanju: »Življenje tkejo trenutki žalosti, odrekanja, radosti in sreče. Ob slednji nam srce zaigra in daje energijo, da premagujemo tudi vsakršne tegobe v življenju.« Naj bo 1. medgeneracijsko srečanje s pisanimi nitmi vtkano v našo knjigo spominov, ki jo odpiramo vedno znova in se nasmehnemo ob podoživljanju prijetnih uric z ljudmi dobrih namenov ter pozitivnih misli.

Na pomoč!

Jože Krašovec,
podpredsednik Komisije
za veterane pri GZ Ig
Foto: Jože Krašovec

Zbijanje tarče s staro ročno brizgalno

5. Gasilski tabor PGD Ig

V petek smo postavili šotore in jim nadeli imena, v gozdu nabrali drva, naredili kurišče, taborni ogenj in seveda postavili mlajček za našo peto okroglo obletnico. Tabor sta odprla poveljnik GZ Ig Andrej Auber in podžupan Franc Toni, mi pa smo ob prepevanju slovenske Zdravljice dvignili zastavo.

V soboto smo po zajtrku odšli na ogled reševalne postaje Ljubljana, kjer smo si ogledali intervencijska vozila, med njimi tudi motor, nato pa smo odšli na ogled prvega helioporta v Ljubljani. Po kosilu smo imeli nepozabno vodno zabavo z velikansko drčo na Kremenici. Zahvala vaščanom. Večerjo smo pojedli ob tabornem ognju, kjer so tudi že preskočile prve ljubezenske iskrice, in imeli tudi prvo taborniško poroko.

V nedeljo smo se odpravili v Iški vintgar, kjer smo s pomočjo Boštjana in Iskaadventure naučili in osvojili prve korake plezanja po steni ter se osvežili v reki Iški.

To je na kratko samo nekaj dogodkov, ne smemo pa pozabiti na našo slavnostno torto za peti rojstni dan, ki jo je spekla Anja Zupan, skrivanja po šotorih, prvega spanja brez staršev, praznovanja rojstnega dne, nočne straže in detektivskih načrtov, kako ukrasti zastavo, kdo je komu všeč, skrivnostnih pisem, ličenja fantov, predvsem pa, da so otroci res uživali, tudi ko jih nismo animirali. Res so že pravi prijatelji, pomagajo si med seboj, predvsem pa držijo skupaj, ko jih ob polnoči preganjamo, da morajo nehati igrati nogomet in iti spat.

Tabora se je udeležilo 36 otrok, starih od 1 do 16 let. Imeli smo se odlično, tako otroci kot mentorji, zato bomo drugo leto gotovo nadaljevali našo ižansko-gasilsko-taborniško tradicijo.

Posebna zahvala gre našim mentorjem, brez katerih tabor ne bi uspel: Benu, Gregorju, Domnu, Gregorju, in naši slavni kuharski ekipi: Žan, Matic, Žan, Blaž in Žan.

Hvala vodstvu PGD Ig za proste roke pri organizaciji in staršem za zaupanje.

Z gasilskim pozdravom,

Vesna Toni,
predstavnica za mladino PGD Ig

Zahvala

Po napornem šolskem letu so se otroci ponovno lahko razvedrili, saj so imeli v juliju zelo zabaven gasilski tabor. Otroci so uživali, se igrali in si ogledali veliko zanimivih stvari. Zaradi bogatega programa nikomur ni bilo dolgčas in vsak se je naučil kaj novega. Zahvala pa gre mladim prostovoljnim gasilcem PGD Ig in predvsem organizatorici Vesni Toni ter njeni družini, ki so že 5. leto zapored svoj prosti čas namenili našim otrokom.

Zahvaljujem se v imenu vseh ter se veselim presenečenj in aktivnosti za naslednje leto.

Mateja Rupert

Ogled helioporta

Postavljanje mlaja

Članice PGD Iška vas na obisku v GB Ljubljana

Na čudovit julijski dan smo se gasilke PGD Iška vas odpeljale na poučni izlet na sedež Gasilske brigade Ljubljana. Sprejem je bil prisrčen in takoj smo si začeli ogledovati in pojasnjevati posamezna opravila, sredstva in postopke. Predavala in ponazarjala sta nam prijazna gasilca Miha in Luka. Ogledali smo si garaže in najnovejša interventna vozila ter telefonske centrale. Žal ali na srečo med našim obiskom ni bilo nobene intervencije.

Sledil je ogled najstarejših vozil, ki so res častitljive starosti. Zanimivo je tudi to, da kljub skoraj stoletni zgodovini še vedno delujejo. Presenečenje nas je čakalo na parkirišču, kjer nas je čakala 32-metrska najnovejša gasilska avtolestev. Prijazno so nas povabili, da se nanjo povzpnemo in vidimo Ljubljano iz ptičje perspektive. Vabilo je bilo mamljivo, a strah je opravil svoje, peščica pa si je le upala in se povzpela nanjo. Med njimi moramo najbolj pohvaliti Špelo, ki je to storila kljub očitnemu strahu in bojazni.

Za slovo smo si ogledale še notranjost gasilskega doma. Lepo urejene pisarne, fitnes in sobe, kjer med dežurstvom počivajo gasilci. Posebno pozornost je pritegnila soba z umetniško poslikanim stropom. Kaj vse znajo gasilci! Na koncu pa je sledilo še nepogrešljivo gasilsko fotografiranje na prej omenjeni avtolestvi.

Ob povratku domov smo po gasilsko presenetili še dva mladoporočenca. Dan smo končali ob kavi in pijači v Iškem vintgarju, kamor nas je povabila naša neutrudna Mojca. Bilo je lepo in poučno. Čakamo na podoben izlet in upamo, da čakanje ne bo dolgo.

Urška Rudolf

Gasilke PGD Iška vas so si ogledale GB Ljubljana.

Ogled Gasilske brigade Ljubljana

Zadnjo soboto v juniju smo se zjutraj pionirji PGD Iška vas dobili pri gasilskem domu. Odpeljali smo se proti Gasilski brigadi Ljubljana. Ko smo prispeli, nas je prijazen gasilec popeljal po brigadi. Na začetku smo si ogledali komandirjevo pisarno. V pisarni je bila miza in računalniki, najbolj je bil opažen zemljevid, na katerem je bilo označeno kje so gasili požare. Potem smo šli v prostor, kjer sprejemajo klice. Ko smo prišli do garaže, smo si ogledali gasilske avtocisterne, kombije ... zanimiv je bil kamion za potapljače. Imajo tudi avto, ki se mu reče lojtrca, to pa zato, ker ima najvišjo lestev. Medtem ko smo bili v garaži, smo imeli veliko srečo, saj smo videli, kako so se gasilci odpravljali na sum požara. Videli pa smo tudi izvoz na intervencijo, ki je bila namenjena k pravemu požaru, takrat so bili gasilci zelo hitri.

V eni izmeni je 32 gasilcev, drugače pa so štiri izmene. Iz garaže smo odšli v rezervne garaže, kjer so bili stari gasilski avtomobili. Zanimiv je bil zvonec na avtomobilu. Ko smo končali z garažami, smo se zapeljali par krogov okoli brigade z gasilskim avtomobilom, nato pa smo se dali v skupine in smo se z lojtrco dvignili, kolikor smo se lahko. Razgled je bil zelo lep, videlo se je tudi Stožice. Počasi smo se odpravili proti domu.

Ta dan je bil zelo zanimiv, hkrati pa tudi poučen.

Zala Kučič

Podmladek PGD Iška vas

Ljubljanski gasilci so pokazali nekaj svojih spretnosti.

Obisk članic Gasilske zveze Lenart

5. julija so nas v sklopu svoje ekskurzije obiskale članice Gasilske zveze Lenart. Članice PGD Iška vas smo za nove prijateljice pripravile pogostitev (z odlično gobovo juho in jedmi z žara in doma spečenim pecivom) na Produ, pri kateri so nam na pomoč priskočili naši veterani. Med pogostitvijo smo z njimi prijetno poklepetale ter si izmenjale gasilske in življenjske izkušnje.

Ker se po dobri hrani prileže malo razmigati, smo jih odpeljali v Iški vintgar na sprehod do Grabljic. Vodenje je prevzel naš poveljnik, ki je zgodovinsko predstavil naše kraje.

S sprejemom so bile zelo zadovoljne in nas povabile na povratni obisk njihovih krajev, me pa smo jih pozdravile z gasilskim pozdravom 'na pomoč' in pa seveda nasvidenje!

Marija Škulj

Druženje gasilk GZ Lenart in PGD Iška vas

Rok Matena

V soboto, 23. 8. 2014, so matenski gasilci v sodelovanju z vaškim svetom pripravili slovesnost ob prevzemu motorne brizgalne in uradnem odprtju rekonstruirane vaške ceste.

PGD Matena je dobilo novo motorno brizgalno Rossenbauer, ki je v celoti financirana s strani Občine Ig in Gasilske zveze Ig. Ob tej priložnosti so bili z nami številni gostje, med drugimi župan Janez Cimperman, župnik Jože Pozderec, ki je blagoslovil motorno brizgalno, ter cesto in predsednik gasilske zveze Ig tovariš Tone Modic, ki je gasilskim pionirjem in njihovim mentorjem podelil priznanja za doseženo 10. mesto na državnem tekmovanju v Ormožu. Vso slovesnost so s pesmijo popestrili tudi člani okteta Orfej.

Nova motorna brizgalna

Formalno je bila prevzeta tudi rekonstruirana matenska cesta. S tem se je končal projekt obnove dotrajane komunalne infrastrukture na trasi Matena–Išk a Loka. K nam je voda prvič po ceveh pritekla leta 1967, matenska cesta je bila prvič asfaltirana leta 1976, vodarna Brest je začela obratovati leta 1981, 1982 je bila položena osnovna kanalizacija. Pred tremi leti smo le dočakali začetek obnove vodovodne kanalizacije, izgradnjo plinovoda in rekonstrukcijo lokalne matenske ceste. Projekt je bil v celoti financiran s strani Občine Ig in Evropskega sklada. Zdaj je končan in Matenčani smo ponosni na nove pridobitve, ki dvigujejo raven kakovosti našega življenja in skupnega okolja za bivanje v Občini Ig.

Uspešni pionirji PGD Matena

Kakor se spodobi za tako prireditev, se je tudi ta končala z veselico z ansamblom Spev. Vsakdo, ki je kadarkoli sodeloval pri pripravi in organizaciji veselice, ve, koliko prostovoljnega dela in odrekanja je potrebno za izvedbo takega dogodka. Vsi v vasi tako ali drugače prispevajo k izvedbi tega dogodka, in ko potem nemočen zreš, kako se odpira nebo in dežuje … a kjer je volja, tam je pot. Matenčani se ne damo in zabava je kljub dežju in blatnemu terenu stekla. Odličen nastop ansambla Spev je poskrbel, da so prav vse prisotne zasrbele pete in je bilo plesišče vedno polno. Okusna hrana in pijača, dobra glasba in predvsem odlična družba so sestavine za najboljšo zabavo tudi v dežju in obilici blata, ki je dal dodaten, svojevrsten pečat letošnji veselici. Malo za šalo, malo zares imamo v Mateni nov slogan: »Kaj bi hodili na Rok Otočec, pridite po nepozabno zabavo za staro in mlado k nam na Rok Mateno!«

Renata Prašnički
Foto: Marjan Smole

ZDRAVO ŽIVLJENJE

Vzemite si čas zase

V današnjem času, ko imamo občutek, da minute tečejo veliko hitreje, kot so nekoč, je še posebno pomembno, da si vzamemo čas zase. Zase kot za celoto, ki jo sestavljajo telo, um in duševnost. Pilates je ena izmed tistih aktivnosti, ki pozitivno vplivajo na vse tri neločljivo povezane dele človeka.

Vaje pilates krepijo in raztezajo mišice. Gre za kombinacijo različnih vadb, kot so joga, tai či, orodna telovadba, sabljanje, boks in rokoborba, ki jo je oblikoval Joseph Pilates. Vadba pilates se posveti vsem mišičnim skupinam, največ pozornosti pa nameni stabilizatorjem telesa. Te mišice so globoko v naši notranjosti in podpirajo naš skelet. Dandanes nalogo teh mišic pogosto prevzemajo bolj površinske mišice, ki so izvorno namenjene premikanju telesa, in ne sami opori. Zaradi drugačne zgradbe površinskih mišic se te hitreje utrudijo in zakrčijo, kar povzroči bolečine. Največkrat se te začnejo v okolici hrbtenice, vendar lahko hitro preidejo tudi na ude in sklepe. Z vadbo pilates okrepimo globoke mišice našega telesa, izboljšamo držo ter zmanjšamo bolečine. Naše gibanje postane lahkotnejše in elegantnejše.

Poleg fizičnega počutja vadba izboljša tudi psihično stanje, saj je pri pilatesu izrednega pomena natančno in nadzorovano izvajanje gibov. Zavestno izvajanje gibov pomembno vpliva na naše splošno zavedanje telesa, koncentracijo in sprostitev. Podpora gibanju je tudi poseben vzorec dihanja, ki blagodejno vpliva na posledice vsakdanjih stresorjev in pomaga obvladovati stres. Med vadbo se tako kot pri drugih športnih aktivnostih sproščajo endorfini, ki povzročijo občutja sreče in zmanjšujejo občutja žalosti ter nemoči.

Vadba pilates je priporočljiva kot preventiva pri bolečinah v hrbtenici, kot podpora pri določenih boleznih, pomaga pri inkontinenci in je primerna dopolnitev rehabilitacije. Ob redni vadbi se zmanjša utrujenost ob dnevnih aktivnostih in obremenitvah, zmanjšajo se težave s spanjem, sproščajo se napetosti in energetske blokade v telesu. Redna vadba prinaša dobre rezultate tako aktivnim športnikom kot tudi tistim, ki se telesne vadbe ne poslužujejo pogosto. Vaje so namreč osnova številnim drugim športom in jih je mogoče v celoti prilagoditi posamezniku. Vadba je primerna za vsakogar, ki želi okrepiti telo in izboljšati svoje počutje. Zaradi uporabe le lastne teže in pripomočkov, kot sta žoga ter elastični trak, je verjetnost poškodb majhna.

Pilates je že več desetletij izredno priljubljen po svetu in pri nas. Tudi na Igu se številni posamezniki že več let udeležujejo vadbe pilates. Vadbo bomo ponovno začeli v **oktobru** (torek in četrtek med 20. in 21. uro v stekleni avli v osnovni šoli Ig). V skupine sprejemamo tudi nove člane. Vse informacije lahko dobite na telefonski številki 041/841-978 (Mojca). Upam, da si boste vzeli čas zase in se nam pridružili pri skrbi za svoje psihofizično zdravje.

Mojca Poredoš,
univ. dipl. psih. in
vaditeljica pilatesa

Srcu prijazna Občina Ig

Občina Ig se zaveda svoje odgovornosti do perečih problemov svojih občanov in družbe in je tako med prvimi občinami v Sloveniji pristopila k projektu iHELP. V mesecu juliju 2014 je z nakupom mobilne aplikacije iHELP za reševanje življenj občanom omogočila, da v primeru nenadnega srčnega zastoja to javijo svojcem in svojim prijateljem z SMS-sporočilom. Z aplikacijo lahko pomagamo ne le sami sebi, temveč tudi drugim osebam v primeru nenadnega srčnega zastoja ali drugih kritičnih zdravstvenih stanih. Aplikacija iHELP je tako primerna za vse, ki imate pametne telefone, in tudi tiste, ki jih nimate, saj ponuja rešitev tudi za starejše telefone, ker podpira SMS-alarmiranje. Z SOS-sporočilom aplikacija obvesti prijatelje, družino in vse iHELP-uporabnike, ki so v neposredni bližini (SOS-radij od 100 do 500 metrov), o kraju nesreče in pomembnih zdravstvenih podatkih bolnika oziroma ponesrečenca. Prav tako sproži klic na reševalno službo (številka 112) in vas vodi skozi temeljne postopke oživljanja (TPO). Prikaže vam lokacijo najbližjih avtomatskih eksternih defibrilatorjev (AED) in bolnišnic oz. najbližji zdravstveni dom. Poleg tega pa ponuja splošne izobraževalne vsebine in napotke, kako se odzvati pri različnih poškodbah. Občina Ig zagotavlja občanom premium paket Varnost 300 in jim s tem poveča varnost za 200 % (SMS-alarmiranje nujnih kontaktov, poveča se radij alarmiranja na 300 metrov, dodajanje 5 nujnih kontaktov). Za aktivacijo paketa mora uporabnik imeti aktiviran iHELP-račun in izpolnjen naslov stalnega prebivališča. Da bi vsi občani aktivirali to aplikacijo, je potrebno, da si s spletne strani www.ihelp.si aplikacijo preprosto naložite. Navodila, kako to narediti, so na spletni strani: www.ihelp.si/navodila/. Tisti, ki interneta nimate, ob aktivaciji alarmiranja iHELP aplikacija avtomatsko kliče na številko 112.

Pomembno je, da priskočimo na pomoč tudi vnuki in otroci ter pomagamo svojim staršem in starim staršem, ki tega niso vešči. Vsi sosedje, prijatelji in znanci pa poskrbimo tudi za tiste, za katere vemo, da živijo sami. Ob tej priložnosti pozivam tudi vsa društva v občini, da ob priliki pozovete svoje člane, da aktivirajo aplikacijo. Profesionalni reševalci in prostovoljna gasilska društva oz. njihovi člani pa imate brezplačen paket Varnost 500 (kjer se uporabniku poveča varnost za 400 %).

Barbara Močan

Izobraževanje TPO in aktivacija aplikacije iHELP
V torek, 7. 10. 2014, ob 17. uri vas vabimo v Center Ig (Banija 4, 3. nadstropje) na izboraževanje temeljnih postopkov oživljanja (TPO) in uporabe aplikacije iHELP. Izobraževanje je namenjeno vsem občanom z znanjem TPO ali brez, starim in mladim, prijateljem, sosedom, skratka vsem generacijam, reševalcem, profesionalnim in prostovoljnim gasilcem ter članom civilne zaščite. Vabljeni, da se izobraževanja udeležite v čim večjem številu. Povejte naprej!

Vabljeni na

GONG ZVOČNE KOPELI

ob nedeljah, 12. 10., 9. 11 in 14. 12. 2014 ob 18.00 uri v RTC Zapotok.

Prepustili se bomo zvokom in vibracijam gongov – sedne, zemlje in plutona – ter shrutija, oceanskega bobna in zvončkov. Vibracija je vse, slišna ali neslišna.

S seboj prinesite: podlogo za ležanje, odejico, nekaj za pod glavo in vodo. Prinesite vodo v steklenici, da boste lahko vibracijo gongov skozi meditacijo ujeli in jo odnesli s seboj domov. Prav tako lahko s seboj prinesete tudi kristale.

Zvočna kopel bo potekala pod strokovnim vodstvom izvajalke Maje Kristan, učenke Dona Contreauxa, ki nas bo na kopel pripravila z razgibalnimi vajami.

Prispevek na osebo je 4,00 €.
Prosimo za prijave najpozneje do petka pred vsako izvedbo na tel.: 041/612-891 (Maja) ali 041/222-312 (Darja). Pošljete lahko tudi SMS-sporočilo.
Če uporabljate slušni aparat, ni ovir, le med kopeljo se mu odpovejte.

Primerno za vse starosti in vse nazore!
Kopel ni nadomestilo za posege tradicionalne medicine in ne zdravilstva, je pa pot uglaševanja s svetom znotraj in zunaj nas.

Društvo Zapotok, Sekcija za zdravo življenje

DRUŠTVO ZAPOTOK

JOGA z bogato tradicijo ostaja v večnosti življenja in navdihuje vse novodobne vadbe. Pridružite se ji ne glede na vašo starost in se sami prepričajte o njenih učinkih.

Zapotok- Ig, sreda, ob 19.30, v Društvu Zapotok

BODY FACE TRAINING

je sožitje lepote in zdravja, obraza in telesa. Je zgodba o vsakem posamezniku, njegovi enkratni strukturi elementov in energij. Začnite jo spoznavati in s posebnimi vajami za vse organe in dele telesa po letnih časih ohranjati, zdraviti, nadgrajevati.

ZBIRAMO PRIJAVE

Novi člani imajo v septembru kar 35 % popusta.
Prva vadba je brezplačna.

Informacije na
M: 041 397 789 ali 041 316 989; www.jogaribnica.si; www.bodyfacetraining.si ali f: Darinka Suljević

Društvo je včlanjeno v Zvezo joga društev Slovenije, ki je postala polnopravna članica Olimpijskega komiteja Slovenije.

JOGA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU SISTEM

Društvo Joga v vsakdanjem življenju Ribnica,
Breg 40, 1310 Ribnica

Hrbtenica diha in ljubi, energijska zdravilna vadba in sproščanje

Že deseto leto ustvarjamo s člani in članicami društva upokojencev in krajani Občine Ig in okolice. Udeleženci eVadbe povedo, da z veseljem obiskujejo in se razvajajo na njej. Povedo tudi, da jim oblika eVadbe, ki je sestavljena iz zdravilnih gibov prek uporabe lastne bioenergije in drugih tehnik, združenih ciljano za zdravljenje in dvig ter prepoznavo notranjih in zunanjih vplivov predvsem dobro deluje na zdravje in dnevno počutje. Povedo tudi, da vse veseli, da ustvarjajo s svojo formo in krepimo oblike izbire in pozitivnosti. Ob torkih od 9. septembra dalje smo ob 18.30 v mali dvorani Osnovne šole Ig in ob 20.30 na Golem z uporabo žogic, stolov, palic, uteži, vaj v določenih položajih, z daljšo meditacijo, uporabo in preizkusom izvajanja masažnih tehnik, različnih oblik energijske masaže pomagali svojemu telesu in sebi, da ostanemo fit in dobre volje v današnjem boju z vsakdanjikom.

Program eVadbe vsebuje medsebojni pogovor in praktične primere o temah: pogovori o vrlinah, ki so same po sebi umevne, in razlika, vsa naša čustva in naša dejanja, naše navade in odvisnost od njih, prepoznava in delovanje možganov, odvisnost hrbtenice in delovanja živčevja, hitri klik med napetostjo in sprostitvijo, naša energijska središča in pomen povezav s poudarkom na odmiku in posegu v svobodno voljo. Eden izmed razlogov je gotovo nekje znotraj nas. Obiski so oblikovani kot delavnica, zato je občutek na vsaki vadbi takojšen – predvsem sprostilen – in traja. Z vsem tem se pohvalijo in menijo, da vsak posameznik najde nekaj zase.

Z vajami samoozdravite obdržite pozitiven pogled v vsakodnevnem življenju, poveča se raven volje. Samo trenutek je pomemben in vse se nam lahko spremeni!

Vaje so oblikovane tudi za odpravo slabih dihalnih navad, zavedanje navad pri odpravi plitvega dihanja ali dihanja s pavzami ter oblikami glasnega in piskajočega diha.

Jaz pa dodajam. Naša eVadba nima starostne omejitve, primerna je tako za mlade kot starejše, tudi za tiste, ki so gibalno manj sposobni ali imajo tak občutek.

Pri eVadbi in terapiji, ki poteka že deseto leto, uporabljam tehnike zdravljenja z bioenergijo, univerzalno vibracijo, elementi kraniosakralne osteopatije in resonance, polarne terapije, znanja antropozofske medicine, tui-na in kitajske medicine, hipnoterapije, glasbenih vilic, fizioterapevtskih vaj. Popeljala vas bom v svet zaznave lastnih energij. Skozi tehnike gibanja in sproščanja z vodenim zavedanjem svojega telesa in razlago ujetih travm vam bom pomagala ozavestiti načine za dvig lastne univerzalne vibracije s poudarkom na delu na sebi. Pridobili in obnovili ter obdržali boste vitalno energijo in s tem moč za življenjske preizkušnje. Skozi vodeno meditacijo vas bom popeljala v zaznave telesa v vseh nam znanih dimenzijah. Če se odločite za obisk, imate na voljo več oblik: trimesečni tečaj ali mesečni obisk ali posamezne obiske. Pokličite ali se javite na mojo e-pošto: uzri.tina@gmail.com. Ob prijavi sledijo podrobnosti in material. Kaj zajemata naši eVadba in delavnica, ki ju organiziramo, in kam smo usmerjeni? Preberite na www.uzri.si – vpis poteka do zasedbe mest.

Uzri(te) in prepustite se vodstvu svojega uma pri povrnitvi zdravja, ravnovesja in vse to bo odmevalo kot dvig vaše ustvarjalnosti. Vedeli boste, da vas vodi intuicija. Skupinske eVadbe so še poseben izziv lastnega zaznavanja in ozaveščanja sebe. Se vidimo na delavnici ali na terapiji in seveda vso jesensko in zimsko sezono na različnih lokacijah.

Tina Sešek

Novo v PD Krim

Lahki planinski izleti za družine z otroki

Planinsko društvo Krim je še mlado, kljub temu pa se lahko pohvali z mnogo zelo zanimivimi planinskimi izleti, ki jih organizirajo naši planinski vodniki. Tako se Ižanski planinci redno podajamo na ture od Iškega vintgarja v naši neposredni okolici pa vse do visokega Triglava.

Člani društva pa smo spoznali, da so ti izleti prezahtevni za otroke in se jih zato družine težko udeležimo. V ta namen smo oživili Mladinski odsek in začeli organizirati zelo lahke družinske izlete, ki so po zahtevnosti prilagojeni otrokom. Večina ciljev je takšnih, da jih dosežejo tudi najmlajši otroci. Če ne gre drugače, pa v nahrbtniku ali pa na očkovih ramenih. Za motivacijo, ki je pri otrocih hitro zmanjka, pa poskrbijo otroci kar sami, saj naporna pot kaj hitro mine v družbi vrstnikov.

Letos pomladi smo že uspešno osvojili hrib Kamen vrh nad Vidmom (Dobrepolje) in se z odraslimi planinci udeležili srečanja Ljubljanskih planincev. Na žalost pa nam je kar nekaj načrtovanih izletov odplaknil dež.

Naš naslednji cilj je Sv. Ana pri Podpeči, kamor se bomo odpravili 11. oktobra. Dobimo se ob 8.30 pred pošto na Igu. Zaželena je predhodna prijava na telefon 031/719-974 ali na e-pošto: miropk@siol.net najpozneje do petka, 10. oktobra 2014, do 19.00 ure.

Vabljeni.

Miro Planinc Kovačevič,
Mladinski odsek PD Krim

Spremljajte nas tudi na naših spletnih medijih – na naši spletni strani www.pdkrim.si in na naši Facebook strani www.facebook.com/pdkrim, kjer vas redno obveščamo o vseh novostih ter dogodkih, ki jih za vas pripravljamo v okviru društva.

PD Krim vabi na Mirno Goro

V nedeljo, 19. oktobra, bo že četrti tradicionalni izlet na Mirno Goro. Tokrat smo se odločili, da pristopimo s severne strani in si ogledamo del prostranega Kočevskega Roga. Od množice partizanskih objektov in naselij v Rogu je bila Baza 20 najpomembnejša, in tu bomo začeli naš pohod. Pot nas bo vodila delno po trasi Trdinove, Pastirske in Belokranjske partizanske poti. Ogledali si bomo Partizansko bolnico Zgornji Hrastnik, Komarno vas, prostrane košenice v okolici ruševin kočevarske vasi Škrilj ter zaraščajoče se površine. Tura je nezahtevna, dolga je 15 kilometrov, predvidoma bomo do doma na Mirni gori potrebovali štiri ure. Tam nas bosta pričakala prijazna oskrbnika in avtobus za povratek domov.
Več informacij na www.pdkrim.si, prijave na janko.purkat@gmail.com.

Markacisti PZS očistili planinske poti v Posočju

Komisija za planinske poti (KPP) pri Planinski zvezi Slovenije (PZS) je tudi letos uspešno organizirala obnovo in čiščenje planinskih poti, tokrat na območju Tolmina, Kobarida in Drežnice. Na omenjenem območju smo odstranjevali predvsem posledice žledoloma. Akcija, ki je potekala 5. 6. 2014, se je imenovala 2. Tončkov dan po Tonetu Tomšetu podpredsedniku PZS, ki je leta 2012 po hudi in kratki bolezni umrl. Letos je umrla tudi njegova življenjska sopotnica Vinka Meterc. Oba smo počastili z enominutnim molkom.

Delovne akcije se je udeležilo 57 markacistov iz 12 planinskih društev iz vseh predelov Slovenije. Iz PD Krim sva prišla jaz in Boris Gorenčič. Porazdeljeni smo bili po skupinah petih do šestih udeležencev, odvisno od zahtevnosti terena. Na pomoč sta prišli tudi terenski vozili Slovenske vojske za prevoz markacistov, opreme in orodja. Pred odhodom je načelnik KPP pri PZS Igor Mlakar pregledal, ali imamo vsi primerno zaščitno opremo, izpite za delo z motorno žago in ostalo opremo, ki jo mora imeti markacist na terenu. V nahrbtniku je imel vsak poleg hrane in dovolj pijače tudi prvo pomoč, tako da ni bilo nič prepuščeno naključju. Zavedali smo se, da nas čaka težko, odgovorno in naporno delo. Jutranja ploha je pripomogla, da čez dan ni bilo prehude vročine.

Dela so potekala na Kolovratu (1.114 m), Matajurju (1.642 m) in Krasjem vrhu (1.773 m). Žledolom je bil najhujši na Kolovratu, kamor je bila poslana naša skupina, da očistimo neprehodno in zaprto planinsko pot. Z motornimi žagami in škarjami smo uspešno in brez poškodb pot očistili tako, da je zdaj spet odprta ter prehodna. Dela so potekala z vrha Kolovrata prek sedla Solarji (996 m, tudi mejni prehod z Italijo), po 'mulatjeri' navzdol mimo bunkerjev in kavern do makadamske ceste blizu meje z Italijo. Tu smo se združili z drugo skupino, ki je med tem že tudi očistila svojo pot.

Z vozili so nas pripeljali nazaj na vrh Kolovrata, kjer je bilo zbirno mesto. Tu je lep razgled na Beneško Slovenijo, Krnsko pogorje z Julijci in dolino Soče. Ravno na tem območju je v času prve svetovne vojne potekala tretja italijanska obrambna črta. Ogledali smo si čezmejni muzej na prostem ter se sprehodili po strelskih jarkih, bunkarjih, kavernah, mimo komandnih in opazovalnih mest, do strojničnih in topniških položajev, po 'mulatjeri' v Italijo in nazaj mimo bivše jugoslovanske karavle.

Na tem področju soške fronte so se bojevale znane osebnosti kot sta Ernest Hemingway in Ervin Johannes Eugen Rommel (v drugi svetovni vojni imenovan tudi kot Puščavska lisica). Ravno tu je avstro-ogrsko-nemška armada presenetila italijanske enote, tako da se je v 12. soški bitki frontalna črta premaknila od Soče na reko Piavo v Italiji. Omenjena bitka se imenuje tudi z drugimi imeni: Bitka pri Kobaridu, Čudež pri Kobaridu, po italijanskih virih pa Polom pri Kobaridu. V bojih ob Soči je umrlo okoli 300 tisoč vojakov. Tukaj poteka tudi Pot miru od Alp do Jadrana.

Okoli 16. ure smo se vsi udeleženci zbrali v okrepčevalnici Tolminska korita, kjer je potekal družabni del srečanja. Prijazno osebje je pripravilo odlično kosilo za vse udeležence akcije. Načelnik Igor se je vsem zahvalil za udeležbo in dobro opravljeno delo kakor tudi Slovenski vojski in drugim organizacijam. Udeležencem so se zahvalili še: predsednik PD Kobarid Slavko Gregorič, predsednica PD Tolmin Milena Brešan, predsednik PD Valentin Stanič Kanal Marjan Nanut, vodja OPP MDO Posočja Marko Marinič in generalni sekretar PZS Matej Planko, ki je poleg zahvale izrazil tudi željo, da se vsi srečno vrnemo domov ter da se drugo leto spet srečamo na 3. Tončkovem dnevu na drugi lokaciji in še v večjem številu.

Jože Krašovec,
načelnik Odseka za planinska pota pri PD Krim
Foto: Jože Mežnar, PD Tolmin

Markacisti po končanem delu

Očiščen vhod v kaverno

Zimski vzpon na Triglav

Med potjo v dolino Kot je začelo deževati. Še nikoli prej se nisem odpravila v hribe v takem vremenu, a ko sva začela hoditi, je tudi dež ponehal. Po dolgih sedmih urah naporne hoje sem končno zagledala kočo na Kredarici. Z vodnikom Boštjanom sva se dogovorila, da osvojiva vrh Triglava naslednji dan sveža in spočita. Zjutraj ob 6.30 sva krenila, še pred tem mi je dal Boštjan pomembne napotke za zimski vzpon. Hoja do vrha, ki sva ga osvojila ob 8.30, je bila drugačna – prijetna. Zima v visokogorju ima poseben čar.

Zelo pomembno – vsak korak mora biti natančen in premišljen.

Simona Zorko

11. Pohod po mejah Občine Ig

Potem ko se je po 10. pohodu Marjan Ciber odločil, da ne bo več vodil pohodov po mejah Občine Ig, smo prosili Janka Purkata, da vodi naslednji pohod. Pohod smo začeli pri piceriji Mars v Brestu. Ob Iški smo se podali na barje in se potem obrnili proti Krimu. Mimo Planince smo se povzpeli na naš 'Triglav'. Do vrha Krima je z nami hodila predsednica Društva Fran Govekar Alenka Jeraj, potem pa nas je zaradi službenih obveznosti zapustila. Po malici in kavici smo nadaljevali pot in se podali tudi na Malinovec, ki je le nekaj metrov nižji od Krima. Potem nas je pot vodila na Ustje in v Vrbico, kjer je sledilo Jankovo obvezno kopanje, ostalim pa je bilo dovolj vode že pri prečkanju Zale oziroma Iške. Napotili smo se proti Osredku, kamor smo prišli pozno popoldne. Na turistični kmetiji smo večerjali in prespali. Zjutraj smo vstali zgodaj in po zajtrku, ki je ponujal tudi ajdove žgance, nadaljevali pot. Prečkali smo Iško in se povzpeli do Krvave peči, nadaljevali mimo Zapotoka, Visokega in Rogatca proti Želimljem. Tja smo prispeli okrog poldne. Po krajšem počitku smo se odpravili čez barje do našega izhodišča v Brestu.

Letošnji udeleženci pohoda smo bili: Stane Babič, Alenka Jeraj, Tončka Jeraj, Milan Mesojedec, Janko Purkat, Klara Purkat in Tončka Strle.

Tončka Jeraj

Pohod je letos vodil Janko Purkat.

Občino Ig je obhodilo sedem pohodnikov.

ŠPORT

1. Memorialni turnir Vesne Rožič

V začetku junija smo se zbrali šahisti iz vse Slovenije in zamejstva v spomin prezgodaj preminule mednarodne mojstrice in slovenske reprezentantke Vesne Rožič. Vesna je v slovenskem šahu pustila zelo velik pečat. Bila je večkratna državna prvakinja v mladinskih konkurencah, uspehe na državni ravni pa je nadaljevala tudi v članski konkurenci z osvojitvijo naslova državne članske prvakinje v letih 2007 in 2010. Slovenijo je zastopala tako v posamičnih konkurencah kot tudi na reprezentančnih misijah. Največja posamična uspeha sta zagotovo 7. mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu med dekleti do 12 let in 4. mesto na evropskem mladinskem prvenstvu med dekleti do 18 let. Za reprezentanco je igrala na več evropskih in svetovnih prvenstvih ter šahovskih olimpijadah in Mitropa pokalu, začenši z letom 2002, ko je igrala na olimpijadi z vsega 15 leti.

Memorialni turnir je potekal v športni dvorani na Igu, udeležilo se ga je 141 igralcev, kar je zelo dobra številka za slovenske razmere. Predvsem razveseljuje visoka udeležba igralcev z mednarodnimi nazivi, to so mojstri, mednarodni mojstri in velemojstri. Zadnji so bili štirje, od tega dve ženski in dva moška.

Odprtje turnirja je s pozdravnim nagovorom in simbolično prvo potezo izpeljal župan Občine Ig Janez Cimperman. Udeleženci so se Vesni poklonili z minuto molka. Članica ŠK Ig Nika Janželj je prebrala Vesnin spis na temo, kaj ji pomeni šah. Čeprav na turnirju niso mogli sodelovati kot igralci, so se odprtja udeležili nekateri Vesnini prijatelji iz reprezentance, velemojstrica Darja Kapš in Indira Bajt ter selektor ženske reprezentance mednarodni mojster Matjaž Mikac.

Zmagal je član ŠK Ig, mednarodni mojster Igor Jelen. Med prve tri sta se zavihtela še velemojster Jure Borišek in mednarodni mojster Zlatko Bašagič, oba z enako pikami kot prvouvrščeni Igor, vendar s slabšimi dodatnimi kriteriji. Nagrado za najboljšo žensko je prejela velemojstrica Ana Srebrnič z 11. mestom v absolutni razvrstitvi. Nagrade so bile razpisane za najboljših 6 v absolutni konkurenci in za najboljših 6 žensk. Najboljšim trem v starostnih skupinah do 12, 16 in 20 let – ločeno za dekleta in fante so bile podeljene medalje, najboljšim seniorjem in posameznikom po kategorijah so bile podeljene praktične nagrade. Sojenje je vodil mednarodni šahovski sodnik Bojan Arzenšek, pomočnika sta bila državni šahovski sodnik Franc Poglajen in šahovski sodnik Robert Kolarič.

Zmagovalci turnirja, prvi z leve je član ŠK Ig mednarodni mojster Igor Jelen.

Za največje presenečenje iz ižanskih vrst (in mogoče celo na celem turnirju) pa je poskrbela Lara Janželj s prvim mestom med mladinkami in 15. mestom v absolutni razvrstitvi. S tem je prehitela tudi najboljšega mladinca Jerneja Skuhalo, ki je končal tekmovanje na 17. mestu. Od Ižancev so visoka mesta dosegli še Samo Rožič na 19., Jan Župec na 29., Domen Hiti na 35. in Tim Janželj na 37. mestu. Dobro sta se odrezala tudi Nejc Župec s 45. in Miha Jelen s 50. mestom. Od najmlajših so se turnirja udeležili še Jaka Čop, Nika Janželj, brata Tarik in Tarkan Arslanov ter Anja Jelen.

Vse informacije z rezultati in foto utrinki tekmovanja so objavljeni na spletni strani: www.sah-zveza.si/rez/1406/vesna/index.asp.

Organizator – ŠK Ig - je turnir izpeljal brezhibno in požel pohvale udeležencev. K dobri organizaciji so prispevali tudi podporniki ŠK Ig, sodelavci OŠ Ig, PGD, ki so posodili mize, ter številni drugi. Vsem, ki so kakorkoli sodelovali, se iskreno zahvaljujemo.

Želimo, da bi turnir v spomin na Vesno v podobni obliki izpeljali vsako leto in bi postal tradicionalno druženje vseh ljubiteljev šahovske igre.

Samo Rožič

Domen Hiti mladinski prvak Slovenije, ŠK Ig drugi v državni mladinski ligi

Državna prvenstva v šahu že tradicionalno potekajo v poletnih mesecih. Na njih nismo manjkali niti ižanski šahisti. Mladinskega prvenstva do 20 let, ki je potekalo v Šmarjeških Toplicah med 24. in 30. junijem, so se udeležili trije mladinci, članskega prvenstva, ki je potekalo v Ljubljani med 4. in 12. julijem, 4 šahisti, prav tako pa smo igrali v državni mladinski ligi na Bledu konec avgusta, kjer smo tudi branili državni naslov.

Mladinska ekipa ŠK Ig (2. mesto): Jaka Čop, Lara Janželj, Tim Janželj

Mladinsko državno do 20 let je, kot že omenjeno, potekalo v Šmarjeških Toplicah. Domnu Hitiju je uspel zgodovinski uspeh za Šahovski klub Ig, saj je kot prvi Ižanec osvojil naslov državnega prvaka v kategoriji do 20 let. To mu je uspelo zelo zanesljivo, s točko naskoka pred drugo- in tretjeuvrščenima Alešem Brcarjem in Galom Drnovškom. Enako točk kot omenjena dva je dosegel drugi mladinec ižanskega kluba Tim Janželj, vendar zaradi slabših dodatnih kriterijev končal na 5. mestu. Drugo mesto in dvojno ižansko zmagoslavje se mu je izmuznilo z remijem v zadnjem kolu. Domnov uspeh je s tretjim mestom med dekleti dopolnila članica ŠK Ig Lara Janželj, ki je zaostala le za Moniko Rozman in Hano Nemec.

Člansko državno prvenstvo z imenom Slovenija Open je potekalo na sedežu Šahovske zveze Slovenije v Ljubljani. V številčno nizki udeležbi 50 igralcev so bili tudi štirje predstavniki ŠK Ig, Tim Janželj in njegova sestra Lara ter Igor Jelen in njegov sin Miha. Turnirja sta se udeležila 2 igralca z najvišjim nazivom, to je naziv velemojstra, štirje mednarodni mojstri in pet Fide mojstrov. Prvi dve mesti sta osvojila velemojstra. Državni prvak je postal Matej Šebenik, podprvak pa Marko Tratar. Tretje mesto na članskem državnem prvenstvu Slovenije 2014 je osvojil član ŠK Ig Tim Janželj in tako kot Domen Hiti, postavil mejnik ižanskega šaha. Proti obema velemojstroma je iztržil remi, višje mesto pa mu je vzel nekoliko nepričakovan poraz v drugem kolu. Na dobrem osmem mestu je končal mednarodni mojster Igor Jelen, vzpodbudni predstavi pa sta v težki članski konkurenci pokazala tudi mladinca, Lara z 41. in Miha z 46. mestom.

V državni mladinski ligi tako kot na mladinskem državnem igrajo fantje in dekleta do 20. leta starosti. Vsak dvoboj se odigra s tremi igralci proti trem igralcem nasprotne ekipe. Mladinsko ligo lahko štejemo za najuspešnejše tekme v zgodovini ižanskega kluba, saj smo v zadnjih štirih letih osvojili prav toliko naslovov. Z nič drugačnimi načrti nismo prišli na letošnje prvenstvo in to tudi upravičevali do 4. kola , do konca turnirja pa smo zdrsnili na drugo mesto. Naslov prvaka so dosegli ŠD Radenska Pomgrad, tretje pa ŽŠK Maribor. Vseh sedem kol sta odigrala Tim in Lara Janželj, oba s 4,5 doseženimi točkami, Domen Hiti je iz štirih prvih kol dosegel dosegel 2 točki, Jaka Čop pa iz treh kol 1,5 točko.

Samo Rožič

Plezanje v Zapotoku

Plezalna stena v RTC Zapotok bo že četrto leto sprejela vse ljubitelje športnega plezanja, začetnike in tudi tiste, ki so že prejšnja leta plezali v okviru plezalne sekcije Društva Zapotok. Vabimo vse starejše od 6 let, ki bi radi plezali pod strokovnim vodstvom, da se nam pridružijo v petek, 3. 10. 2014, ob 17.30 v RTC Zapotok.

Informacije: 041/561-061

Vito Čehovin,
Plezalna sekcija,
Društvo Zapotok

Ižanski karateisti na evropskem prvenstvu

Člani in članice državne Shotokan karate-do reprezentance Slovenije so se v mesecu maju udeležili 13. Evropskega S.K.I.E.F. prvenstva v Nemčiji, na katerem je sodelovalo 23 držav ter skupaj več kot 700 tekmovalcev. Med reprezentanti, ki so potovali na evropsko prvenstvo, so bili tudi člani Karate-do kluba Ig Shotokan, ki so na osnovi doseženih rezultatov na državnih prvenstvih in mednarodnih turnirjih, tako v Slovenji, kakor tudi v tujini, postali člani državne S.K.I.F. reprezentance Slovenije. Ižanski klub so zastopali Dino Mujdžič, tekmovalec v mladinskih kategorijah, Vanessa Mujdžič, tekmovalka v kategoriji starejših deklic, Lovro Kramberger, tekmovalec v kategoriji mlajših dečkov in Matej Kabaj, glavni trener kluba ter pomočnik selektorja reprezentance.

Besede glavnega trenerja po tekmovanju, kjer smo Slovenci osvojili zlato in srebrno medaljo: »Tudi Ižanci smo se odrezali dobro. Dino je osvojil 11. mesto med starejšimi mladinci. Ob močni konkurenci je prišel v tretje kolo, kjer je zgubil s kasnejšim dobitnikom bronaste medalje, skupno jih je bilo 40 v kategoriji. V katah je prvo kolo naletel na kasnejšega zmagovalca in izgubil. Vanessa je prvo kolo v katah zmagala in v drugem tesno izgubila 2:3. Kata je bila v redu, usodna je bila majhna izguba ravnotežja. V borbah je izgubila v prvem kolu, kjer se je zgodila napaka zapisnikarske mize, ki ni zabeležila dosojene točke. Tega jim tudi nismo mogli dokazati. Lovro je, kot najmlajši tekmovalec na tekmovanju, dobil kvalitetnejše nasprotnike in v prvem kolu izgubil, tako v katah, kakor tudi v borbah. Naše prvo evropsko prvenstvo je odlična izkušnja za tekmovalce in dobra popotnica za klubsko tekmovalno prihodnost. Lahko smo zadovoljni z doseženim.«

Zahvalili bi se radi tudi vsem, ki so pomagali pri odhodu na evropsko prvenstvo: Občini IG, podjetjem Ponikvar Igor, s. p., Ovitek, d. o. o., Vojko Podobnik, s. p., in staršem otrok reprezentantov ter vsem, ki so pomagali pri srečelovu, s katerim smo zbirali sredstva za naše reprezentante. Hvala.

Šolsko leto 2013/2014 smo v klubu končali z izpiti za barvne šolske pasove in s klubskim piknikom v Iškem vintgarju. S ponosom lahko povemo, da so vsi, ki so se udeležili izpita, povišali svojo stopnjo pasu. Prvi del počitnic smo v klubu preživeli precej aktivno, saj smo odšli na aktivne počitnice v Savudrijo, v mesecu juliju pa v Izolo na seminar karate-do. S prvimi treningi, ki so potekali v naravi, smo začeli že v avgustu, da se telesno pripravimo na novo šolsko leto 2014/2015.

Vabljeni v naše vrste

V septembru poteka v klubu vpis novih članov. Začetniška vadba za osnovnošolce je prilagojena starosti otrok, njen namen je zadovoljitvi otrokove prvinske potrebe po gibanju in igri, učenju in osvajanju osnovnih elementov karateja ter čustvenemu in miselnemu dojemanju športa skozi karate. Rekreativni karate in samoobramba za odrasle je namenjena odraslim osebam, ki želijo narediti nekaj za svoje telo, zdravje in dobro počutje. Vadba temelji predvsem na osnovnih telesno gibalnih vajah v povezavi z elementi karate tehnike. Pozitivno vpliva tudi na premagovanje stresa, povečanje samozavesti in oblikovanje osebnosti. Tudi v letošnjem letu nadaljujemo z zumbo, ki se ji lahko pridružite na Igu ali v Iški. Več si preberite na www.karateig.com.

Mateja Breznik
Sekretarka
Karate-do kluba Ig Shotokan

KARATE-DO KLUB • IG • SHOTOKAN
國際松濤館空手道連盟

Skupinska slika po klubskih izpitih na Igu

Ižanci na evropskem prvenstvu v Nemčiji

Mark Škulj – karting pilot

Mark je ljubitelj športa, še posebej bencinskega. Tako se je v sezoni 2013 tudi aktivno začel ukvarjati s kartingom. Vozil je Državno prvenstvo Slovenije v kartingu v razredu R2 Rotax Gazela Free in Sportstil pokal. Že prvo sezono je končal uspešno, in sicer kot državni podprvak Slovenije, v pokalu Sportstil pa se je uvrsti skupno na drugo mesto.

Sezono 2014 nadaljuje v razredu višje, R3 Rotax Mini Max. Mark vozi med najmlajšimi tekmovalci v tem razredu. Tudi letos tekmuje v Državnem prvenstvu v kartingu, Sportstil pokalu, odpeljal pa je tudi CEE (*Central and Eastern Europe*) dirko in se v predfinalu uvrstil na četrto mesto, v finalni dirki pa zaradi bolezni ni startal.

V soboto, 30. 8. 2014, je odpeljal dirko za Državno prvenstvo in Sportstil pokal v Novem Marofu (Hrvaška) in v finalu zasedel odlično tretje mesto. V predfinalu se je uvrstil na drugo mesto, s katerega je tudi začel finalno dirko.

Novice o kartingu lahko spremljate na spletni strani www.kartingplanet.si.

AMD Hajdina

Mark Škulj (377) pred startom

Moški balinarski turnir DU Ig

DU IG
DRUŠTVO UPOKOJENCEV IG

V DU Ig je ena izmed športnih dejavnosti tudi balinanje. Redno vadi skoraj 50 balinarjev. Kot neke vrste nagrada ter priložnost za pregled usposobljenosti je tudi udeležba ženskih in moških ekip na turnirjih v ljubljanski okolici in doma. Tako kot vsako leto smo tudi letos organizirali v petek, 22. avgusta 2014, moški balinarski turnir na balinišču DU Ig pri gasilskem domu na Igu. Udeležilo se je 32 tekmovalcev. Poleg dveh ekip našega društva je sodelovalo še šest ekip iz naslednjih društev upokojencev: Polhov Gradec, Dragomer-Lukovica, Krim, Notranje Gorice, BK Gradišče in BŠD Šiška. Vsako ekipo so sestavljali 3 tekmovalci in rezerva. Pred začetkom tekmovanja sem vse prisotne pozdravila in jim zaželela čim boljše rezultate ter dobro počutje pri nas. Pozdravne besede prisotnim sta podala tudi predsednik DU Ig Štefan Bunič ter vodja moške balinarske sekcije DU Ig Franci Virant. Sodnik na turnirju je bil Milan Đukič, ki je tekmovalcem pred turnirjem podrobno predstavil in pojasnil pravila celotnega tekmovanja. Prireditev si je ogledal tudi župan Občine Ig Janez Cimperman. Zmagovalci turnirja so bili člani ekipe iz BŠD Šiška, naša ekipa pa je osvojila pokal za 2. mesto. Po končani podelitvi pokalov smo s pomočjo naših donatorjev in članov naše balinarske sekcije pripravili pogostitev, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Zelo hvaležni smo vodstvu in članom PGD Ig, ki nam omogočajo nemotene treninge na balinišču, in če je potrebno, odstopijo tudi prostor za sestanke in pogostitev tekmovalcev in navijačev.

Predstavniki moških ekip so pokazali s trudom pridobljene pokale. Foto: Ana Polak

Ana Podržaj,
predsednica Odbora za
šport in rekreacijo

3. Triglav tek na Brdu pri Kranju

V soboto, 13. 9. 2014, smo se kljub slabemu vremenu najbolj vztrajni tekači udeležili 3. Triglav teka na Brdu pri Kranju. Ob 10.30 se je začel start Družinskega teka na 3,3 km. Ob istem času pa so se začele raztezne vaje za udeležence teka na 10 oz. 21 km.

Otroci na startu Foto: Vesna Novak

Teka na 10 km smo se udeležili: Tatjana Orhini Valjavec, Miro Valjavec in Vesna Novak. Prvič je tekel na 21 km David Božič. Trasa je potekala znotraj ograjenega območja parka Brdo, kjer se je nadaljevala po neokrnjeni, tokrat zelo blatni naravi mimo divjadi do izhoda, kjer se je priključila na asfalt in se nadaljevala po parku ob jezeru do cilja. Na cilju smo prejeli spominske medalje in pogostili so nas s toplim obrokom.

Moram poudariti, da je bilo za naše otroke zelo dobro poskrbljeno, saj so se v času našega teka sladkali z dobrimi palačinkami, se igrali in nas na cilju tudi veselo pričakali. Tudi otroci se niso ustrašili slabega vremena in blatne poti. Ob 13.00 se je namreč začel otroški tek Kuža pazi na 280 m, ki sta se ga udeležila Inna Novak in Aljaž Božič, stara sedem let. To je bil za njiju prvi tek na Brdu.

Vsi, ki bi radi tekli oz. začeli teči, nikoli ni prepozno. Dobivamo se v vsakršnem vremenu ob torkih in četrtkih ob 18.00 uri na parkirišču pri Mercatorju. Najbolj vztrajni pa tudi v nedeljo ob 7.00 uri na Pijavi Gorici pri skednju. Ker se bliža tradicionalni 19. Ljubljanski maraton, vljudno vabljeni tekači, stari in novi, še bolj pa naši zvesti navijači.

Vesna Novak

Aikido

Aikido je sodobna borilna veščina, ki temelji na znanju starodavnih borilnih mojstrov ter samurajski kulturi srednjeveške Japonske, katere ustanovitelj je bil Morihei Ueshiba. Rodil se je 14. decembra 1883 v mestu Tanabe na Japonskem. Že kot otrok se je začel ukvarjati s športom in borilnimi veščinami. Mnogo let je vadil mečevanje, suličarstvo in Daito-ryu Aiki-jujutsu in je tako do svojega 30. leta postal pravi mojster borilnih veščin, s čimer je ukoreninil aikido v klasični japonski tradiciji Bushidoja.

Aikido športni klub Krim je bil ustanovljen z namenom ponuditi vsem zainteresiranim članom možnost treniranja sodobne samoobrambne borilne veščine, kjer bi lahko naredili veliko za svoje telo tako na fizičnem kot na duhovnem področju ter veliko za svojo samoobrambo. Od drugih borilnih veščin se aikido razlikuje po pristopu do nasprotnika, do katerega se vedemo spoštljivo, ga ne poškodujemo, temveč ga samo onesposobimo in ga s hitrimi, predvsem krožnimi gibi spravimo iz stabilnega položaja ter mu z uporabo pravilne tehnike onemogočimo nadaljnji napad. Za aikido ne potrebujemo posebne moči, saj temelji na upoštevanju zakona ravnotežja ter pravilnem gibanju, vzvodih in zaklepih. V sezoni 2013/2014 smo imeli kar nekaj članov in članic, od katerih se je obdržalo šest rednih, ki so tudi glede na redne treninge opravili prve izpite.

Aikido športni klub Krim sledi tradicionalni organizaciji svetovne aikido zveze AIKIKAI in principom učenja svetovnega sedeža aikida v Hombo Doju v Tokiu na Japonskem. Treniramo po sistemu velikega svetovnega mojstra aikida Christiana Tissierja, Shihan, 7° Dan Aikikai v Tokiu, ki živi v Franciji.

Vabljeni vsi otroci od 8. leta naprej ter odrasli ne glede na spol in fizično moč, da se nam pridružite v začetnem trimesečnem tečaju aikida, ki se bo začel v oktobru v avli osnovne šole Ig (www.aikido-krim.si, tel.: 041/684-884).

Danilo Zorko

AVTOR: MARKO BOKALIČ
VSESTRANSKOST
OBMOČJE Z MANJŠO GOSTOTO ALI TLAKOM
TRAKTOR. PRIKLJUČEK ZA RAHLJANJE ZEMLJE
STARINSKI KOS POHIŠTVA ZA POSODO IN PRIBOR
JAN NOVAK
VODITELJ NA POP TV PUCER
KRAJŠA, LIRIČNA INSTRUMENTALNA SKLADBA
NOGOMETNA POSTAVA NA IGRIŠČU
KRAJ MED TOMIŠLJEM IN STRAHOMERJEM
AMERIŠKA IGRALKA (SUSAN)
JAKOBOV BRAT DVOJČEK
KRAJ PRI OPATIJI
SAMICA GOZDNE DIVJADI
DEKLICA S SOLZAMI NA LICIH
TOM JONES
NEKD. ANG. NOGOMETAŠ (KEVIN)
EKONOMISTKA PETRIN
ZNAČILNOST JEDI
?, DVA, TRI
RAJMOND DEBEVEC
TRDNA STENA
NEKDANJI NEMŠKI DRŽAVNIK (FRIEDRICH)
VEZNIK
JEGULJI POD. RIBA
ANTIČNO KONCERTNO POSLOPJE
BRANE OBLAK
ZNANSTVENO OPAZOVANJE
BELO, TEKOČE ŽIVILO
NAŠ IGRALEC (IVO)
ZDRAVILO PROTI MALARIJI
KORALNI OTOK
BASOVSKO TROBILO, TUBA
PRAVLJIČ. SOVICA SVETLANE MAKAROVIČ
RIMSKA 1
STROKOVNJAK ZA UMETNIŠKO LEPOTO
TANKO OKROGLO PECIVO (MNOŽINA)
SIMON AŠIČ
BELGIJSKI SLIKAR (JAMES)
JUŽ. SKANDINAVEC
RDEČ OKRASNI KAMEN
SLABŠI TRAVNIK, KI SE KOSI LE ENKRAT LETNO
HITER AM. PLES (NAŠA PISAVA)
DEDNI ZAPIS V CELICI
SAŠO AVSENIK
DRŽAVA OB SPODNJEM NILU
NAKAZNICA Z NALOGOM ZA IZPLAČILO DENARJA
BELOKRANJSKA PREDIVNICA
KRATKO BELO OBLAČILO DUHOVNIKOV
POKOJNI SRBSKI IGRALEC ALEKSIĆ
DELOVNA OKONČINA
TERENEC ZNAMKE DACIA
STARO NASELJE PRI ZADRU
NACE SIMONČIČ
FIN. MESTO OB MEJI Z RUSIJO
MESEČNIK ČASOPISA FINANCE
ŠAHIST PETROSJAN
RUDI VOUK
ALKALOID V TOBAKU
BESEDILO
JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (DAIKI)
JAPONSKA PROSTORNINSKA MERA
ŠE ŽIVEČA RIBA RESOPLAVUTARICA
VRH V JULIJSKIH ALPAH
LIKOVNA OPREMA PRIZORIŠČA
DEL LJUBLJANE OB TRŽAŠKI CESTI
PRISTAN V MARINI
FILMSKI JUNAK VENTURA
ORODJE ZA ČIŠČENJE PLUGA
AZIJSKO DREVO S TRPEŽNIM LESOM
SNOV, TVARINA
TINE LOGAR
VRH V KAMNIŠKO-SAVINJSKIH ALPAH
ZELO NAPOLNJEN, NABASAN

KEEGAN, Kevin – nekdanji angleški nogometaš, sedaj menedžer,
LATIMERIJA – riba resoplavutarica, ohranjena kot živi fosil, **ROKET –** belo liturgično oblačilo, krajše od albe

Obiščite spletni portal Občine Ig na: **www.obcina-ig.si.**

mestna knjižnica Ljubljana

Strokovno predavanje

Marije Merljak

Zdravje je naša odločitev.

Knjižnica Ig,
sreda, 1. oktober 2014, ob 19. uri.

mestna knjižnica Ljubljana

Vabimo vas na
potopisno predavanje

Šrilanka

Predaval bo Franci Horvat.

Knjižnica Ig, sreda, 8. oktober 2014, ob 19. uri.

mestna knjižnica Ljubljana

Ustvarjalna delavnica za odrasle

IZDELAVA MOZAIKA

sreda, 15. oktober 2014, ob 19. uri

Vabljeni v Knjižnico Ig na ustvarjalno delavnico za odrasle. Pod mentorstvom Darje Gabrijel bomo izdelovali mozaike.

Število mest je omejeno, potrebna je predhodna prijava – osebno v knjižnici, na 01/286-33-88 ali ig@mklj.si.

VABILO

V svoje vrste vabimo nove pevke in pevce – mlade in mlade po srcu. Dodatne informacije in prijave na tel. 030/440-944.

Mladinska skupina Magnificat

Tečaj diatonične harmonike Mihe Debevca

Vse, ki vas zanima igranje na diatonično harmoniko, vabimo, da se prijavite na tečaj, ki ga bo vodil Miha Debevec, dvakratni absolutni zmagovalec najprestižnejšega tekmovanja na svetu v igranju na to glasbilo. Tečaj je primeren tako za začetnike kot tudi za tiste s predznanjem na tem inštrumentu, začel pa se bo v soboto, 4. oktobra, v prostorih Doma krajanov Notranje Gorice.

Za prijave in podrobnejše informacije vas naprošamo, da pokličete na telefonsko številko 041/806-414 ali pošljete mail na e-pošto: miha.debevec@siol.net.

Vljudno vabljeni!

Vabljeni na telovadbo za odrasle in upokojence na lokacijah:

- DU Ig, Troštova ulica, ob ponedeljkih in četrtkih 10–11h, začnemo v četrtek, 2. oktobra, ob 10h
- Golo, Mala dvorana, ob ponedeljkih in četrtkih 19–20h, začnemo v četrtek, 2. oktobra, ob 19h

Informacije na tel. **01/36-44-167** ali GSM **051/376-402** med 19. in 20. uro

Z vami že 27 let

KLANČAR

Neodvisni servis vozil Renault in Dacia

Ugodne kvalitetne rešitve za vaš Renault
nadomestni deli
avtoplašči, premontaža, shranjevanje
ličarsko-kleparska dela (pogodbenik zavarovalnice Triglav)
polnjenje in popravila klimatskih naprav

Groznikova 11, 1000 Ljubljana
Tel: **01/42 72 001**
Gsm: **041 710 151**
Email: info@klancar.si, www.klancar.si
Delovni čas: pon - pet: 8.00 -16.30

Picerija Arkada
www.picerija-arkada.si
solate testenine
sladice pice iz krušne peči jedi po naročilu
KUPON ZA 10% POPUST
Izrežite ta kupon in ga prinesite s seboj. Ob naročilu v Piceriji Arkada na Škofljici, vam pripada 10% popust.

GRADNJE NOVAK
NADZOR IN IZVAJANJE GRADBENIH DEL
NOVAK
IZVAJANJE VSEH VRST GRADBENIH DEL
AVTOMOBILSKI NADSTREŠKI
NADZOR NAD GRADNJAMI
ZUNANJE UREDITVE
MONTAŽNE HIŠE
NOVOGRADNJE
ADAPTACIJE
FASADE
GAŠPER NOVAK S. P.
JEZERO 142 1352 PRESERJE
T: 041 844 697
E: GASPER@GRADNJENOVAK.SI
WWW.GRADNJENOVAK.SI

MANi inženiring d.o.o.
OKNA • VRATA • SENČILA
LES • PVC • ALU
Razstavno-prodajni salon
Dolenjska cesta 83, 1000 Ljubljana
T: 01 428 77 77 M: 070 210 715
M: 041 945 261 info@maning.si
www.maning.si

www.avtotrade.kia.si
NAJVEČ AVTA ZA VAŠ DENAR!
ENOSTAVNO IN PREGLEDNO: **7 LET BREZ SKRBI.**
7 let brezplačnega rednega vzdrževanja
7 let brezobrestnega financiranja **EOM=0%**
7 let tovarniške garancije
SAMO DO 31.10.
Bogato opremljen novi pro_cee'd 2014 že od 159 EUR /mesečno
AVTOTRADE VRHNIKA SEDAJ TUDI POOBLAŠČENI SERVISER ZNAMKE KIA
MOŽNOST NAKUPA PO NEPREMAGLJIVIH POGOJIH FINANCIRANJA!
0 EUR BREZ POLOGA + 0 % EOM BREZ OBRESTI + 0 EUR BREZ STROŠKOV DO 84 MESECEV
KIA
The Power to Surprise
KIA - NAJVEČ AVTA ZA VAŠ DENAR!
AVTOTRADE, D.O.O., VRHNIKA
01-755-79-05 (prodaja), **01-755-79-00 (servis)**
www.facebook.com/KIASlovenija
Kombinirane porabe goriva: 3,7 – 6,0 l/100km, emisije CO_2: 97 – 135 g/km CO_2. Emisijska stopnja: EURO 5. NOx: 0,01 - 0,15 g/km.
Akc. ponudba EOM = 0% za nakup novega vozila KIA po ponudbi KMAG d.d., redni MP cenik, ob sklenitvi pogodbe o finanč. leasingu preko VBS Leasinga d.o.o., Summit Leasinga d.o.o. ali kreditne pogodbe Sberbank d.d. Financ. zajema: obdobje financ. do 84 mes., fiksna 0M in EOM 0%, stroški odobritve 0 EUR. Primer izračuna KIA pro_cee'd 1.4 CVVT LX Fun, cena 13.350 EUR (MPC 14.350 EUR – Joker »Salonsko vozilo« 700 EUR – Joker »Staro za novo« 300 EUR – Joker »EOM =0% financ.«), odplač. doba 84 mes., 0 % polog, je obrok leasinga 159 EUR/mesec, fiksna 0M in EOM 0%, stroški financ. 0 EUR, skupaj za plačilo potrož. 13.350 EUR (nabavna vrednost). Financ. se lahko zavrne, če stranka nima ustrezne bonitete. Navedene cena ne vseb. stroška barve in priprave vozila. Ponudba »7+7+7« vključuje redne servise po predpisanem planu proizv. in velja do dopolnjenih 7 let ali prevoženih 150.000 km (do izpolnitve enega pogoja). Podrobnosti o akciji in garanciji na voljo pri poobl. zastopnikih vozil Kia. CO_2 je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka, zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov, info dostopne tudi na www.kia.si/emission. Slike so simbolične. KMAG d.d., Leskoškova 2, 1000 Ljubljana.

Bencinski servis in trgovina z gradbenim materialom
NOVO!!! Armaturni koši za izdelavo pilotov
TERRA RB
gradbene trgovine
www.terra-rb.si
Ig, Zabrv 120, tel: 01 2800 776
Ljubljana, Peruzzijeva ulica165, tel: 01 2800 770 • **Škofljica**, Žagarska ulica 11, tel: 01 3603 872 **Železokrivnica,** Škofljica, tel: 01 3603 845 • **Ajdovščina,** Goriška cesta 72, tel: 05 3671 420 **Hrpelje,** OIC Hrpelje 30, tel: 05 6892 490 • **Pesnica pri MB,** Pesnica 37, tel: 02 7295 430 • **Anhovo,** Vojkova ulica 1, Deskle, tel: 05 3350 470 • **Brežice,** Cesta bratov Milavcev 42, tel: 07 4995 400 **www.terra-rb.si**

JEKLENKO
BREZPLAČNO DOSTAVIMO IN PRIKLOPIMO
VSE DNI V LETU
TUDI PRAZNIKE OD 7h DO 19h
BREZPLAČNO DOSTAVIMO
PLAČATE SAMO CENO PLINA PO VELJAVNEM CENIKU
POKLIČITE NAS
031 707 660
BREZPLAČNO PRIKLOPIMO
ZAMENJAMO TESNILO IN POSKRBIMO ZA VAŠO VARNOST
Vabljeni na našo novo lokacijo - PLINSKI CENTER RUDNIK, Dolenjska cesta 185, Lavrica. Poleg plinskih jeklenk vas čaka tudi ponudba dodatne opreme - cevi za plin, regulatorji, tesnila, objemke, plinski žari (dobava po naročilu). Vse artikle lahko tudi dostavimo na dom.

Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Cenik oglasnega prostora v Mostiščarju

Tip oglasa	Velikost	Cena z DDV
Oglas – cela stran čb	19 cm x 27 cm	240 €
Oglas – cela stran barvni		360 €
Oglas – pol strani čb	19 cm x 13,5 cm	130 €
Oglas – pol strani barvni		200 €
Oglas – tretjina strani čb	19 cm x 9 cm	90 €
Oglas – četrtina strani čb	9 cm x 13 cm	75 €
Oglas – osmina strani čb	9 cm x 6,5 cm	40 €

SAMOPLAČNIŠKA ZOBNA ORDINACIJA
v Centru Dolfke Boštjančič na Igu

PRENADENT, D. O. O.

Nudimo vam:
- estetske zalivke, prevleke, mostičke
- protetiko na implantatih
- proteze
- zdravljenje parodontalne bolezni
- lasersko zobozdravstvo

Naročanje po telefonu: 040/934-000
vsak delavnik med 8. in 18. uro.

www.zobozdravstvo-prenadent.si

ZAHVALE

Bog te je k sebi vzel, angel pesem ti zapel.
Tu žalujemo mi vsi,
čeprav na boljšem zdaj si ti.
Bolezen ti ni pustila živeti,
telo je moralo umreti.
Duša tvoja za vedno živi in
vedno v naši bližini si.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
atija in dedija

FRANCA BOLHA

(1945–2014)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se dotaknili njegovega življenja, ter vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu: sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem. Zahvaljujemo se za darovane sveče, cvetje, svete maše, vsa izrečena pisna in ustna sožalja. Hvala za vse stiske rok in tople objeme. Verjamemo, da se bo spomin nanj vtisnil tudi v vaša srca.
Hvala gospodu župniku Jožetu Pozdercu za lepo opravljen cerkveni obred in govor, cerkvenemu pevskemu zboru, Moškemu pevskemu zboru Ig, pevcem zeta Klemena Žnideriča, kvartetu trobil, pogrebnemu zavodu Vrhovec in gospe Silvi.
Hvala vsem, ki ste prispevali k izjemnemu obredu in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Jana, hči Maja z družino in sin Leon z Ano

Ni besed, ki bi nas potolažile,
ni solz, ki bi oprale bolečino
iz naših src …
so le dragoceni spomini,
ki nas učijo živeti naprej.

ZAHVALA

V 73. letu nas je po težki in hudi
bolezni zapustila naša draga mami,
babica in prababica

MARIJA RUPERT,

Ulčarjeva Marinka z Iga.

Od nje smo se poslovili 15. julija 2014 na ižanskem pokopališču. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, vaščanom in kolektivu KIG-a za izrečeno sožalje, tople stiske rok, besede tolažbe za podarjeno cvetje, sveče, darovane svete maše. Posebna zahvala zdravnici dr. Štefančič, patronažni sestri Nedi, ekipi GOA, g. župniku Pozdercu za lep poslovilni obred in g. Kobalu za ganljive poslovilne besede. Iskrena hvala ge. Silvi Dolinšek za nesebično pomoč. Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo v težkih trenutkih obiskovali in ji stali ob strani.
Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Ljubezen, ki obilno si nam jo dajala,
za vedno v vseh naših srcih bo ostala.

Vsi njeni

Ko pošle so vam moči,
zaprli trudne ste oči
in odšli na rožnate poljane,
tja v kraje neznane.

ZAHVALA

V 97. letu starosti je odšla od nas

MARIJA ŽUPEC,

rojena Merkun, z Iga.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše in dober namen. Hvala gospodu župniku Jožetu Pozdercu, pogrebnemu zavodu Vrhovec in gospe Silvi Dolinšek za lepo opravljen pogrebni obred.
Hvala vsem, ki ste se poslovili od nje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Ni res, da je odšla – nikoli ne bo!
Ujeta v naša srca,
z najlepšimi spomini,
bo vsak nas korak
spremljala v tišini.

ZAHVALA

V 78. letu nas je zapustila draga žena, mama, babica in prababica

FRANČIŠKA INTIHAR,

rojena Zdravje, iz Iške vasi.

Iskrena hvala vsem, ki ste izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in svete maše ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala zdravnici dr. Mariji Štefančič Gašperšič, medicinskim sestram, župniku g. Jožetu Pozdercu za lepo opravljen obred, gospe Silvi Dolinšek in pogrebnemu zavodu Vrhovec.

Vsi njeni

Ne jokajte ob mojem grobu,
privoščite mi večni mir,
izčrpala moči sem svoje,
zaprla trudne sem oči.

ZAHVALA

V 91. letu nas je zapustila naša mama, babica in prababica

FRANČIŠKA RUPERT,

Ulčarjeva mama iz Iške vasi.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje. Hvala za darovano cvetje, sveče, za svete maše in dober namen.
Hvala g. župniku Turku za lepo opravljen obred, pevcem za ubrano petje, gospe Silvi za pripravo vežice, pogrebnemu zavodu Vrhovec za pogrebne storitve ter Marjetki Šteblaj za zvonjenje.
Hvala sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Če za vedno zaspiš
se nikoli več ne zbudiš
beseda tvoja v nas živi
med nami si, med nami si.

ZAHVALA

V 81. letu nas je nepričakovano zapustil naš ljubi mož, oče in dedek

JANEZ ŽELEZNIKAR st.,

Škrabcov Janez z Iga.

Od njega smo se poslovili 25. junija 2014 na ižanskem pokopališču.
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, vaščanom za izrečeno sožalje, tople stiske rok, besede tolažbe, za podarjeno cvetje, sveče in darovane maše. Posebna zahvala gospodu župniku Pozdercu za lep poslovilni obred ter pogrebnemu zavodu Vrhovec in gospe Silvi Dolinšek za organizacijo pogreba.
Hvala vsem, ki ste za pospremili na njegovi zadnji poti.
Pogrešali ga bomo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 59. letu nas je po hudi bolezni zapustila mami

OLGA ROBIČ,

rojena Likovič, iz Vrbljena.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala za darovano cvetje, sveče in svete maše. Najlepše se zahvaljujemo tudi gospe Jožefi Anzeljc za pripravo vežice ter pogrebnemu zavodu Vrhovec za pogrebne storitve. Posebna hvala gospodu župniku Ivanu Turku za molitev in opravljen obred.
Vsem in vsakomur še enkrat hvala.

Vsi njeni

Obvestilo

Rok za oddajo prispevkov v prihodnji številki Mostiščarja je sreda, 8. oktober 2014. Oktobrska številka Mostiščarja bo predvidoma izšla 24. oktobra 2014.

Svoje prispevke lahko pošljete do roka na e-pošto: mostiscar@obcina-ig.si oz. na naslov: Uredništvo Mostiščarja, Govekarjeva cesta 6, Ig.

Za prepozno oddane prispevke ne moremo zagotoviti objave.

MALI OGLASI

Prodam bukova drva, cena 50 eur. Tel: 040/498-738

Čakate me, rože dehteče,
za hišo domačo oreh cvetoč,
moj dragi domači kraj.
Rad bi prišel, oh rad,
a tja me več ne bo.

ZAHVALA

V 83. letu nas je za vedno zapustil naš dragi oče, dedek in pradedek

ALOJZ PUCIHAR

z Iga.

Od njega smo se še zadnjič poslovili 18. 6. na ižanskem pokopališču.
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in vaščanom za izrečeno sožalje, besede tolažbe, darovane svete maše, podarjeno cvetje in sveče.
Zahvala njegovi zdravnici Mariji Štefančič Gašperšič, negovalcem in zdravnikom na Nevrološki kliniki in v Negovalni bolnici Sežana, gospodu župniku za lepo pogrebno slovesnost, pogrebnemu zavodu Vrhovec za vso pomoč in pogrebne storitve, pevcem, gospodu Buniču za poslovilni govor in gospe Silvi Dolinšek za pripravo vežice.
Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Po kratkotrajni hudi bolezni nas je v 77. letu starosti za vedno zapustil naš mož, oče in dedek

JOŽE ERJAVEC

z Dobravice.

Od njega smo se še zadnjič poslovili 10. 7. 20114 na ižanskem pokopališču.
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, vaščanom za izkazano sožalje, darovano cvetje, sveče in sv. maše.
Posebna zahvala zdravniku dr. Stanislavu Ostanku, medicinski sestri ge. Duh, negovalki ge. Jožici in patronažni sestri ge. Bečan, ki so pomagali pri njegovi oskrbi.
Iskrena zahvala g. župniku Pozdercu in g. župniku Friškovcu za poslovilni obred ob zadnjem slovesu.
Hvala ge. Silvi Dolinšek za pripravo vežice, pevskemu zboru in pogrebnemu zavodu Vrhovec za pogrebne storitve.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 84. letu nas je nepričakovano zapustila naša ljuba mati, babica in prababica

ANA TONI,

Vrbasova mama z Iga.

Zahvaljujemo se vsem, ki vsem nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrazili sožalje ter darovali v dober namen sveče in cvetje. Najlepše se zahvaljujemo društvu upokojencev, pogrebnemu zavodu Vrhovec in gospe Silvi Dolinšek. Posebno pa se še zahvaljujemo našemu župniku Jožetu Pozdercu za ganljive poslovilne besede.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je zapustila draga mama, tašča, babica in prababica

MILKA MESAREC

iz Bresta.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na njeno zadnjo pot. Posebna zahvala tudi Centru starejših Notranje Gorice za vso skrb ob njeni bolezni.

Vsi njeni

Pogrebne storitve

- naročila na domu
- prevozi
- prevozi za upepelitev
- postavitev mrliškega odra
- pogrebna oprema
- urejanje umrlih
- izkop jam
- pevci, glasba
- venci, cvetja, sveče
- urejanje grobov
- urejanje dokumentacije
- prevozi v pogrebnem spremstvu

POGREBNE STORITVE VRHOVEC d. o. o.
Drenov Grič 128, 1360 Vrhnika
Tel.: 01 7551 437, mobitel: 031 637 617, 041 637 617

Cvetličarna Grdadolnik
Gasilska ulica 10, Ig
gsm cvetličarne: 031/790-655

Delovni čas:
delavniki od 8. do 18.30 ure
sobota od 8. do 13. ure

V cvetličarni vam nudimo:
– ikebane, vence, žarne venčke, sveče ...
– zemljo in pesek za grobove
– poročne šopke

Vabljeni tudi v Vrtnarijo Grdadolnik na Ižanski cesti 320!
gsm vrtnarije: 041/694-244

Odprtje sejma

Stojnice so bile letos pod šotorom.

Na ogled je bila razstava gob.

Otroke je zabaval čarodej Jole Cole.

Vožnja z vprego ponijev

Za glavno jed – pražen krompir!

Kaj dobrega je danes padlo v lonec?

Zmagovalci Pokala Šefla

Več o sejmu v prihodnji številki Mostiščarja. Foto: Matjaž Zupan

Društvo TKŠ Iška vas
vabi na odprtje

tradicionalne
razstave buč,
kmetijskih pridelkov in domačega kmečkega orodja.

Prireditev s pestrim programom bo
v petek, 26. 9. 2014, ob 19. uri
v Domu krajanov Iška vas.

V kulturnem programu bodo sodelovali učenci POŠ Iška vas.
Prireditev bo tudi izobraževalnega značaja s predavanjem.

Vljudno vabljeni!

VABILO
NA DOBRODELNO PRIREDITEV

6. rekreacijski tek in hoja ob ribnikih v Dragi pri Igu

v soboto, 11. oktobra 2014, ob 10. uri

Prog je več in si lahko vsakdo izbere primerno dolžino:
- tek: 4 in 8 km
- hoja: 4 km

Startnina: prostovoljni prispevki.
Prireditev ni tekmovalnega značaja in bo v vsakršnem v vsakem vremenu.

Prireditev bo zaokrožena s:
- kratkim kulturnim programom,
- pogostitvijo in
- srečelovom.

Vabimo vas, da se nam pridružite in tako naredite nekaj dobrega zase in za druge!

Organizira: CUDV Draga
v sodelovanju z Občino Ig
Dodatne informacije: 031/792-131, Lidija

5. POZDRAV JESENSKIM KMEČKIM OPRAVILOM

v soboto, 25. oktobra 2014, ob 17.00 uri,

vas vabimo v RTC Zapotok na družabno srečanje ob predstavitvi jesenskih kmečkih opravil in praznovanje 10. obletnice ustanovitve Društva Zapotok.

Program:
- otroške delavnice - izdelava jesenskih motivov
- peka krompirja v žerjavici
- prešanje jabolk in stiskanje v jabolčni sok
- peka kostanja
- ličkanje koruze
- ročna izdelava zobotrebcev
- prikaz moških in ženskih kmečkih opravil (pletenje košar, kvačkanje, klekljanje, pletenje nogavic)
- ogled stojnice z zdravilnimi zelišči in čaji
- ogled stojnic gostujočih društev, ki ohranjajo in gojijo kulturna izročila
- degustacija praženega krompirja na stojnici Društva za priznavanje praženega krompirja kot samostojne jedi

Dejavnosti so namenjene vsem obiskovalcem, da se v njih preizkusite oziroma naučite nekaj novega.

Vljudno vabljeni!
Društvo Zapotok